Αἱ συνδρομαὶ γίνονται μόνον ἐτησίως· αἱ δὲ τμηματικαὶ εἰσιν ἀπαράδεκτοι· Τὸ τίμημα τῆς ἐτησίας συνδρομῆς, ἐκ Λιρ. 3 καὶ 3 σελ. διὰ τοὺς 52 ἑβδομαδιαίους ἀριθμοὺς ἐστι προπληρωτέον. Οἱ πρακτορες τῆς ἐφημερίδος εἰσὶν ὑπεύθυνοι ἐπὶ τῇ μὴ εἰσπράξει τῶν χρηματων.

Πᾶσα ἀπλήρωτος πρὸς τὸν ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΝ ΑΣΤΕΡΑ ἐπιστολὴ, διατριβὴ, ἐφημερις κτλ. οὐδαμῶς ἐστι δεκτὴ· εἰδοποιήθη περὶ τούτου τὸ Γενικὸν Ταχυδρομεῖον τοῦ Λονδίνου. Ἐπιστολὴ ἢ διατριβὴ ἀνώνυμος ἐστιν ἀπαράδεκτος καὶ ἀκαταχώρητος, ἡ δὲ διεύθυνσις δὲν ὑποχρεοῦται εἰς την ἐπιστροφὴν τούτων.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται, ἐν Λονδίνῳ μὲν εἰς 19, LONDON-STREET, FENCHURCH-STREET, E. C. καὶ 33, BROMPTON SQUARE S. W., LONDON· ἀλλαχοῦ δὲ παρὰ τοῖς Κ.Κ. Πράκτορσι τοῦ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ
(Registered for transmission abroad).

ΑΡΙΘ. 93.—ΤΟΜ. Δ'.—ΕΤΟΣ Β'.] ΛΟΝΔΙΝΟΝ, ΠΕΜΠΤΗ, 10 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1862. || ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ [ΜΕΤΑ ΠΟΛΙΤ. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΤΟΥ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ.

Ὁ Κυριος ΣΟΦΟΚΛΗΣ ΞΕΝΟΣ ἐν Κωνσταντινουπολει.
Ὁ Κύριος Β. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥΣ ἐν Θεσσαλονίκῃ.
Ο Κύριος Σ. Π. ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ ἐν Πάτραις.
Ὁ Κύριος Κ. ΘΕΟΛΟΓΗΣ ἐν Ἀλεξανδρειᾳ καὶ Καΐρῳ.
Ὁ Κύριος Δ. ΠΑΠΑΣ ἐν Μάντσεστερ.
Ὁ Κύριος ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΟΚΚΙΛΑΝΗΣ ἐν Λίβερπουλ.
Ὁ Κύριος Β. Δ. ΜΑΛΚΟΤΖΗΣ ἐν Ἰβραΐλᾳ.
Mr TAYLOR *ἐν Κερκυρα.*
Ο Κύριος ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΙΣΤΟΛΗΣ ἐν Κὸρκ τῆς Ἰρλανδιας.
Οἱ Κύριοι ἀδελφοὶ ΧΡΥΣΟΧΟΙΔΑΙ ἐν Τουρνοσεβερίνῳ.
Mr G. ANDREWS, Saddler-St., Durham.
Ὁ Κύριος Δ. Ε. ΔΑΝΑΙΝΟΓΛΟΥΣ ἐν Ἀταλίᾳ.
Ὁ Κύριος Φ. ΞΕΝΟΣ ἐν Σμυρνῃ.
Ὁ Κύριος ΓΙΑΚΟΥΜΟΠΟΥΛΟΣ ἐν Βαρνῃ.
Οἱ Κύριοι ΘΕΟΛΟΓΟΣ καὶ ΚΑΡΝΕΓΗΣ ἐν Γαλαζιῳ.
Ὁ Κύριος Γ. ΜΕΛΙΣΤΑΓΗΣ ἐν Σύρῳ.
Ὁ Κύριος ΜΥΡΩΝ ΒΛΑΣΤΟΣ ἐν Βουκουρεστίῳ.
Ὁ Κύριος Π. Α. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ἐν Τεργέστῃ.
Ὁ Κύριος Ι. ΘΕΟΦΙΛΑΤΟΣ ἐν Σουλινᾷ.
Ὁ Κύριος Γ. ΣΠΟΡΙΔΗΣ ἐν Ζακύνθῳ.
Ὁ Κύριος ΦΩΚΙΩΝ ΒΟΥΤΖΙΝΑΣ ἐν Μασσαλιᾳ.
Ὁ Κύριος ΚΩΝΣΤ. ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ ἐν Βηρυτῷ.
Ὁ Κύριος ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΑΝΔΡΕΑ ἐν Γιουργέβῳ.
Mr VINCENT, PUBLISHER, High-St., Oxford.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σίμων Ἰωνᾶς ..... Σελὶς 226
Ἀγγελία περὶ συστάσεως Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος..... „ 226
Ὁ διὰ διωρύγων πλοῦς ..... „ 227
Ὁ ἀλέμβυξ ἢ τὸ ἀποστακτήριον ..... „ 227
Κανονισμοὶ τοῦ Βρεττανικοῦ Μουσείου..... „ 227
Πολωνικὸς γάμος.... ..... „ 227
Δικαστικὰ Ἀγγλίας ..... „ 227
Διάφορα ..... „ 230
Ὁ Ἀλὴ πασᾶς..... „ 234
Στατιστικαί..... „ 238
Ἐμπορικά. — Ἑλληνικὸν δάνειον..... „ 239
Τοῦ παιδὸς πρὸς μάθησιν ὁδηγός..... „ 240
ΠΟΛΙΤ. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ, σελ. 237, 238, 239, 240 (δις).
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΙ.
Ἡ ἀρχαιρεσία τοῦ δουκὸς τοῦ Νηουκάστελ ..... „ 228
Ὁ δοὺξ τοῦ Νηουκάστελ ..... „ 229
Ὁ Πάδρε Τζιοβάνης δημηγορῶν πρὸς τοὺς Νεαπολιτανοὺς.. „ 229
Τὸ ξενοδοχεῖον Γρόσβενορ ..... „ 232
Εἴσοδος τοῦ Βίκτορος Ἐμμανουὴλ εἰς Νεάπολιν..... „ 233
Ἀντεπίσκεψις τοῦ ἀντιβασιλέως τῶν Ἰνδιῶν ..... „ 236
Τὸ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Βεδφόρδῃ φρενοκομεῖον..... „ 237
Ἡ ἐν τῇ λίμνῃ Κωνσταντίνῃ ἀτμοκίνητος Γονδόλα..... „ 237

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ
(ADVERTISEMENTS.)

ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ
ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΒΟΥΤΗΚΤΩΝ
C. E. HEINKE,
ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
79, Great Portland St. London.

Εἰδοποιεῖ τοὺς ἰδιοκτήτας πλοίων, ἐμπόρους, πλοιάρχους κτλ. κτλ., ὅτι πολλαὶ βελτιώσεις ἐγένοντο ἐν τῷ καλύμματι τῆς κεφαλῆς καὶ τῇ λοιπῇ ἐνδυμασίᾳ τοῦ βουτηκτοῦ, ἣν φέρων δύναται νὰ μένῃ δσον πλειότερον θέλει ἐν τῷ ὕδατι, πρὸς ἐξαγωγὴν πραγμάτων, σπόγγων καὶ μαργαριτῶν ἐν τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης, πρὸς δὲ τούτοις πρὸς κατασκευὴν θεμελίων λιμένων ἢ γεφυρῶν πρὸς ἐπισκευὴν αὐτῶν.

Α'. τάξεως μετάλλιον ἐν τῇ Ἀγγλικῇ ἐκθέσει τοῦ 1851 καὶ ἐν τῇ Γαλλικῇ τοῦ 1855. Ὑποβρύχιος μηχανικὸς τῆς Ἀγγλικῆς, Γαλλικῆς, Ῥωσσικῆς, Ἱσπανικῆς, Πορτογαλλικῆς, Καναδικῆς, Περσικῆς, Βραζιλιανῆς καὶ Ἰνδικῆς Κυβερνήσεως.

Ο ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΘΕΙΣ ΚΑΙ ΕΚΤΕΘΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ ΤΟΥ 1861 ΤΟΥ **ΟΥΑΙΤ**

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΕΠΙΔΕΣΜΟΣ.

Ἐθεωρήθη ὑπὸ περπίου διακοσίων ἰατρῶν ὡς ἡ ἀποτελεσματικωτέρα ἐφεύρεσις εἰς τὴν θεραπείαν τῆς ἐντεροκοιλίας. Χρῆσις χαλυβδίνου ἐλατηρίου, πολλάκις ἐπιβλαβῆ ἔχοντος ἀποτελέσματα, δὲν γίνεται· εἶναι ἁπαλὸν ὑπόδεμα περὶ τὸ σῶμα δεδεμένον, ἐνῷ ὡς ἀνθισταμένη δύναμις ὑπάρχει τὸ προσκεφάλαιον καὶ τὸ προνομιοῦχον μοχλίον εὐκολώτατα καὶ ἐγγύτατα προσαρμοζόμενα, ὥστε οὐδαμῶς φαίνονται· δύναται δὲ τις καὶ κοιμώμενος νὰ φέρῃ. Περιγραφὴν δύναταί τις νὰ λάβῃ ἅμα αἰτήσει, καὶ ὁ ἐπίδεσμος ἀποστέλλεται διὰ τοῦ ταχυδρομείου, ἂν ἀποσταλῇ πρὸς τὸν ἐργοστασιάρχην Mr WHITE, 228, Piccadilly, London, ἡ περίμετρος τοῦ σώματος, δύο δακτύλους κάτωθεν τοῦ ἰσχίου.

Τιμὴ ἑτεροπλεύρου ἐπιδέσμου 16σ., 21., 26σ. 6δ. καὶ 31σ. 6δ.
Τιμὴ ἁμφιπλεύρου 31σ. 6δ., 42σ., καὶ 52σ. 6δ.
Τιμὴ ὁμφαλικοῦ ἐπιδέσματος 42σ., καὶ 52σ. 6δ.

ΕΛΑΣΤΙΚΑ ΠΕΡΙΠΟΔΙΑ, ΕΠΙΘΕΜΑΤΑ ΤΟΥ ΓΟΝΑΤΟΣ, κτλ.

Δι' ἐξογκωμένας φλέβας καὶ διὰ πάσας τὰς ἐξασθενήσεις καὶ ἐξογκώσεις τῶν κνημῶν, ἐξαρθρώσεις κτλ. Εἶναι πορώδη, λεπτὰ καὶ εὐθηνὰ, καὶ φορεῦνται ὡς τὰ συνήθη περιπόδια. Τιμὴ 4σ. 6δ., 7σ. 6., 10σ. καὶ 16σ ἕκαστον.

JOHN WHITE, ἐργοστασιάρχης.
228, Piccadilly, London

ΩΡΟΛΟΓΙΑ BENSON

Χρυσᾶ πωλοῦνται ἀπὸ 4 ἕως 100 γουινέας.
Ἀργυρᾶ » » 2 » 50 »

Τὰ ὡρολόγια στέλλονται πανταχοῦ δι' ἐξόδων τοῦ ὡρολογοποιοῦ
Διεύθυνσις 33 καὶ 34, Ludgate Hill, London E. C.
Παραγγελίαι δύνανται νὰ σταλῶσι καὶ πρὸς τὸν Κ.

J. F O'BRIEN, 33, Brompton Square.

JOHN GOSNELL & Co. (*πρώην* PRICE & GOSNELL

Προσκαλοῦν τὴν προσοχὴν τοῦ κοινοῦ εἰς τὰ ἀκόλουθα μύρα·

Τοῦ JOHN GOSNELL & Co., αἱ ἀρωματικαὶ βρύσεις, πιεζόμεναι ἐκφέρουν γλυκυτάτην εὐωδίαν.

Τοῦ JOHN GOSNELL & Co., ἡ διϋλισμένη λεβαντὶς συνιστᾶται διὰ δωμάτια ἀσθενῶν καὶ ὡς ἡ καλλιτέρα καὶ γνησιωτέρα τῶν ὅσων ἐξ ἀνθέων γίνονται.

Τοῦ JOHN GOSNELL & Co., τὸ γνήσιον καὶ μελανὸν σαποῦνι τοῦ Οὐϊντζωρ εἶναι οἰκονομικὸν καὶ παλαιόν. Ἐξαλείφει τὴν κοκκινάδα καὶ σκληρότητα τοῦ δέρματος, καὶ καθιστᾷ αὐτὸ λεῖον καὶ λευκόν.

Τοῦ JOHN GOSNELL & Co. Εὐγενὲς ἄρωμα εἶναι τὸ εὐγενέστερον—

Τὸ ΕΥΓΕΝΕΣ ΠΑΧΥΜΕΡΟΝ (πομάδα) συνιστᾶται διὰ τὴν εὐωδίαν του καὶ τὴν τῆς αὐξήσεως τῆς κόμης ἐπιῤῥοήν του.

Τὸ ΕΥΓΕΝΕΣ ΣΑΠΟΥΝΙ διαφημ. ὡς τὸ καλλίτερον καὶ μαλακτικώτερον

Τοῦ ΓΑΡΙΒΑΛΔΗ Η ΑΝΘΟΔΕΣΜΗ εἶναι τὸ ἐκλεκτότερον μύρον.

Τοῦ JOHN GOSNELL & Co. ἡ ζύμη διὰ τοὺς ὀδόντας εἶναι ἡ καλλιέρξ ὅλων τῶν κόνεων, ἀσπρίζει τοὺς ὀδόντας, προστατεύει τὸν σμάλτον καὶ δίδει εὐωδίαν εἰς τὸ στόμα.

ΣΤΙΓΜΙΑΙΑ ΒΑΦΗ ΤΩΝ ΚΟΜΗΣ βεβαία νὰ σχηματίσῃ κάθε εἶδος μελανοῦ ἢ μαλλ φυσικοῦ χρώματος. Δὲν βάπτει τὴν κόμην καὶ δὲν ἔχει δυσωδίαν.

Τοῦ JOHN GOSNELL & Co. προνομιοῦχος βούρτσα ταυταχρόνως παστρεύει καὶ λαμπρύνει τὴν κόμην.

Στέλλονται κατάλογοι παντοῦ καὶ διαταγαὶ ἐκτελοῦνται· Κατασκευάζονται 12, Three King-Court Lombard St. London.

ΤΟΙΣ ΕΜΠΟΡΟΙΣ ΚΑΙ ΠΛΟΙΟΗΤΚΤΑΙΣ.

Παρισίων καὶ Λονδίνου καθρεπτῶν καὶ οἰκιακῶν ἐπίπλων ἐργοστάσιον, 398 καὶ 399, Oxford-street, London W. συστηθὲν τὸ 1822. Ὁ CHARLES NOSOTTI προσκαλεῖ τοὺς, ἐπιθυμοῦντας νὰ ἐπιθεωρήσωσι τὰ κεχρυσωμένα οἰκιακὰ ἔπιπλα ἀρίστης κατασκευῆς συνιστάμενα ἐκ καθρεπτῶν τοῦ τοίχου καὶ τῆς τραπέζης παντὸς εἴδους τραπεζῶν διπλῶν καὶ μονῶν, κομῶν, καθεκλῶν, γραφείων, κορνιζῶν εἰκόνων, ἀνθοδοχείων, κτλ. κτλ. Τὸ κατάστημα τοῦτο ἀπέκτησε μεγίστην φήμην διὰ τὰς ἀρίστας ποιότητας τῶν πραγματειῶν του. Οἱ πλοιοκτῆται ἰδίως ὀφείλουσι νὰ ἐπιστήσωσι τὴν προσοχὴν των ἐπὶ τῶν ἐπίπλων τοῦ καταστήματος τούτου, κατασκευαζομένων πρὸς στολισμὸν τῶν αἰθουσῶν καὶ δωματίων τῶν πλοίων. Εἴσοδος, 398 καὶ 399, Oxford-street. W. Ἐργοστάσιον, 3 καὶ 4, Great Chapel-street, καὶ 102, Dean-street Διαταγαὶ πρέπει νὰ στέλλωνται πρὸς τὸν Κ

J. F. O'BRIEN, 3 Brompton Sq. S. W London

Ο ΣΙΜΩΝ ΙΩΝΑΣ,
δεκαπενθήμερος ἐν Λονδίνῳ.

(Συνέχεια. Ἴδε φύλλον ἀριθ. 92).

Τὸ ωωωω! τοῦτο μὲ ἐπάγωσεν· ἀλλὰ μὲ ἐξεπάγωσε τὸ μελισταγὲς ἐκεῖνο μειδίαμα, ὅπερ διεδέχθη τὸ ἀνιπόθευκτον τοῦτο θαυμαστικὸν τῶν Ἀγγλων, καὶ ὁ θελξικάρδιον ἐκεῖνο βλίμμα, ὅπερ ἐπῆλθε μετὰ τὸ ψυχρὸν πρῶτον ἀτένισμα, τὸ ἀναπόφευκτον ἐκεῖνο τῶν Ἀγγλίδων ἔρυμα.

— Κυρία μου, ὀχληρὸς δὲν γίνομαι..... Ἔρχομαι μόνον νὰ..... ν' ἀπολογηθῶ..... νὰ σᾶς εἴπω, ὅτι ἐπὶ ὅλην ὥραν καὶ ἐγὼ ἐπερίμενα εἰς τὸ Κένζιγκτον Γάρδενς καὶ ἡμεῖς δὲν ἤλθετε· ὅτι σᾶς εἶχον γράψει τὰ παράπονά μου, ὅτι ἔλαβον τὴν ὑπὲρ τὸ μέλι πικροτέραν ἐπιστολήν σας, ὅτι πάλιν ἀπήντησα καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας εὗρον ἀνέπαφον εἰς τὸ ταχυδρομεῖον τὴν πρὸς ὑμᾶς ἐπιστολήν μου· ὅτι..... ὅτι ἡ ἀδυσώπητος εἰμαρμένη ἐξιλεώθη τέλος, ὅτι..... ἡ ἀχλὴ ἐλύθη, ὅτι.....

— Ἀρκοῦν τώρα τὰ ὅτι, Κύριε· πρέπει νὰ ὁμιλήσωμεν καὶ περὶ τῶν διότι..... Καθήσατε, παρακαλῶ, ἐκεῖ, πλησίον εἰς τὴν φωτιὰν καὶ Ἀ μ ο λ ο γ ᾶ τ ε.

Ἐκάθησε καὶ ἡ περικαλλὴς σύνοικός μου πρὸς δεξιάν μου, καὶ οὗτος ὁ ζ ά β α λ η ς ὁ Σίμως εὑρέθη μεταξὺ δύο φωτιῶν.

— Τί ἄθλιον καιρὸν ὁποῦ κάμει σήμερον!

— Εἴσθε πρὸ πολλοῦ εἰς τὴν Ἀγγλίαν, Κύριε;

— Πρὸ δέκα ἡμερῶν, Κυρία μου. Ἀλλὰ διατί μὲ ἐρωτᾶτε;

— Πολὺ ὀγλήγορα ἐμάθατε τὰς συνηθείας τοῦ τόπου.....

— Ἐπαρατήρησα, ὅτι ἐν Ἀγγλίᾳ πᾶσα συνδιάλεξις ἄρχεται ἀπὸ τοῦ καιροῦ.

— Διατὶ λοιπὸν, ὅταν ἠνταμώθημεν τὸ πρῶτον εἰς τὸ Πικκαδίλλυ, δὲν ἀρχίσατε ἀπ' ἐκεῖ;

— Διότι ἐγὼ δὲν ἤρχισα, Κυρία μου;

— Ἔχετε δίκαιον καὶ παραδέχομαι τὸ πρῶτον διότι σας. Εἰπέ τε μοι τώρα καὶ τὰ ἄλλα.

— Τί τὰ θέλετε, ἀφοῦ τὰ γνωρίζετε;

— Τὰ θέλω!

— Ἐρωτᾶτέ με λοιπὸν, Κυρία μου.

— Διατὶ ἐπιμένετε τόσον νὰ κάμητε τὴν γνωριμίαν μου;

— Ἐρωτᾶτε καὶ ἄλλας ἐρωτήσεις πολλὰς καὶ θὰ σᾶς δώσω ὅλα τὰ διότι ὁμοῦ.

— Δὲν γελῶ, Κύριε, σᾶς ἐρωτῶ σπουδάζουσα· διατὶ ἠξεσίς αὕτη; διατὶ ὅταν ἐμάθετε, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἡ «ρ ε σ π ε κ τ α μ π λ» γείτων σας (ἡν μετὰ τοσαύτης πικρίας ἐχλευάζετε ἐξ ὄπισθεν) ἐτρέξατε κατόπιν μου; διατὶ μακαρίζετε τὴν εἰμαρμένην; διατί χαίρεσθε τόσον; τέλος πάντων διατί εἰσθε ἐδῶ, ἐδῶ εἰς τὰ δώματά μου; Ἀποκριθῆτε· ἰδοὺ ἐξ διατὶ ὁρσοῦ!

— Καὶ ἑβδομήκοντα ἐξ ἐὰν ἦσαι, ἐν μόνον διότι ἤθελα σᾶς προσφέρει.

— Νὰ τ' ἀκούσωμεν.

— ΔΙΟΤΙ σᾶς ἀ.....

Ἡ σκληρὰ δὲν μὲ ἄρησε νὰ προσφέρω τὸ ἡδύτατον τῶν ῥημάτων τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης ῥῆμα· ἔθηκε τὴν δεξιὰν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ στόματός μου καὶ τὴν ἀριστερὰν ὄπισθεν τῆς κεφαλῆς μου, καὶ μὲ ἔσφιγγε, καὶ μὲ ἔσφιγγε! βαβαί! νομίζω, ὅτι μὲ σφίγγει ἀκόμη, καὶ ὅτι θὰ μὲ σφίγγει δι' ὅλην μου τὴν ζωὴν, ἐὰν κίμμια ἀπὸ τὰς χρυσᾶς μου ἀναγνωστρίας δὲν ἔλθῃ εἰς βοήθειαν τοῦ πτωχοῦ της Σίμου. «Χέρι ποῦ δὲν μπορεῖς νὰ τὸ κύψῃς, φίλιστο καὶ βάλτο στὸ κεφάλι σου,» λέγει τὸ κοινὸν παράγγελμα· ἡ μία τῶν χειρῶν ἦτον ἤδη ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου· ὡς πρὸς τὴν ἄλλην ἐξεπλήρωσα τὸ παράγγελμα.

— Πολὺ γλήγορα τρέχετε, Κύριε, εἶπε μειδιῶσα ἡ Ἐριννύς μου, καὶ ἔχετε ἄδικον. Ἐδῶ εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὸ ῥῆμα τοῦτο, ὅταν ἀποτείνεται πρὸς γυναῖκας ἀνυπάνδρους, φέρει σχεδὸν πάντοτε γάμον, ὁ ταν δὲ πρὸς ὑπανδρους, φέρει καταισχύνην καὶ πολὺ συχνὰ καταστροφήν.

— Εἰς τίνα ἀρά γε τῶν δύο τούτων περιπετειῶν περιέπεσα;.....

— Εἶμαι ὕπανδρος, Κύριε!

— Ὕπανδρος!! Σᾶς ζητῶ συγχώρησιν· πέρνω ὀπίσω τὸν λόγον μου· λυποῦμαι πολὺ διὰ τὸ λάθος· ἔπειτα..... ὦ! τί ἔκαμα! τί καταισχύνη δι' ἐμέ! παρέβην ἐντολὴν ῥητὴν! Μὴ, μὴ μὲ συνερίζεσθε, ἀγαθὴ Κυρία, λησμονήσατε τὸ ἁμάρτημά μου!... Καὶ ταῦτα λέγων ἠγέρθη, ὅπως ἀναχωρήσῃ.

Ἡ Κυπαρισσὸς θορυβηθεῖσα, ὡς ἐκ τῆς συντριβῆς τῆς καρδίας μου, καὶ εὐσπλαγχνισθεῖσά με διὰ τὴν κατάνυξίν μου, εἶπε·

— Τί ἐπάθατε, καλέ; μὲ κάμνεται νὰ φοβοῦμαι... ... ἐγείνατε κατακόκκινος!

— Ὕπανδρος εἶσθε!!.....

— Αἴ, καλά! τί πειράζει, ἀφοῦ δὲν τὸ εἰξεύρατε;

— Πῶς δὲν πειράζει; ποῦ παραβαίνω μίαν τῶν Ἐντολῶν!

— Ἀλλ' εἶωθε, νομίζω, πολὺ μακρὰν ἀπὸ τὴν παράβασιν τῆς ἐντολῆς.

— Καλὲ τί μακράν, ποῦ γένηκε κ' ὅλλας; Ἡ ἐντολὴ ἐντέλλει νὰ ἀγαπῶ τὸν πλησίον μου ὡς ἐμαυτὸν, ἀλλὰ δὲν λέγει, καὶ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον μου ὑπάρχει μάλιστα ἄλλη τὸ ἐναντίον ἐπιτάττουσα· καὶ ἐγὼ ὁ τάλας σᾶς ἀ..... ναὶ, σᾶς ἀγ....., σᾶς ἀγα.....

Μάτην διέκοπτον τὰς συλλαβὰς τοῦ ῥήματός μου· ἡ Κυπάρισσος δὲν ἔθετε πλέον τὴν χεῖρα της ἐπὶ τοῦ στόματός μου, ἀλλ' ἔγελα σπασμοδικῶς· ἐδοκίμασα καὶ πάλιν νὰ ἐκπληρώσω τὸ π α ρ ά γ γ ε λ μ α, πλὴν ἡ χεὶρ «ποῦ δὲν μποροῦσα νὰ κύψω,» δὲν ἤθελε καὶ νὰ φιληθῇ, ἀλλ' ἐκταθεῖσα πρὸς τὸν παρὰ τὴν ἑστίαν μοχλίσκον τοῦ κώδωνος ἐκάλεσε τὸν ὑπηρέτην.

Καϋμένε Σίμω! εἶπον κατ' ἐμαυτὸν, μὲ τοὺς ὑπηρέτας θὰ σὲ βγάλουν ἔξω; καὶ κατάψυχρος γενόμενος ἠγέρθη πάλιν διὰ νὰ ἀναχωρήσω, ὅτε ὁ ὑπηρέτης ἐπέστη ἐνώπιόν μου.

— Φέρε μας τσάι, Ἰάκωβε, καὶ κάτι τι νὰ δειπνήσωμεν εἶπεν ἡ Καλψὼ μου μετ' ἀφελείας οὐχὶ μελετημένης· καὶ ὁ ὑπηρέτης, ἐῤῥύθμως καὶ βραδέως στραφεὶς ἐπὶ τῶν δύο πτερύων του, ὡς στρέφονται τὰ κήρινα εἴδωλα τῆς Μαδὰμ Τουσσώ, ἐξῆλθε χωρὶς νὰ μὲ ἐκβάλῃ ἀπὸ τῆς αἰθούσης.

Τότε ἡ Νύμφη ἀποτείνασά με ἁπλοῦν τι καὶ τετριμμένον π α ρ δ ο ὺ ἐισῆλθεν εἰς ἄλλο δωμάτιον· ἐγὼ δὲ μὴ δυνάμενος νὰ μαντεύσω, ἐὰν τὸ μᾶς καὶ τὸ μ ε ν ἐσήμενεν αὐτὴν καὶ ἐμὲ, ἢ αὐτὴν καί τινα ἄλλον, ἀποκριθεὶς διά τινος μ ὴ τ ε τ ρ ι μ έ ν ο υ ἐν Ἀγγλίᾳ στεναγμοῦ, κατέβην εἰς τὴν καλύβην μου, ἐκαθέσθην ἐπὶ τοῦ βολταιρείου ἀνακλίντρου μου καὶ..... ἐθλιβόμην.

Μετὰ παρέλευσιν 40 λεπτῶν, ὁ ὑπηρέτης κρούει τὴν θύραν μου, ἀνοίγει πρὶν ἢ ἀκούσῃ τὸ ἀναπόφευκτον κ ὰ μ ί ν, καὶ μοὶ λέγει·— Ἡ Κυρία μου σᾶς περιμένει εἰς τὸ τσάι, Σίρ!

— Ἐγώ εἰμι ἐρχόμενος ἀπήντησα ἐπὶ τῷ ἀγγλικώτερον, καὶ παραχρῆμα ἐναπολήσας εἰς τὴν μνήμην μου, ὅσα ποτὲ εἰς τὰ συγγράμματα τοῦ Οὐαλτερσκοτ περὶ ἀγγλικῶν ἐθίμων εἶχον ἀναγνώσει, ἠγέρθην, ἔνιψα τὰς χεῖρας καὶ τὸ πρόσωπον, ἐκόμησα τὴν κόμην μου, τὴν γενειάδα καὶ τὸν μύστακά μου καὶ ἐνδυθεὶς ἱμάτιον ἐσπερινὸν, τὸ λεγόμενον φ ρ ά κ ο ν, ἀνέβην εἰς τὸ σπήλαιον τῆς ἡμιθεοῦ μου, ἄνευ πίλου καὶ χειροκτίων. Ἤμην, σ ὰ ν ὰ π ο ῦ μ ε, σπηντικός! Ἐννοεῖται δὲ οἰκοθεν, ὅτι καὶ ἡ φιλοξενος συνοικός μου ταὐτὰ ἔπραξεν εἰς τὸν κοιτῶνά της εἰσελθοῦσα.

Ὦ Καλυψώ! οὐδ' ὡραιοτέρα, οὐδ' εὐπρεπεστέρα, οὐδὲ μεγαλοπρεπεστέρα ἦσο εἰς τὴν νῆσόν σου· ὁ υἱὸς τοῦ Ὀδυσσέως εἶχέ ποτε Μέντορα θεῖον ἐπισκιάζοντα αὐτὸν, καὶ νύμφας πολυαρίθμους διαμεριζομένας τὴν προσοχὴν του· ὁ καϋμένος ὁ Σίμος Μέντορα δὲν ἔχει καὶ ἡ Καλυψὼ εἶναι ὀλομόναχη! Ὁμολογῶ, καὶ ὁ ἀναγνώστης ἂς μὴ μὲ μεμφθῇ, ὅτι δὲν εἶχα τὸ κουράγιο νὰ ἐρωτήσω τὴν φιλοξενοῦσάν με, «ποῦ εἶναι ὁ Κύριος σύζυγός της»· ἀπ' ἐναντίας, τὸ κατέναντί μου κάτοπτρόν μοι ἔλεγεν, ὅτι ἡ μέλαινα γενειὰς καὶ οἱ ἑλληνικοὶ ὀφθαλμοί μου συνεκέρνων ἐπιτυχέστατα τὴν ὡς ὑμῖτταιον μέλι ξανθὴν κόμην τῆς Κυπαρίσσου μου καὶ τὴν κυανοτέραν τοῦ ἀττικοῦ οὐρανοῦ χροιὰν τῶν ὀμμάτων τῆς Ἀλημήνης μου. Τί τὸν θέλομεν τὸν Ἀμφιτρύονα; εἶπον καθ' ἑμαυτὸν, καὶ ἐπαρηγορήθην ἐνθυμηθεὶς, ὅτι καὶ ὁ Ζεὺς αὐτὸς ἄλλως ἄλλοτε δὲν εἶπε.

Παρεκάθησα λοιπὸν παρὰ τῇ βασιλίδι καὶ κατέτρωγον τὰ παρατιθέμενα ἐπὶ τῆς τραπέζης διὰ τοῦ στόματος, καὶ κατέτρωγον τὴν παρακαθημένην διὰ τῶν ὀφθαλμῶν, παραβαίνων οὕτω παράγγελμά τι Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, ὅπερ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ὑπερμέτρως αὐστηρῶν ἀπέδειξεν ἄλλοτε.

Δὲν ὁμιλῶ περὶ πολυτελείας τῆς τραπέζης, διότι οἱ μὲν εἰδότες τὴν Ἀγγλίαν γιγνώσκουσιν, οἱ δὲ μὴ εἰδότες αὐτὴν δὲν ὀφελοῦνται πολὺ μανθάνοντες, ὅτι σύμπασα ἡ πολυτέλεια συνίσταται εἰς ἀπειρίαν τινὰ ποικίλων καὶ πολυειδῶν σκευῶν καὶ ὁλόκληρον ἀ ρ σ ε ν ά λ ε μαχαιρῶν, περονῶν, κοχλιαρίων παντὸς μεγέθους καὶ πάσης χρήσεως, κείμενα ἐπὶ τῆς τραπέζης ὡς ἐν ὁπλοθήκαις. Ἔκαστος τῶν συνδαιτυμόνων ἔχει τοὐλάχιστον τρία μαχαίρια, τοσαῦτα περόνια καὶ κοχλιάρια, διὰ τὸ κυρίως λεγόμενον φαγητὸν παρέποντται δ' αὐτοῖς ἰσάριθμα ἐργαλεῖα διὰ τὰ γλυκίσματα καὶ τὰς ὀπώρας καὶ βρύεν ἡ τράπεζα ποτηρίων διαφόρων σχημάτων, ἀ ν α σ τ η μ ά τ ω ν καὶ χωρητικότητος. Ἀπ' ἐναντίας π ι ά τ ο ν οὐδεὶς ἔχει ἐμπροσθέν του εἰμὴ τὸ ὑπὸ τῆς οἰκοδεσποίνης προσφερόμενον μετὰ τοῦ φαγητοῦ· τὸ δὲ χειρόμακτρον εἶναι πάντει ἄγνωστον εἰς τὰ ἀγνῶς ἀγγλικὰ τραπέζια. Ὅσον δὲ περὶ τοῦ ὕδατος, μόνον εἰς τὸ ἐπίδειπνον φαίνεται εἰς τὴν τράπεζαν· ὁ ζῦθος ἀναπληροῖ αὐτό.

Ὅλα ταῦτα τὰ ἀναρίθμητα σκεύη καὶ ἐργαλεῖα θεωροῦν ὁ ξένος ἀπεκδέχεται γεῦμα ἀτελεύτητον· καὶ ὅμως, ὅλα ταῦτα χρησιμεύουσιν εἰς βρῶσιν ἑνὸς καὶ μόνου ρ ὸ σ τ μ π η φ, ὁλίγων γεωμήλων, ἡ χόρτων νεροβράστων, ἐνίοτε καὶ ὀλίγου χοιρομερίου, καὶ, ἐὰν ὁ ξένος ἔχῃ τύχην, ἑνὸς γλυκίσματος οὗ ὄνομα πάντοτε π ο ύ δ ι γ γ. ὡς πάντες γιγνώσκετε. Ἔρχεται μετὰ ταῦτα τὸ ἐπιδείπνιον· αἱ Κυρίαι ἀναχωροῦσιν, οἱ ἄνδρες πίνουσιν, ἀστεΐζονται ἢ σπουδάζουσι, καὶ, ἐὰν τὸ γεῦμα ἢ τὸ δεῖπνον ἔχῃ σημασίαν τινὰ, τότε ἄρχονται τὰ ἀτελεύτητα σ π ι τ ς ἢ λογίδρια, ὧν ἡ ἀρχὴ πάντοτε δεινὴ, καὶ τὸ τέλος ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀνουσιον, καὶ τοι τῶν πάντων ἐπιφωνούντων τὸ ἦρ, ἦρ! καὶ κτυπούντων διὰ τῶν χειρῶν ἐπὶ τῆς τραπέζης.

Ἀλλὰ τὸ δεῖπνον τῆς Ἀλυμήνης μου ἦτο κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδὲκ καὶ τὸν τρόπον τὸν γαλλικόν. Ἤπιον ἐπὶ τῆς τραπέζης πολλὰ καὶ ποικίλα βρώματα· σκεύη δὲ καὶ ἐργαλεῖα τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα. Τὸ τσάϊ ἦτον ἐκεῖ διὰ τὸν τύπον μόνον, διότι ἀμφότεροι πεινῶντες ἐτρώγομεν ὡς Ἄγγλοι καλοί. Τοιαύτη δὲ ἦτον ἡ ἀβροφροσύνη τῆς ξενιζούσης με, ὥστε ἠναγκάσθην αὐτοκλητος ἐγὼ νὰ εἴπω τὸ ποῖος εἰμὶ, πῶς ὀνομάζομαι, τί ποιῶ καὶ ἐν μέρει τί μ ἐ λ λ ω π ο ι ή σ ε ι ν..... Ἄμα ἡ ἄγγελός μου μαθοῦσα τὴν ἐθνικότητά μου,

Ὦ ωω! πάλιν ἀνεβόησεν, ἐγὼ ἀνέγνων τὸν λοῆ Βάϊρον ὁλόκληρον καὶ χαίρω πολὺ, διότι πρῶτον ἤδη εἰς τὴν ζωήν μου συναντῶ Ἕλληνα. Καὶ ταῦτα εἰποῦσα ἤρξατο νὰ ἀπαγγέλλῃ στίχους τινὰς τοῦ μεγαλομάρτυρος τῆς Ἑλλάδος. Συνεκινήθη ἡ ὡραία μου Ἄγγλὶς μέχρι δακρύων καὶ κατεσπαραξε τὴν καρδίαν μου, ὅταν ἐνθουσιῶσα ἀπήγγειλε γεγωνυῖᾳ τῇ φωνῇ στροφήν τινα ἐνὸς τῶν ποιημάτων·

«Shine, shine for ever, glorious Greece!»

(Λάμπε, λάμπε διὰ παντὸς, ἔνδοξε Ἑλλάς!)

Ἔπειτα δὲ συνελθοῦσα καὶ φαιδρυνθεῖσα τὸ πρόσωπον, προσέθηκεν·

— Ἐνθουμοῦσαι καὶ μερικὰς φράσεις ἑλληνικὰς, ἂς ἀπήντησα εἰς τὸν Βάϊρον!» ψυχὴ μου σὰς ἀγαπῶ! ζωήν μου σᾶς λατρεύω!»

Τότε ἐγερθεὶς καὶ ἐγὼ ἔθηκα τὴν δεξιὰν μου ἐπὶ τοῦ στόματός της καὶ τὴν ἀριστερὰν ὄπισθεν τῆς ὡραίας κεφαλῆς της εἶπὸν·

— Κυρία μου! μὴ, μὴ δ' ἠγάπη Θεοῦ!.....

Ἀλλὰ τί τὸ κάνεις; ἡ Κυπάρισσος «μποροῦσε νὰ κύψῃ τὸ χέρι.....»

(Ἡ συνέχεια προσεχῶς.)

Καταχωροῦμεν ἀσμένως τὴν παραπόδας ἀγγελίαν τῆς ἐν Χάλκῃ Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος, εὐελπιζόμενοι, ὅτι καὶ ἄλλαι πολλαὶ Ἑλληνίδες ἀγαθαὶ πολλαχοῦ τῆς μεγάλης Ἑλλάδος μιμηθήσονται τὸ θέαρεστον παράδειγμα τῶν Κυριῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

ΑΓΓΕΛΙΑ.
Περὶ συστάσεως Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος Κυριῶν ἐν τῇ νήσῳ Χάλκῃ.

Ἐν τῇ ἐπιγνώσει θρησκευτικοῦ καθήκοντος, ὅπερ ἔχομεν ὡς τέκνα τῆς Ὀρθοδόξου ἁγίας μητρὸς ἡμῶν Ἐκκλησίας, τοῦ παρέχει πᾶσαν δυνατὴν ἀντίληψιν καὶ παραμυθίαν εἰς τὰς δυστυχεῖς ἀναγκας τῶν ἀλειβῶς ἐνδεῶν καὶ ἀπόρων ἀγκυλῶν, καὶ ἐν τῇ πεποιθήσει, ὅτι ἡ ἀπὸ κοινοῦ συμπράξις συντείνει ἀποτελεσματικώτερον εἰς τὴν πλήρωσιν τοῦ καθήκοντος τούτου, τινὲς τῶν ἐν τῇ Χάλκῃ παρεικουσῶν Κυριῶν ἐκδοσαι ὑπ' ὄψιν τὰς διαφόρους ἀνάγκας τῶν ἐνδεῶν τῆς νήσου ταύτης, καὶ πιστεύουσαι, ὅτι τὸ αἴσθημα καὶ τὴν γνώμην αὐτῶν συμπραττοῦσιν καὶ αἱ ἄλλαι χριστιανικαὶ καρδιοδόμαι καρδίαι, συνεδέσθησαν τὴν 10 φεβρουαρίου τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους εἰς τὴν οἰκίαν τῆς Κ. Φωτεινῆς Ταστάλου, ἀπεφασισθη, κατὰ τὸ ἀξιώμάτικον παραδείγμα τῶν ἐν Σπουδαρχείῳ εὐγενῶν Κυριῶν, νὰ συστήσωσι ἀνάλογον τινα Φιλόπτωχον Ἀδελφότητα Κυριῶν, σκοπὸν ἔχουσαν τὴν δυνατὴν χορήγησιν οἰκεῖων καὶ ἐθνικῶν βοηθημάτων εἰς τοὺς ἐν τῇ αὐτῇ νήσῳ ἀπόρους καὶ ἰδίως τοὺς ἀσθενεῖς.

Ἡ Ἀδελφότης παραδέχεται ὡς μέλος αὐτῆς ἑκάστην Κυρίαν ὑποχρεουμένην νὰ προκαταβάλλῃ ἀνὰ 120 γρ. κατ' ἔτος. Δύνανται δὲ καὶ πᾶς ἄλλος φιλόπτωχος νὰ προσφέρῃ πρὸς τὴν Φ. Α. χρήματα, ῥοῦχα, τρόφιμα καὶ εἴ τι ἄλλο ἡθελε θεωρεῖται χρήσιμον πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτῆς. Ταῦτα, ὡς καὶ αἱ πλέον τῶν 120 γροσίων χρεωκατικαὶ ἢ ἄλλαι προσφοραὶ τῶν Μελῶν, ἰσχύουσιν ὡς ἔκτακτοι συνδρομαὶ ἐνεργεστάταται.

Ὅπως δὲ ὑπνοῦῃ ἡ Ἀδελφότης νὰ προδιαγράψῃ ἐν γνώσει τὸν κύκλον τῆς ἱκανῆς ἐνεργείας, αἱ πρὸς τὴν σύστασιν αὐτῆς συνελθοῦσαι Κυρίαι, ὁρίσασαι ὡς ἡμέρας τῆς ἐνάρξεως τῶν τακτικῶν ἐργασιῶν αὐτῆς τὴν 20 τοῦ προσεχοῦς ἰουλίου, ἐξελέξαντο προσωρινὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Κ. Κλεοπατρᾶς Ἡαπτακαῖ, Δικαστρίνου Ἀγαδοπούλου καὶ Ῥαλλοῦς Σπυρίδωνος,(*) εἰς ἃς ἀνέθετο τὴν φροντίδα νὰ αὐξήσωσι τὸν ἀριθμὸν τῶν μελῶν, καὶ νὰ ἐνεργήσωσι σύνταξιν ἐκτάκτων συνδρομῶν· ἐλάβοσαν δὲ ὅσον οἷόν τε ἀκριβῆ γνῶσιν τῆς ἐπιχωρίου ἐνδείας, καὶ συνέταξαν σχέδιον Κανονισμοῦ, καὶ νὰ ἀποθηκεύσωσιν αὐτὸ εἰς τὴν Ἐγγρασιν Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Μελῶν σηγκαλεσθησομένης ὑπ' αὐτῶν κατὰ τὴν 20 ἰουλίου, εἰς ἣν ὁρίζουσι νὰ δώσωσι καὶ ἀκριβῆ λόγον τῶν μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης πραξεῶν αὐτῶν.

Ὁ Σεβασμιώτ. Κλῆρος τῆς Νήσου, καθὼς καὶ οἱ Κ. Κ. Ἰατροὶ τῶν ἐντοπίων Σχολῶν, παρόντες καὶ αὐτοὶ ἐν τῇ συνόδῳ τῶν Κυριῶν, πρόθυμοι ὑπεσχοντο εἰς τὴν Ἀδελφότητα πᾶσαν τὴν σὺν ἐκ τῶν πόρισμάτων αὐτῶν συνάντησιν εἰς τὸ θεαρεστον καὶ φιλάνθρωπον τοῦτο ἔργον ἀρωγὴν καὶ ἐπικουρίαν.

Ταῦτα ἐν πνεύματι πίστεως φέρουσα ἡ Ἀδελφότης εἰς γνῶσιν τοῦ Ὀρθοδόξου κοινοῦ, ἀπευχεται ἄνευ διστάγμοῦ τὴν γενναίαν αὐτοῦ συνδρομὴν εἰς εὐοδωσιν τοῦ ἔργου, ὅπερ, πλήρες ἐπιπόδου εἰς τὸν Οὐρανὸν Συνεργὸν τῶν καλῶν, εὐθυμότερ ἐπεχειρήσαν.

Ἐν Χάλκῃ τῇ 13 φεβρουαρίου 1862.

(*). Ἡ πρώτη τῶν Κυριῶν τούτων εἶναι ἀδελφὴ τοῦ ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν ἀπελευθέρων Ἑλλήνων σφαγιαζομένου ἀντισυνταγματάρχου τοῦ πυροβολικοῦ Κ. Π. Κορωναίου.

Ἡ δευτέρα αὐτῶν εἶναι ἀδελφὴ τοῦ ὑπὲρ Ἰωτρώκεως τῶν θυσιῶν Ἑλλήνων μαχομένου λοχαγοῦ τοῦ μαχικοῦ Κ. Β. Νικολαΐδου.

Ἡ τρίτη εἶναι σύγκενις γόνος ἀγαθοῦ πατριώτου τεκνων.

Ὁ διὰ διωρύγων πλοῦς.

Ἡ διωρυξ, ἤτοι τεχνητὸς αὐλαξ πλήρης ὕδατος, χρησιμεύει εἰς εὐκολον μεταφορὰν πραγματειῶν διὰ πλοίων, εἰς ἀρδευσιν καὶ εἰς προμήθειαν ἐν ταῖς πόλεσιν ὕδατος. Ὁ Νεῖος Ἠσπαμός, ὅστις ποτὲ τὸν ὁδὸν ἐκ τῆς Ἐρτφορδσιάρ φέρεται. Αἱ διώρυγες, δι' ὧν ἡ ἀρχαία Αἴγυπτος διετέμνετο, ἐχρησίμευον καὶ διὰ κυτιλίας καὶ ἀρδευσιν. Εἶναι γνωστὸν, ὅτι ὑπέρχον διώρυγες ἐν Κίνᾳ πολὺν χρόνον πρὸ τῆς τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως. Ἡ πρώτη διωρυξ, ἥτις ἤνοιχθη ἐν Εὐρώπῃ, ἐφ' ὅσον ἡμεῖς τοὐλάχιστον γνωρίζομεν, διωρύχθη ὑπὸ τοῦ Ξέρξου διὰ τὸν κατωτέρου ἰσθμὸν τοῦ Ἄθω, πρὸς ὃ ὅρος, ὡς ἐνδυμούμεθα πάντες, ἀπέτεινε τὰς ἀπειλὰς ἐκείνας· «Ἄθω ὑπερήφανον καὶ αὐθάδες ὄρος, μὴ τολμήσῃς νά μοι ἀντιτάξῃς ἐμπόδια, διότι θέλω σε κατακρημνίσει καὶ ῥίψει εἰς τὴν θάλασσαν.» Διώρυγες ἠνοίχθησαν ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἐν Ἰταλίᾳ καὶ ἔχομεν λόγους νὰ πιστεύωμεν, ὅτι καὶ ἐν τῇ Βρεττανικῇ διωρύχθησαν. Ἀλλὰ ἡ τέχνη τῆς διωρυγῆς ἐν τῇ νέᾳ Εὐρώπῃ κατὰ πρῶτον ἐφερμόσθη ὑπὸ τῶν κατοίκων τῆς βορείου Ἰταλίας καὶ Ὀλλανδίας. Ἔργα τοῦ εἴδους τούτου, κτίσια εἰσέτι θαυμάζονται ὑπὸ τῶν μηχανικῶν τῶν νεωτέρων χρόνων, ἐτελεσθησαν ἐν Λομβαρδίᾳ μεταξὺ τῆς δεκάτης καὶ δεκάτης τρίτης ἑκατονταετηρίδος μ. Χ. καὶ ἀπὸ Μιλάνου εἰς Τικίνου διώρυξ ἠρέτο πλωτὴ τῷ 1271. Ἡ κατασκευὴ διωρύχων ἤρχισεν ἐν Ὀλλανδίᾳ κατὰ τὴν δωδεκάτην ἑκατονταετηρίδα, καθ' ὃν χρόνον αἱ Φλανδρικαὶ εἶχον κατιρῆ ἐμπορικὴ ἀποθήκη τῶν ὑπὸ δικῆ μετακομισθεισῶν ἐμπορευμάτων ἀπάσης τῆς Εὐρώπης. Ἡ Ὀλλανδία διατέμνεται ὑπὸ διωρύγων, αἵτινες παραβαλλόνται πρὸς τὰς δημοσίους ὁδοὺς ἄλλων χωρῶν. Ἡ ἀρχὴ τοῦ παρόντος συστήματος τῶν ἀγγλικῶν διωρύγων χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ ἔτους 1755, ὅτε νόμος ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς ἀγγλικῆς βουλῆς εἰς κατασκευὴν διώρυγος ἐνδεκα μιλίων μακρᾶς ἀπὸ τοῦ ῥομίου τοῦ Σάνκεν Βρούκ ἐν τῷ ποταμῷ Μέρσῃ μέχρι τῆς γεφύρας τοῦ Ἐφράβου καὶ τῆς Ἀγ. Ἑλένης. Ὀρίπει ὅμως νόμος τοιαῦτα ἐπιτρέπει, ὅτι διώρυγες ἦσαν γνωσταὶ πρὸ πολλοῦ ἐπὶ πολλῆς ἐκατονταετηρίδας ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ. Ἡ διώρυξ ἀπὸ τοῦ Τρέντου μέχρι τοῦ Οὐίθαμ, ἥτις εἶναι καὶ ἡ ἀρχαιοτάτη ἐν Ἀγγλίᾳ, λέγεται, ὅτι διωρύχθη ἐν ἔτει 1134 μ. Χ.

Ὁ Ἰάκωβος Βρινδλέϊς, γεννηθεὶς τῷ 1716 καὶ ὢν πτωχὸς καὶ κατωφρονημένος νέος, διὰ τὴς εὐφυΐας καὶ γενναιοτάτου νοὸς τοῦ, ἐπιμονῆς καὶ ὑπομονῆς κατέστη μηχανικὸς περίφημος, ὅστις διώρυξε τὰς πρώτας διώρυγας ἐν Ἀγγλίᾳ. Τῷ 1755 ἤρξατο τὴν πρώτην αὐτοῦ διώρυγα τὴν Ἀγγλίας, τὴν ἀνωτέρω μνημονευθεῖσαν, ἥτις ἔχει μῆκος ἑνδεκα μιλίων. Τῷ 1758 ἤρξατο διὰ τὸν δοῦκα Βρεγνουστερ τὸν περίφημον διώρυγα Βριγνουστερ, ἥτις, ὡς συνετελέσθη σήμερον, ἔρχεται ἀπὸ Μαγκεστρίας καὶ ἤγει εἰς Βουγκκοκ καὶ συγκοινωνεῖ μετὰ τοῦ Οὐορσλὶ καὶ Λήγχ. Διὰ τὴν ἀπὸ Οὐορσλὶ εἰς Μαγκεστρίαν διώρυγα, ἥτις διέρχεται ὑπογείως ἐπὶ μῆκος, ἐξαπανηθέσαν 168,000 λίρ. καὶ αὐτὴ ἔχει μῆκος δεκακοτὸ μιλίων. Ἐξαιρουμένου τοῦ μέρους μεταξὺ Οὐορσλὶ καὶ Λήγχ, ἡ μακρὰ αὐτὴ διώρυξ διωρύχθη ὑπὸ τοῦ περιφήμου μηχανικοῦ Βρινδλέϊς εἰς διάστημα πέντε ἐτῶν. Ἐνῷ δὲ ἐξηκολούθει ἡ διώρυξ Βριγνουστερ, ὁ αὐτὸς ἀκμαιοτατος μηχανικὸς ἐπελαβετο ἑτέρας διώρυγος συμπληρώσεις διὰ τῆς κομψοτέρας ἐπιφορτίδη καὶ ἑνώσεως τῶν βιομηχανικωτάτων ἐπαρχιῶν τῆς Ἀγγλίας. Τὰ σχέδια καὶ αἱ ἰδέαι τοῦ εἰρημένου Βρινδλέϊ ἦσαν καθαρὰ ἀπόρροια τοῦ παρακμαίου αὐτοῦ νοός. Ὅτε ἀπήντα εἰς τὰ σχέδια του δυσκολίαι, ἀπείργετο μόνος του κατ' οἶκον καὶ ἐσκέπτετο τὸ πνεύματός του εἰργάζετο εἰς εὕρεσιν τῶν μέσων πρὸς πραγματοποίησιν αὐτῶν. Ἐνίοτε ἔκειτο κλινόρης ἐπὶ ὅλου καὶ τρεῖς ἡμέρας, ἀλλ' ὅτε

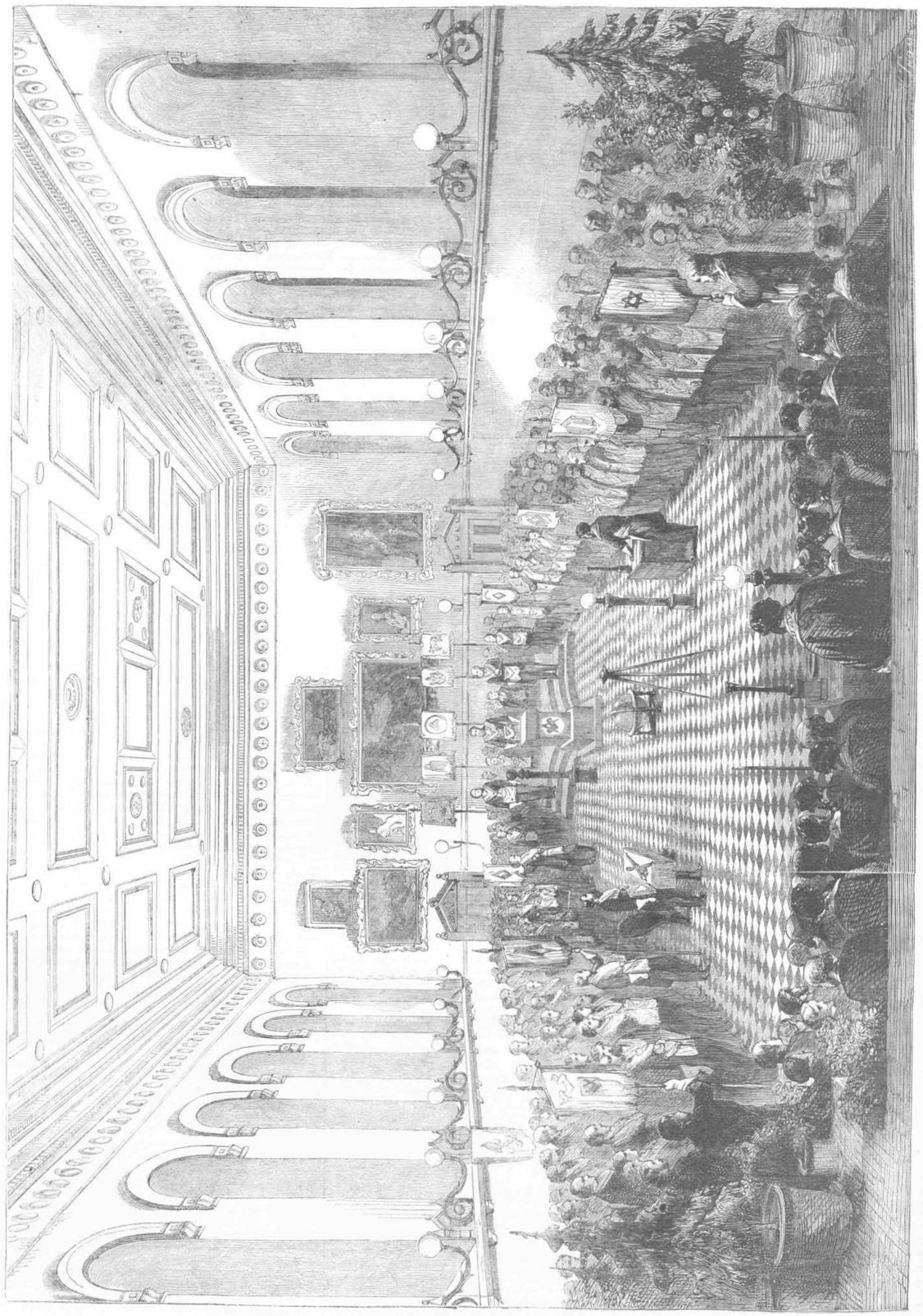

Η ΕΝ ΤΗ ΑΙΘΟΥΣΗ ΤΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΤΗΣ ΝΟΤΤΙΓΚΑΜ ΑΡΧΑΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΔΟΥΚΟΣ ΤΟΥ ΝΗΟΥΚΑΣΤΕΛ.

Ο ΔΟΥΞ ΤΟΥ ΝΗΟΥΚΑΣΤΕΛ.

Ὁ ἀξιότιμος Ἐρρῖκος Πέλαμ-Κλίντον, ἕκτος δοὺξ τοῦ Νηουκαστελ καὶ κόμης τῆς Λιγκόλνης, γεννηθεὶς τὴν 22αν μαΐου 1811, διεδέχθη τὸν πατέρα του τὴν 12ην ἰανουαρίου 1851. Τῷ 1832 ἐξελέχθη βουλευτὴς τοῦ νοτίου τμήματος τῆς ἐπαρχίας Νόττιγκαμ, τὸ ὁποῖον ἀντεπροσώπευσεν ἐν τῇ Βουλῇ μέχρι τοῦ 1846. Κατὰ τὸ ἔτος δὲ τοῦτο ἠρέθη ἀντιπρόσωπος τῶν κωμοπόλεως Φαλκιρκ καὶ ὡς τοιοῦτος διετέλεσεν ἐν τῇ Βουλῇ μέχρι τῆς προβιβάσεως αὐτοῦ εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ δουκός. Ἐχρημάτισε δὲ θησαυροφύλαξ ἐπὶ τῆς ὀλιγοχρονίου ὑπουργίας τοῦ σὶρ Ρ. Πὴλ κατὰ τὸ 1834 1835· κατὰ δὲ τὸ 1841 ἐπὶ τῆς νέας πρωθυπουργίας τοῦ αὐτοῦ Ρ. Πὴλ διορίσθη ἐφορος τῶν δασῶν, τὴν ὁποίαν θέσιν κατεῖχε μέχρι τοῦ 1846, ὅτε διωρίσθη ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἰρλανδίας, ἐκ τοῦ ὁποίου διορισμοῦ παρητήθη μετὰ τοῦ ὑπουργείου, τοῦ ὁποίου ἦν μέλος· κατὰ δὲ τὸ 1852 ἐγένετο μέλος τοῦ μικτοῦ ὑπουργείου τοῦ Ἀβερδίνου ὡς ὑπουργὸς τῶν ἀποικιῶν καὶ συγχρόνως τῶν στρατιωτικῶν ἄνευ χαρτοφυλακίου, διώκησε δὲ τὰ κατὰ τὰς ἀποικίας εἰς τρόπον περιποιησαντα αὐτῷ τιμὴν καὶ σεβασμόν. Κατὰ δὲ τὴν ἔκρηξιν τοῦ κριμαϊκοῦ πολέμου, ἐπειδὴ πότε τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν ἐχωρίσθη ἀπὸ τοῦ τῶν ἀποικιῶν, ἐπέκειτο δὲ εἰς αὐτὸν νὰ ἐκλέξῃ μεταξὺ τῶν δύο, προὐτίμησε τὸ τῶν στρατιωτικῶν· ἀτυχῶς ὅμως εἶχε νὰ παλαίσῃ κατὰ μεγάλων ὀυσχερειῶν εἰς τὴν διοίκησιν ἑνὸς νέου καὶ κακῶς διωργανισμένου κλάδου· καίτοι δὲ μετὰ μεγίστου ζήλου φιλοπονίας καὶ ἱκανότητος κατεγίνετο περὶ τὰ καθήκοντα τοῦ ὑπουργείου τούτου, τὸ ὁποῖον ἐξωμάλυνεν ἀρκούντως διὰ τὸν διάδοχόν του, ἕνεκα τῆς ἀντιπολιτεύσεως τοῦ λόρδου Ἰωάννου Ρούσσελ, ἐναντιουμένου εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ δουκὸς ὡς ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν, ἐπῆλθε διάλυσις ὅλου τοῦ ὑπουργείου, μὴ προληφθεῖσα οὐδὲ διὰ τῆς παραιτήσεως τοῦ δουκός. Ἔκτοτε ὁ δοὺξ ὀλίγον μέρος ἔλαβεν εἰς τὰ πολιτικὰ μέχρι τοῦ 1858, ὅτε ἐπὶ τῆς πρωθυπουργίας τοῦ Παλμερστῶνος ἐπανῆλθεν εἰς τὴν γραμματείαν τῶν ἀποικιῶν, ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως, ὡς γνωστὸν τὸ 1855, μετέβη αὐτοπροσώπως εἰς τὴν Κριμαίαν, ἵνα βεβαιωθῇ περὶ τῶν ἀφορώντων τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν. Καθὸ δὲ γραμματεὺς τῶν ἀποικιῶν ἐξελέχθη, ὅπως συνοδεύσῃ τὸν πρίγκιπα τῆς Οὐαλλίας εἰς τὸ εἰς Καναδᾶν καὶ τὰς Ἥνωμ. Πολιτείας ταξείδιόν του, χρέος τὸ ὁποῖον ἐξετέλεσε μετὰ συνέσεως.

Ο ΔΟΥΞ ΤΟΥ ΝΗΟΥΚΑΣΤΕΛ.

Μετὰ δὲ τὴν ἐπάνοδόν του εἰς Ἀγγλίαν ἐτιμήθη διὰ τῆς ταινίας τῆς περικνημίδος. Διετέλεσε δὲ ἀείποτε εἷς ἐκ τῶν λίαν φιλελευθέρων φρονίμων πολιτικῶν καὶ ἀκάματος περὶ τὰ καθήκοντα τῆς ὑπηρεσίας. Εἶναι δὲ τὴν σήμερον ταὐτοχρόνως ὑπουργὸς μὲν τῶν ἀποικιῶν, καθὰ εἴρηται, μέλος τοῦ συμβουλίου τοῦ δουκάτου τῆς Λαγάστερ. ἀντιστράτηγος τοῦ ἱππικοῦ τῶν γαιοκτημόνων καὶ λόρδος τοποτηρητὴς τῆς κομητείας Νόττιγκαμ. Προεβιβάσθη δὲ καὶ εἰς τὸν βαθμὸν μεγάλου ἀρχηγοῦ τῶν Φρημασόνων τῆς ἐπαρχίας Νόττιγκαμ, τὴν ἴην δεκεμβρίου 1860 τῆς τελετῆς λαβούσης χώραν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν μηχανικῶν τῆς Νόττιγκαμ, μετασχηματισθείσῃ εἰς μασσονικὴν συναγωγήν· παρευρέθησαν δ' ἐν αὐτῇ ὁ κόμης τῆς Ζητλάνδης, μέγας ἀρχηγὸς τῶν Μασσόνων τῆς Ἀγγλίας, ὁ σὶρ Ἰωσὴφ Πάξτων ἀρχιερεὺς τοῦ τάγματος, ὁ στρατ. Βογὲρ, μέγας ἀρχηγὸς τῶν Μασσόνων τῆς ἐπαρχίας Ὀξφόρδης, πολλοὶ εὐγενεῖς κύριοι προσκεκλημένοι, ἀντιπρόσωποι τῆς μεγάλης συναγωγῆς καὶ πολλὰ ἄλλα διακεκριμένα μέλη τῆς ἀδελφότητος.

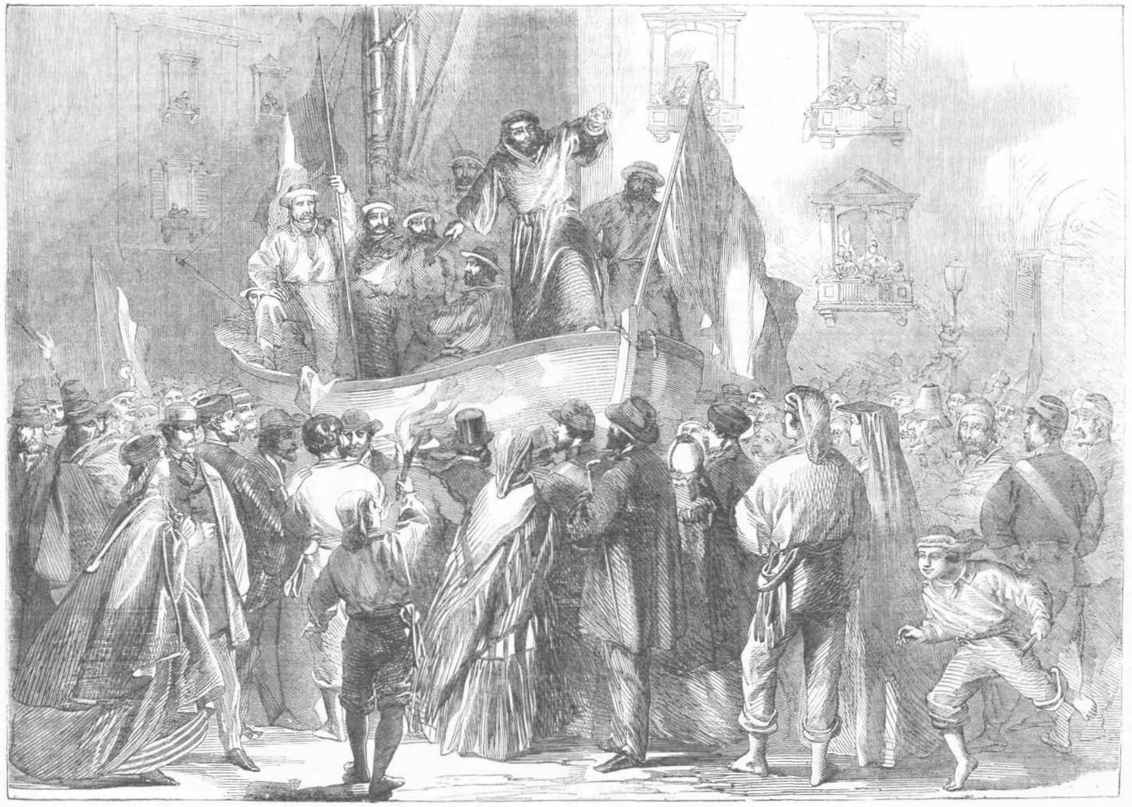

Ο ΠΑΔΡΕ ΤΖΙΟΒΟΝΗΣ ΔΗΜΗΓΟΡΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΝΕΑΠΟΛΙΤΑΝΟΥΣ. (Ἴδε ἐπ. σελίδα.

Ἐτελέσθη δὲ ἡ ἀρχαιρεσία μεθ' ὅλης τῆς μασσονικῆς σεμνοπρεπείας καὶ πολλῆς λαμπρότητος ἕνεκα τῆς σχίσεως, ἣν ὁ δοὺξ ἔχει μετὰ τῶν κατοίκων τῆς πόλεως Νόττιγκαμ, τοῦ σεβασμοῦ, ὃν χαίρει μεταξὺ πάσης τάξεως αὐτῶν, πρὸς δὲ καὶ τοῦ ὑπουργικοῦ αὐτοῦ ἀξιώματος. Τὴν 11 π. μ. συνήχθησαν οἱ συνάδελφοι καὶ τὴν δωδεκάτην ἠνοίχθη ἡ ἐπαρχιακὴ τῆς Νόττιγκαμ μεγάλη αἴθουσα τῆς συναγωγῆς πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ δουκὸς ὡς μεγάλου ἀρχηγοῦ, καὶ ἐκτέλεσιν τῆς ἀρχαιρεσίας. Ἡ αἴθουσα ἐκλείσθη καὶ ἀνοιχθεῖσα ἀκολούθως πενιχροτέρα ἐνένετο ἐν αὐτῇ ἡ παράστασις τῶν ξένων Μασσόνων, τὴν δὲ 3 μ. μ. ἐδόθη μέγα συμπόσιον εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς ἀγορᾶς τῶν σιτηρῶν, προεδρεύοντος τοῦ δουκὸς καὶ ἀντιπροεδρεύοντος τοῦ κόμητος τῆς Ζητλάνδης· παρεκάθησαν δὲ εἰς τὴν τράπεζαν πλῆθος ξένων διακεκριμένων ἐξ ὅλων τῶν ἀπωτάτων μερῶν τῆς Ἀγγλίας προσελθόντων καὶ τὸ ἱσπέρας ἐδόθη δημόσιος μασσονικὸς χορὸς ἐν τῷ συναλλακτηρίῳ εἰς τιμὴν καὶ ἐνθύμιον τοῦ προβιβασμοῦ τοῦ δουκός.

Ο ΠΑΔΡΕ ΤΖΙΟΒΑΝΗΣ ΔΗΜΗΓΟΡΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΝΕΑΠΟΛΙΤΑΝΟΥΣ.

Κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἑορτῶν τῶν γενομένων ἐν Νεαπόλει μετὰ τὴν εἴσοδον τοῦ Βίκτ. Ἐμμανουὴλ Β' οἱ ἀλιεῖς τῆς Σάντα Λουκίας, κατασκευάσαντες λέμβον ἐμβληματικὴν ἐκείνης, ἐφ' ἧς ὁ στρατηγὸς Γαριβάλδης ἀτέβη εἰς Μαρσάλην, καὶ ἐπιβιβάσαντες ἐν αὐτῇ πλήρωμα ἐξ ἐρυθροχιτώνων Γαριβαλδείων, περιέφερον αὐτὴν κατὰ τὰς ὁδοὺς μετὰ φανῶν καὶ ἐᾴδων, καὶ ὅταν ἔφθασαν ἐν τῇ πλατείᾳ τῇ ἀπέναντι τοῦ ἰησουϊτικοῦ σχολείου στάντες ἀνεβίβασαν ἐπὶ τῆς λέμβου τὸν Πάδρε Τζιοβάνην, ὅστις εἶχε παρακολουθήσει τὸν Γαριβάλδην καθ' ὅλην τὴν ἐκστρατείαν, καὶ ὅστις δι' ὀλίγον μὲν, ἀλλὰ καταγυκτικῶν λόγων ἐξῆψε τὸν ἐνθουσιασμὸν τοῦ λαοῦ ὑπὲρ τοῦ νέου βασιλέως αὐτῶν καὶ τοῦ βασιλέως τῶν βασιλευόντων. Παρίσταται δὲ ἡ σκηνὴ αὕτη λίαν εὐστόχως ἐν τῇ παρακειμένῃ εἰκονογραφίᾳ.

ΤΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΓΡΟΣΒΕΝΟΡ.

Τὸ ἐπὶ τοῦ τέρματος τοῦ νέου εἰς Οὐεστὶν τοῦ Λονδίνου σιδηροδρόμου ἐν τῷ σταθμῷ Βικτωρίας ἀνεγερθὲν ξενοδοχεῖον Γρόσβενορ καὶ ἀπαρτίζον τὸν σταθμὸν εἶναι συμπληρωτικὸν βοήθημα τοῦ μεγάλου σχεδίου τῆς διευκολύνσεως τοῦ ἐμπορίου διὰ τῆς ἐν τῷ σταθμῷ τούτῳ συγκεντρώσεως ἐξ σιδηροδρομικῶν γραμμῶν, ἐξ ὧν ὅλον τὸ πλῆθος τῶν ἐπισκεπτομένων τοὺς περιβόλους τῆς Βεγραβίας, τοῦ Πιμλίκου, τοῦ Οὐεστμίνστερ καὶ τὰς ἐν αὐτοῖς πλατείας, δύναται προχείρως ἀπὸ τοῦ μεγάλου τούτου κεντρικοῦ σταθμοῦ νὰ ἀπέρχωνται εἰς τὰς διευθύνσεις των ἀνεύθεροι τῆς πρώην ὑποχρεώσεως τοῦ νὰ διέρχωνται αὐτοί τε καὶ οἱ ἐκ τῶν ἀπωτάτων δυτικῶν μερῶν τῆς πόλεως ὁδοιπόροι δι' ὅλης τῆς ἀηδίας καὶ τῶν κινδύνων τῆς ἀγορᾶς μέχρι τῆς γεφύρας τοῦ Λονδίνου. Αἱ σιδηροδρομικαὶ γραμμαὶ τοῦ Βράϊτον, τοῦ Ἀνατολικοστεῖον σιδηροδρόμου, τοῦ Σχιάθμ, τοῦ Δόβερ καὶ τοῦ Κρυσταλλίνου Παλατίου ἄγουσαι εἰς αὐτὸν τὸν σταθμὸν ὅλους τοὺς ἐκ τῆς εὐρωπαϊκῆς ἠπείρου προερχομένους περιηγητὰς καὶ τοὺς ἐκ τῶν νοτίων ἐπαρχιῶν τῆς Ἀγγλίας, καὶ οἱ σιδηρόδρομοι ὁ τε μέγας δυτικὸς καὶ ὁ δυτικοδόρειος μετακομίζοντες τοὺς ἐκ τῶν λοιπῶν μερῶν τοῦ κράτους, ὡς καὶ αὐτοὺς τοὺς ἐξ Ἀμερικῆς διὰ τῆς πόλεως Λιβερβούλης καὶ τοῦ λιμένος Μιλφὸρδ καθιστῶσι τὸ ἐν τῷ κεντρικῷ τούτῳ σταθμῷ κείμενον ξενοδοχεῖον Γρόσβενορ μέγα συνευτυκτήριον ὅλου τοῦ κόσμου, ὡς ἐκ τῆς θέσεως αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ στομίου ταύτης τῆς ἀπεράντου συγκοινωνίας.

Κατέχει δὲ τὸ ξενοδοχεῖον τοῦτο ἐπιφάνειαν γῆς 300 ποδῶν μήκους καὶ 140 πλάτους, περιέχον τρεῖς ἀνοικτὰς αὐλὰς, δύκα κλίμακας καὶ ὑπὲρ τοὺς 500 θαλάμους, συμπεριλήψει τῶν αἰθουσῶν τῶν προδρόμων, τῶν στοῶν καὶ τῶν ἀποπάτων, ἐξ ὧν ὑπὸ τοὺς διακοσίους εἰσὶ κοιτῶνες, 50 κοινοὶ πρὸς χρῆσιν τῶν καταλυόντων καὶ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ξενοδοχείου, 26 ἰδιαίτερα ἑστιατόρια καὶ 120 διὰ λουτρὰ πλυντήρια καὶ ἀποπάτους. Οἱ θεμέλιοι τοῦ κτιρίου τούτου εἰσὶ βαθύτατοι, τὸ ὑπὲρ τὸ ἔδαφος ὕψος αὐτοῦ εἶναι ἑκατὸν ποδῶν, τὸ ὁποῖον ὅμως ἀποβαίνει ἀδιάφορον καὶ ἀσήμαντον διὰ τοὺς ἔχοντας ν' ἀναβῶσιν εἰς τὰ ὑψηλὰ πατώματα, καθότι ὑπάρχει παρὰ τὰς κλίμακας δωμάτιον διὰ μηχανὴς ἀνυψώσεως. Τὸ ἐξωτερικὸν τοῦ κτιρίου εἶναι λιθόκτιστον καὶ ἐν μέρει πλινθόκτιστον, κτισθὲν σχεδίοις τοῦ ἀρχιτέκτονος Νῶλες.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΤΑ πυροβόλα τοῦ ναυτικοῦ τῆς Αὐστρίας εἰσὶ κατεσκευασμένα ἐκ μεταλλικοῦ τινος κράματος ὀνομαζομένου κράμα τοῦ Λίγ, ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐφευρετοῦ. Τὸ κράμα τοῦτο ἔχει διαφόρους ἰδιότητας· εἶναι λίαν συμπαγὲς, εὐκαμπτον, εὐφυσικόστατον καὶ εὐκατέργαστον. Εἰς ψυχρὸν ὃν κατάστασιν, δύναται ἐπὶ πολὺ νὰ καμφθῇ χωρὶς νὰ θραυσθῇ· ἡ δὲ ἀπότυπος ἢ σχετικὴ αὐτοῦ ἀντίστασις εἶναι πολὺ ἀνώτερα τῆς τοῦ ἀρίστου πυρίτου σιδήρου. Λοιπὸν, λέγει ὁ Ἐφημερίστ ὁ Φραγκφόρτ, τὸ μυστηριῶδες ἐκεῖνο κράμα εἶναι ἐδῶ γνωστὸν· καὶ ἀποτελεῖται ἐξ 600 μερῶν χαλκοῦ, 382 ψευδαργύρου καὶ 18 σιδήρου.

Η ΣΑΛΠΙΓΞ, ἤτοι γνωρίζουσι νὰ ὀρχεῖσθαι, κατέκτησε μεταξὺ τῶν Ῥώσσων ὄργανον ἀρμοστόν. Ὁ περίφημος Βαϊλλὸς, κατὰ τὴν ἐν Μόσχᾳ διαμονήν του, ὑιοθγῆθη ἡμέρας τινὰς ὑπὸ τοῦ πρίγκιπος Ποτεμκίου εἰς σκοτεινὸν τινα στοὰν, ἔνθα ἐπήκουεν νὰ ἠνίας μουσικὴ τις συμφωνία ἐκ σαλπίγγων. Τί φρονεῖς περὶ τούτου; ἐρωτᾷ ὁ πρίγκιψ τὸν μουσικοφίλ. Ὑφοῦ ἐξετάσθη τὸ τεμάχιον ἐκεῖνο. «Οὐδεὶς ἀμαλῶς ἐξ ὅσων ποτὲ ἤκουσα, καὶ οὔτε δύναμαι νὰ μαντεύσω διὰ τίνων μέσων ἀποτέλεσμα παρηγκύκλα.» Ὅταν ἐκφύσαν τὰς ᾄδας, ὁ Βαϊλλὸς εἶδεν σίφνας παρατεταγμένους ἐπὶ μιᾶς μόνης γραμμῆς· δικαοσίους στρατιώτας, ὧν ἕκαστος ἔφερε σάλπιγγα ἔχουσαν σχῆμα φωτοσθετήρος κώνου, ὧν οἱ διάστασεις διέφερον ἀπὸ εἴκοσι ποδῶν μέχρις ἑνὸς ἑκατόλου μήκους.

ΥΠΑΡΧΕΙ εἰς τὴν συνοικίαν τοῦ Βιλλκοὺρ, λέγει ἡ Πρόοδος τῆς Λυόν, ἀγυιὰ τις γυνὴ, ἐπιτετραμμένη τὴν πώλησιν ἐπὶ τῆς δημοσίας ὁδοῦ τῶν τριῶν ἀμερικανῶν ἐγκριδίων τῆς πόλεως ἐκείνης, καὶ ζῶσα ἀχρήματος ἀπὸ τινος μεγάλης γαλῆς, ἀξίας νὰ κατατεθῇ εἰς τὸ φρουρίον τοῦ Τουστεναὶ.

— Ἀγαπᾷς λοιπὸν πολὺ, τὸν γάτον τοῦτον; θέγει αὐτῇ φιλοπράγμων τις.

— Ἐὰν τὸν ἀγαπῶ! ἀπέκτησεν ἡ γυνὴ, πῶς δύνασαι νὰ ἐρωτᾷς τοῦτο; οὗτος εἶναι ὁ συνοίκερός μου. Σήμερον τὸ πρωὶ μὲ ἐπλήγησεν ἐδῶ πρὸς ἐφιμερίδας.

Τὸ πράγμα ἀξίζει ἐξετάσεως καὶ ὑπιδιέχθη καλῶς καὶ προσεκόντως, ὅτι ὁ ἐν λόγῳ γάτος δὲν εἶναι περίγκλης τῆς ἀποκρέας, ἀλλὰ πραγματικὴ ἐφημερίδοπωλὶς! . . . Ὅταν ὁ ἀγοραστὴς παρουσιάζεται καὶ λαμβάνῃ ἀνὰ χεῖρας φύλλον ἐκ τῶν ἐπὶ τῆς τραπέζης πρὸς πώλησιν ἐκτεθειμένων, τὸ ζῶον ἐγείρεται καὶ γρύζει· οἱ ὀρθοὶ μὲν αὐτοῦ στύβουσι, μέχρις ὅτου ὁ ἀγοραστὴς ἐνοποθέσῃ τὰ δίκα πέντε ἑκατοστὰ εἰς τὸ ἐπιτεθὲς ἀγγεῖον. . . Ἡ πωλήτρια ἐμπιστεύεται πληρότατα εἰς τὴν αἴσποτε ἀγρυπνὸν προσοχὴν τοῦ· ὁ κὺρ γάτος γιγνώσκει νὰ εἴπῃ εἰς τὴν γλῶσσαν του πλήρωσον, καὶ ἀμα συνοίξῃ τὰ θέκα πέντε ἑκατοστὰ, κλείει τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἐξακολουθεῖ τὰς ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς μελέτας αὐτοῦ.

ΕΝ ΤΙΝΙ αἰδοῦσαι κωφοὶ παρατηρεῖνται εἰς τὸ θέατρον τοῦ Βόνδδρου (ἐν Ἀγγλίᾳ), ἐφτὰς τὰς ἀρχαίας ὥρας ἡ καὶ ἔρως τοῦ μεθοθραυστοῦ, συλλαμβάνεται καὶ κατακρατεῖται ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ τρυπίζης ἐν τῷ μέσῳ τῆς σκηνῆς τιθυμένης, ὥρας φαίνεται εἰς μεγάλην χαρὰν τῶν ἀγαπόντων τὰς τρυπίζας συγκλείσεις. Ἡ ἀπάτη εἶναι ἐντεῦθεν ὁ ὑποκριτὴς δὲ ὅπῃς διαπερώσας τὴν τρυπίζαν ἔχει τὸ σῶμα ἐπ' αὐτῶν ἀφανὲς, τὸν δὲ λοιπὸν, ὡσαυτὼ προστεκρυσμένον εἰς τὴν ὀπὴν, ἔχει ἄνω τῆς τρυπίζας, καὶ τὴν κεφαλὴν ἐν τῷ μέσῳ κυμάτων ἀγυιάς. Ἀλλὰ πρὸ τινων ἡμερῶν ἀστεῖός τις ἐκ τῶν πελεκάνων τοῦ θεάτρου, καταδήλωσε νὰ θέσῃ ἐπὶ τῆς τρυπίζας μεγάλην ποσότητα ταμβάκου, ἀνιρθὲν τὴν στεγὴν κοῦ ἐκ λυόχρῳ ἡ σκηνὴ. Ἐν τῷ ἅμα ἡ κεφαλὴ καταλαμβανεται ὑπὸ πεφιεγομένου τοιούτου καὶ τοσοῦτον, ὥστε ἀδυνατεῖ νὰ χρατήσῃ αὐτοῦ. Ἐνοείεται δὲ τὸ ἐπιτεθὲν ἀποτέλεσμα κατὰ τὴν παθητικοτάτου ἐκείνου ὥρου. Τότε ὀλοθέρου τὸ θέατρον ἐκείνῃ εἰς ἀπουστον γέλωτα φιφόρτας καταλαμβανει τοὺς ὑποκριτὰς, ἡ δὲ κεφαλὴ γέλῳ καὶ πτερνίζεται συνάμα. Τέως ἐθέσεν, ὅπως καταδιδοσθῇ τὸ προπέτασμα, τὸ δὲ πλῆθος, ἀντὶ νὰ χύτῃ ἄκρατα κρακοβέλιον, ὡς συνέβη συμβαίνει εἰς τοιούτου εἴδους παράστασιν, ἀπετόρβῃ φίρον μεθ' ἑκατὸν ἐντόμων φαιδρυνούσης ἀστειότητος.

ΕΙΣ ΔΕΤΜΟΛΑ, πατὴρ τις φωνόσας τὸν θεκαεξκετῆ αὐτοῦ υἱόν καὶ ἀποσπάσας τὰς κεφαλὴν ἀπὸ τοῦ λοιποῦ σώματος, ἤθεσεν αὐτὸ ἐπὶ πυρᾶς ἐπὶ σκοπῷ νὰ τὸ κάσῃ. Συλλεχθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν γειτόνων αὐτοῦ ἐδιδάσκετο, ὅτι ἤθελεν, μιαιφόνευε τὸν Ἀβραὰμ, νὰ προσφέρῃ τὸν μονογενὴ υἱόν τον ὁλοκάυτωμα τῷ Κυρίῳ. Ἰδοὺ καὶ ἕτερον ὄμμα τῆς φανατικῆς εὐλαβείας, ἥτις δεσπόζει εἰς τινα τῆς Γερμανίας μέρη.

ΕΚ Μασσαλίας γράφουσιν ὑπὸ χρονολογίαν 21ῃς τοῦ παρεληθόντος μαρτίου, ὅτι «Νάκις τις σπανίας ὠραιότητος καὶ οὖσα ἀπὸ μεγάλου ἔγους, σήμερον τὸ πρωὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν Καπουτσίνων, ἐῤῥάφη κατὰ πρόσωπον τοῦ ἐμπόρου τῆς βούκαλου πίπρας θυέκοῦ ἀξίας. Ὁ δυστυχὴς οὗτος εἶχε χάσει ἐπὶ μίαν ὥραν τὸν αἰσθήτης του· τὸ πρόσωπόν του παντσαπαι ἐνθαρμ· ὁ ἀρίστερος ὀφθαλμὸς του ἀπωλέσθη. Τὸν μετέφερον κατ' οἶκον, ἡ δὲ νάκις ἔῤῥε θραπετύσα. Κυ-θ'ὲν στιγμὴν τὸ συμβὰν τοῦτο ἔλαβε χώραν ἐμρ.θα ἐπὶ πλήσιον ἀνθρώπου, ὅστις ἐπλήρει σακκους, καὶ οὗ τινος τὰ ἐνδύματα ἐκάησαν ὑπὸ τὰ πεύκα τοῦ θυέκοῦ ἀξίας.»

ΑΠΟΤΡΟΠΑΙΟΝ καὶ ἀπίστευτον κακούργημα διεπράχθη ἐσχάτως εἰς Sainte Foy l'Argentière. Νέα γυνὴ ἀπὸ ἐξ μηνῶν ἐγγυνοῦσα ἀπεχωρίσθη μετὰ τῶν δύο τῆς τέκνων λίγα ἡ Πρόοδος τῆς Λυόν, ἐξ ὧν τὸ μὲν ἄῤῥεν ἔγε τὸ ἑβδομον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, τὸ δὲ θῆλυ ὄτο πεντετές τὴν ἡλικίαν. Ὁ σύζυγος αὐτῆς, ἀμαξηλάτης τὸ ἐπαγγέλμα, ἀνοχωρήσας ἐκ τῆς οἰκίας του ἀπὸ τῆς πρωΐας, εὗρεν κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν του τὰ παιδία τῶν δύο τέκνων του κρεμαμένα εἰς τὸ προεξέχον μέρος ἀνωθεν τῆς ἑστίας, ὡς καὶ τὸ τῆς συζύγου αὐτοῦ, κρεμάμενον εἰς θύραν συμκεκινισθεῖσαν μὲ τὸ αὐτὸ θωμάτινον. Ἀδύνατον νὰ περιγράψῃ τὴν ἐκ τούτου ἐπεκνεχθεῖσαν συγκίνησιν εἰς τοὺς κατοίκους τῆς ἠρεμίνης κωμοπόλεως. Ὀδὲν μ'χρι τοῦδε ἀνεκαλύφθη περὶ τῶν τρομερῶν τούτων κακούργων πρᾶξεων, ἀς ἔτις δὲν πιστεύομεν ὅτι ἄνθρωπος σώας ἔχων τὸς φρένας τον, ὅσον ἀπωθρωπος κοὶ ὡμὸς καὶ ἂν τυγχάνῃ, διέπραξε καὶ φαίνεται, ὅτι αἰφνιδία παρχροσύνη ἔθκρε τὴν ματέρα εἰς τὸς φρικτὰς ταύτας ἀπαγχονίσεις, καθόσον εὑρεθῇ ὑπὸ τοὺς πόδας τῆς κατεστραμμένης κεβέβρα, ἐφ' ἧς πιθανὸν, ὅτι ἀνέβη, ἵνα φθάσῃ τὸ ποτεισμασθεῖν σχοινίον.

ΓΥΝΗ ΔΗΜΑΡΧΟΣ. — Ἡ γυνὴ κέκτεται ἐν Ἀμερικῇ πολὺ μεγάλα προνόμια· ἀν δὲ μέχρι σήμερον δὲν συμμετέχει τῶν δημοσίων ἔργων, δὲν προέρχεται τοῦτο μήτε ἕνεκεν μετριοφροσύνης, μήτε διότι ἀναγνωρίζει τὴν κακοκότατα τῆς εἰς ἐκπλήρωσιν αὐτῶν· ἀλλὰ προέρχεται μόνον ἀπὸ ἁπλῆν ἀμαθειάν της. «Τὴν ὁποίαν εἶναι κατάρας νὰ διοριζόμεθ» εἶπεν, ἐσχάτως ἡ Κ. Νωτὴ Σμιθ, ἐν συνεδρίᾳ τινὶ κυριοφοιτήσεων ἐν ἀμφοτέροις τόποις ἐν Ἰόβᾳ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Καὶ διὰ νὰ δώσῃ τὸ καλὸν παράδειγμα ἡ Κ. Νωτὴ Σμιθ προτείρῃσε δημοκρατικὴ ὑποβήφιος εἰς μίαν πρὸ τινος γενομένην δημοκρατικὴν ἐκλογὴν καὶ ἐξελέχθη δήμαρχος διὰ πλειονοψηφίας εἰκοσιπέντε ψήφων.

Τί περιέχει κύπελλον πλῆρες καφφὲ; ἠρώτεσεν ὁ Σεμαφόρος «Εἰς αὐτὸν τὴν ἐρώτησιν πολλοὶ θὰ ἀπορήθεσαν, ὅτι περιέχει κιχώνον· εἶναι οἱ ἰατροὶ θὰ ἀπορηθῶσιν, ὅτι περιεχει σπασμωδικὰ τὲ παρεξυσμὸν. Εἰς δὲ τὸν ἀντιπαστρὶν τοῦ Λίβινος τῶν Ἑλλήνων, ὁ Κ. Σαθρὸν ἐκ Βαλίνας προσθέτει, ὅτι περιέχει βαρύτατον ὑπίσης ἀφιθὲς, ὡς τὸν ΚΚ. Σιθλεῖρ καὶ Λιρεθόρον.

«Ναὶ, λέγει ἐκεῖ, ὅταν ὑπῆτος ζέκκρασιν εἰς τὸν καφφὲ σου, ὀφείλεις ν' ἀναλυθῇ αὕτα χωρὶς παντάπασι νὰ κινήσῃς τὸ κύπελλον, οἱ ἐν τῇ ζέκκρασι ἐμπεριεχόμενοι φυσαλίδες, ἀναβαίνουσιν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὑγροῦ. Ἐὰν οἱ φυσαλίδες αὕται σχηματίζωσι σπιρὸν ὁμόρφῃς κοῦλης τερουμένου ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ κυπέλλου, τὸ φανόμενον τοῦτο σοι δεικνύει τότε κοῦλον καὶ σταθερὸν κυμρὸν· ἐὰν δὲ ἀπ' ἐκαστίας ὁ ὀφρὸς σχηματίζεται εἰς κρίκους περὶ τὰ χείλη τοῦ ὀχεῖου, τότε σοι δεικνύει ῥηφῶιον βρεχὲν· ἐὰν δὲ ὁ ὀφρὸς, ἐκκίνων τοῦ κέντρου, σταθμιῷ, τότε σοι δεικνύει καιρὸν εὐμαθέλκτον· ἐὰν δὲ ὅλος ὁμοῦ ἀθροιζόμενος σταθμεῖῳ εἰς ἓν μόνον μέρος τῶν ἄκρων τοῦ κυπέλλου, τότε σοι δεικνύει βρεχὲν. Συμκρίνας τας ἐνδείξεις ταύτας πρὸς τὰς τοῦ μεταλλικοῦ βαρομέτρου, καὶ ἐνὸς βαρομέτρου εἰς στῆλιν ὀβραρμρῶν, καὶ εὑρὼν ἀκριβῆ συμφωνίαν, ἀπεφάνισε νὰ δεμοσιεύσῃ τοῦτο τὸ φανόμενον.»

Ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς ἔλεβεν περὶ τοῦ βαρομετρικοῦ καφφὲ τοῦ Κ. Σαθρόγοῦς τὴν ἑπομένην ἐπιστολὴν.

«Κύριε Συντάκτα.

«Ἀνάγνωσι μετὰ τοῦ μεγαλειτέρου ἐνδιαφέροντος τὴν παρατεθεῖσαν τοῦ Κ. Σαθρόγοῦς περὶ τῶν βαρομετρικῶν ἐνδείξεων κυπέλλου πλήρους καφφὲ. Οἱ ἐπίλοιποι ἐπιστολεῖς τοῦ κέκτορος τῆς Ἀρκάδας δὲν ἐκπληρῶθεν ὑπόχρεοι ἡ θὰ ἐγγυηκοῦσι διὰ τὸ νέον τοῦτο εἰδεχόμενον. Ἀλλ' ἐὰν ἡ κατεστρεβίσα ἀπὸ τὸν Κ. Σαθρόγοῦς ἀρχὴ ἐνοι ἀναμφισβήτητος, τότε πρακόπτει ἐκ τούτου ἄλλο τι θαυμαστὸ· ἀνὰ τοῦ κυπέλλου τοῦ πλήρους καφφὲ ἔκαστος θὰ δύνατοι νὰ κόψῃ ἡ φέρῃ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ θέλησιν τὴν βρεχὲν, ἡ τὸν κοῦλον καιρὸν. Ἰδοὺ φέρε τις τὸν κοῦλον καιρὸν, ἀρκεῖ νὰ ὑπερχεῖθῃ τὸ κύπελλον τοῦ, ἵνα σε ἴῃ βρεχὲν, πρέπει νὰ μὴ τὸ πίρωσῃ μέχρι τῶν χείλεων.

«Ἐπειδὴ δὲ αἱ φυσαλίδες ἀναβαίνουσι πάντοτε εἰς τὸ ὑψηλότερον μέρος, εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν θὰ ἐπισωρευθῶσιν αὕτοι ἐν τῷ κέντρῳ, εἰς δὲ τὴν δευτέραν περὶ τὰ χείλη· ἀυτὸ κατὰ τὸν νόμον τοῦ τριχοειδοῦς, ὅταν τὸ κύπελλον πληρωθῇ, ἡ ἐπιφάνεια τοῦ ὑγροῦ θὰ ἔνοι κυρτὴ· ἀὐ ὅνα τὸ κοῖλε ἐκ τοῦ ἐναντίου, ὅταν τὸ ὑγρὸν δὲν φθάσῃ μέχρις ἄκρων τῶν χειλέων.

«Δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι ὁ πρὸ πολλοῦ γράψας μου Κ. Σοδωρὸν θὰ ἔῤῥε εἰς τοιάυτα τὴν πρόθεσιν τῆ ἔδειξε τοῦ σχεδίου τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἀμοιβαίας ἡμῶν συνεννοήσεως.

«La Greve.»

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΑΙ ΦΙΛΟΦΡΟΝΗΣΕΙΣ. — Παρόδοξος τηλεπόρπησις λέβεται διὰ πρὸ τινων ἡμερῶν χῶραν μεταξὺ τοῦ Πέρα τῆς Κωνσταντινουπόλεως τηλεγραφικοῦ καταστήματος καὶ τοῦ ἐν Λόνδρῳ τοῦ Λονδίνου κεντρικοῦ τηλεγραφείου. Ἀνοιχθείσης τὲ μεταξὺ τῶν δύο πρωτευουσῶν εὐθείας γραμμῆς, ὁ Κ. Ὀλόνωρ, ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐν Λονδίνῳ πρόρρηθέντος τηλεγραφικοῦ καταστήματος, διεπέμφθη ἀγγελτικὴν τὴν προσφέτεις του πρὸς τὸν κατὰ τὸ ἄλλην ἄκρον τοῦ σύρματος συνοδεύοντα αὐτοῦ, καὶ ἔλαβεν ἀπάντησιν ἐν μιᾷ στιγμῇ, μεθ' ὃ ἀκόλουθος συνομιλία ἤρξατο.

— Τί καιρὸν ἔχετε ὑμεῖς ἐὶ ἐν τῷ Βοσπόρῳ;

— Ὠραῖον, μὲ θεῤῥαλέστερον σημεῖωσι 7 βαθμοῦ.

— Εἶναι εἰδέτι ἀπολλεσμένη ἡ Ὀδησσὸς ἀπὸ τοῦ πάγου;

— Μόλιστα· πρὸ δύο ἡμερῶν ὁ πλοὺς ἐκ νέου διεπόπη· τί καιρὸν ὅμως ἐρεῖς ἐν Λονδίνῳ ἔχετε;

— Ἀαμπρότατον· τί ἄρα σ' ὠρεῖς ἐν Κωνσταντινουπόλει;

— Τεταρτὴν Μ. Μ. καὶ ὑμεῖς ἐν Λονδίνῳ;

— Δύο καὶ εἴκοσι. Πῶς ὀνομάζεσθε παρακαλῶ;

— Κάρλον· ὑμεῖς δέ;

— Ο'Κόννωρ. Εἶσθε Ἄγγλος κύριε;

— Μάλιστα.

— Δέχθητι λοιπὸν τοὺς ἐγκαρδίους ἀσπασμούς μου.

— Εὐχαριστῶ· καὶ σὺ τοὺς ἐρούς.

— Ἔχετε τίποτε εἰδέσεις διὰ τὸ Λονδίνον;

— Μάλιστα, ὀλίγας τινάς.

— Ἐπιστεύσατε, παρακαλῶ, τὴν ἀποστολὴν των.

Η ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΤΩΝ ΑΝΘΕΩΝ ΕΝ ΟΛΛΑΝΔΙΑ. — Ὀλλανδικὴ τις ἐφημερὶς ἐν τινι πραγματείᾳ περὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς βασιλικῆς βοτανικῆς ἑταιρίας τῆς χώρας ταύτης προστρέψει τὰς ἀπελούδους παραδόξους λεπτομερείας περὶ τῆς καλλιεργίας τῶν ἀνθίων ἐν Ὀλλανδίᾳ. «Οἱ κατοικοι τῆς περιοχῆς τῆς Ἀρλέμης καὶ Νοὺρδσουκ πρὸ αἰώνων ἀριεμῶθεσαν οὐχὶ μόνον εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν βολβώδεις ῥίζας ἐχόντων ἀνθέων, ὡς λειρίων, ὑακίνθων, κρόκων καὶ βατραχίων, ἀλλ'ἐπίσης τῶν ῥόδων καὶ χρυσανθέμων. Τὸ ἐτησίως ἐν Ὀλλανδίᾳ, πρὸς τὸ τῶν ἀνθέων ἐμπόριον, ἀποσταλούμενον χρηματικὸν ποσὸν ὑπερβαίνει τὰ 3,000,000 φλωρινίων (254,400 λίρας ἀγγλικάς), γνωστοὶ δὲ πολλοὶ τῶν ἀνθοκόμων εἴτε, ὡς ἐπιπρωτοτεύες τὰ τῆς πωλήσεως βολβοβόλλων ἀνθέων 20,000 φλωρινίων. Ἡ περιφέρεια μόνον τῶν Νοὺρδσουκ παράγει ἐτησίως ὑακίνθους καὶ βολβόῤῥιζα λείρια, καθὼς καὶ χρυσανθέμια ἀξίας 100,000 φλωρινίων, τὰ ἀμίστα τῶν ὁποίων εἰσπρατοντεῖ ἐκ τῆς ἀεμπορικῆς πωλήσεως τῶν ἀνθέων τούτων. Αἱ τιμαὶ τῶν ἀνθίων ἀναλόγως τῆς ποιότητος αὐτῶν διάφοροί εἰσιν, καὶ οἱ μὲν τῶν ὑακίνθων ἀναβαίνουσι ἀπὸ 3 ὀλλανδικῶν λεπτῶν, (ἴνος ἀγγλικοῦ δηναρίου) μέχρι 200 φλωρινίων δι' ἑκαστον τούτων, αἱ δὲ τῶν λειρίων ἀπὸ ½ λεπτοῦ, ἕως 3 φλωρινίων. Τὰ κρίνα ἀκρότατα εἶναι, ὀψίτατα ὡραῖα ἔνια, τὰ βατραχία ὅμως καὶ οἱ ἀνεμῶναι γενικῶς εἰς μικρὰς τιμὰς πωλοῦνται. Τὸ ῥόδον τῆς Προβίγγας καὶ τὸ ἐρυθρότατον εἶδος, τὸ γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα Πρόϊσσειον ῥόδον, παραγονται ἐπίσης ἐν πτκσμονῇ εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Ἀρλέμης καὶ Νοὺρδουνκ.»

ΔΙΠΛΑΝΚΤΙΣΜΟΣ ΔΥΟ ΠΡΟΣΕΝΩΝ. — Ἀγγλικαί τινες ἐφημερίδες ἐδημοσίευσαν πρὸ τινων ἡμερῶν τὸ ἐκ τοῦ Κ ρ υ ο κ ε τ ὸ ς Ἀ ν α τ ο λ ῆ ς ἐρκισθὲν ἀκόλουθον συμβεβηκός· «Προξενικὸς τις βαρόνδοσπος διεπλκτίσμος ἔλαβεν ἐσχάτως χώραν ἐν Λάρνακι τῆς Κύπρου, τὰ ἐνεργὰ πρόσωπα τοῦ ὁποίου ἦσαν, ὁ κόμης du Tour, ὁ γαλλὸς πρόξενος, καὶ ὁ Κ. Mattei, ὁ ὑποπρόξενος τῆς Πρωσσίας. Συντυχὼν ὁ πρώτος τούτων τὸν Κ. Mattei μετὰ τῆς Κυρίας του γυναικὸς ἀμφοτέρους τούτων ἐν τῇ οἰκίᾳ κοινοῦ τινος φίλου, ἔβαλε καὶ ἐδίξῃα τὰς συνήθεις φιλοφρονήσεις). Καὶ ἡ μὲν Κυρία ἀντεπέδωκε καὶ ἔδδι τὸν χαιρετισμὸν, ὁ σύζυγός τος ὅμως δὲν ἔπρεξε τὸ αὐτό. Ὡς ἐκ τούτου ὁ κόμης du Tour ἐξῆτησατο ἐξήγησιν αὐθωρεί, ἀπρέμψεισας δὲ τὰς αἰτήσεις του, ἔπλῃξε τὸν Κ. Mattei διὰ τῆς μαστίγος του. Ὁ δὲ ἀντεπτκρίθη διὰ βαρείας τινος βακτηρίας, ἐπεγεμὼν αὐτῷ ἀριθμὸν τινα πλαγῶν, ἡ δὲ πολὺς σπουδιοτέρα ἔθελεν ἴσως κατατεθ, ἀν μὴ διαβάται τινὲς παρισταδίοι καὶ ἐχώρισαν αὐτούς. Τὴν αὐτὴν ἑσπέρα δύο φίλοι τοῦ κόμητος διευθύνθησαν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κ. Mattei ἐξαιτησόμενοι ἱκανοποίησιν, ἀλλ' ἀπηρνήθῃσαν αὕτα χωρὶς παντάπασι νὰ κινήσῃς τὸ κύπελλον, οἱ ἐν τῇ ζέκκρασι ἐμπεριεχόμενοι φυσαλίδες, ἀναβαίνουσιν εἰ

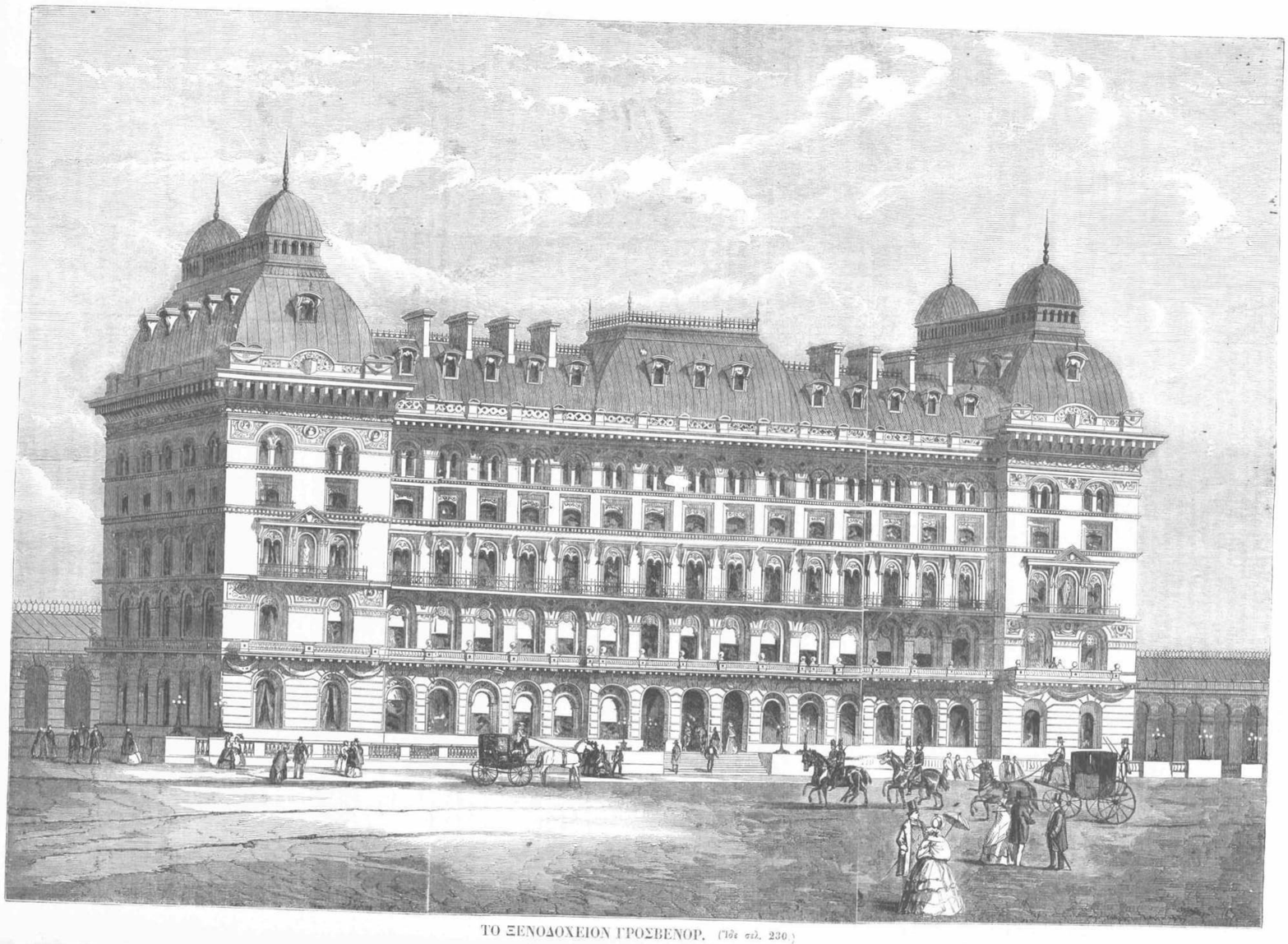

ΤΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΓΡΟΣΒΕΝΟΡ. (Ἰδε σελ. 230.)

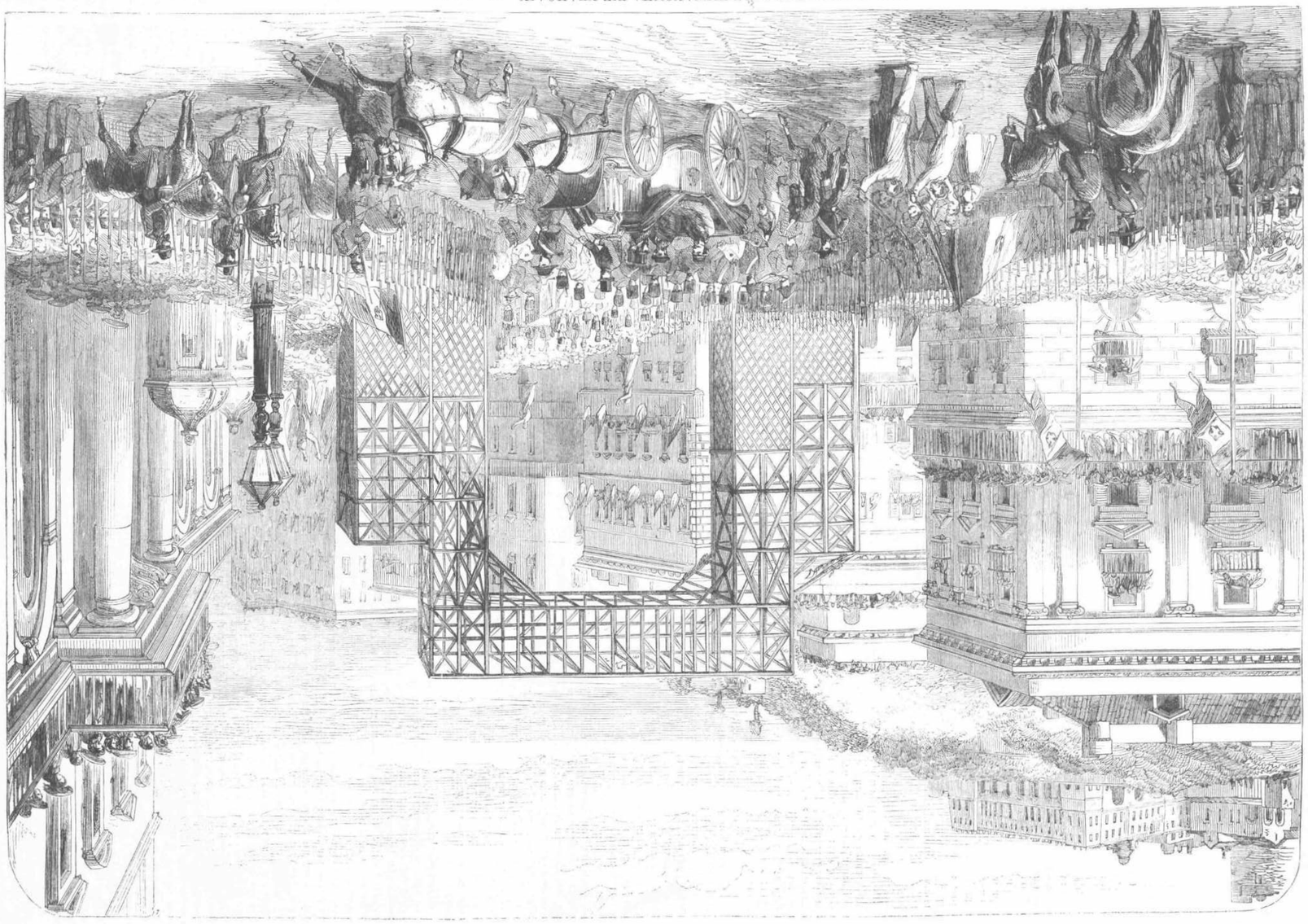

ΕΙΣΟΔΟΣ ΤΟΥ ΒΙΚΤΩΡΙΟΥ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΕΙΣ ΝΕΑΠΟΛΙΝ. (Ἰδε σελ. 228.)

Ο ΑΛΗ ΠΑΣΣΑΣ

ΗΤΟΙ

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ, ΑΠΛΟΤΗΣ, ΤΥΡΑΝΝΙΑ

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΤΡΕΙΣ

ΥΠΟ

ΣΤΕΦΑΝΟΥ Θ. ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

ΚΕΦΑΛ. ΙΖ'.

ΤΑ ΟΝΕΙΡΑΤΑ.

Φθάσαντες ὁ Μίλιος καὶ οἱ λοιποὶ ἁρματωλοὶ εἰς τὸ ἄντρον τοῦ Γκοραντζῆ, περιεπλέχθησαν τὰ μέγιστα μὴ εὑρόντες οὔτε τὸν Ἀλῆ οὔτε τινὰ τῶν ἀκολούθων του. Εἰσέδυσαν ἅπαντες ἐντὸς καὶ ἠρεύνησαν μετ' ἀκριβείας τοὺς θόλους καὶ τὰ κοιλώματα, δὲν ἠδύναντο ὅμως νὰ προχωρήσωσιν ἐντὸς τῆς λίμνης, διότι οὔτε ἡ λέμβος ἦτον ὁρατὴ, οὔτε κἂν ἐγνώριζον, ὅτι ὁ Ἀλῆς εἶχε κατασκευάσει σχεδίαν ἐν εἴδει λέμβου, δι'ἧς εἰσσέδυε εἰς τὰ βάθη καὶ ἐκρύπτετο ὄπισθεν τῶν ἐλισσομένων παρειῶν τοῦ σπηλαίου. Ὁ Ἀλῆς ἀληθῶς ταύτην τὴν ἡμέραν δὲν εὑρίσκετο ἐνταῦθα, οὔτε τὸν ὀπαδὸν τοῦ τύς. Ἡ λέμβος ἦτον ἄορτος, πλὴν ὑπῆρχε σχοινίον τι ἐντὸς τοῦ ὕδατος βυθισμένον, οὗ τινος τὸ ἄκρον κεκρυμμένον ἐντὸς τῆς ἄμμου τῆς ἀκτῆς τῆς λίμνης ἦτον ἐπίσης δυσεξιχνίαστον. Μετὰ μακρὰν σύσκεψιν οἱ ἁρματωλοὶ ἀπεφάσισαν νὰ διασκορπισθῶσιν ἕκαστος μὲ τὰ παλληκάριά του εἰς τὰ διάφορα τῆς Ἠπείρου μέρη, ἵνα ζητήσωσι τὸν Βέλιον καὶ συλλάβωσι τὸν Ἀλῆν.

Ἐπιστρέφομεν πρὸς τὴν Ζιδρέν.

Μόλις ἀποχωρισθείσης ἀπὸ τοῦ ἐραστοῦ της κατὰ τὴν ὥραν τῆς ληθαργίας τοῦ Βέλιου καὶ Νικοτσάρα, καὶ ἀρξαμένης ἐπὶ νώτου ἄρκτου τὴν ἀνάβασιν τοῦ Τομάρου μετὰ τῆς Χείθας καὶ τοῦ γέροντος Ἀθιγγάνου, ὑπόνοια κατέλαβε τὸν ὀξύτατον αὐτῆς νοῦν· ὑπόπτευσεν, ὅτι ὁ Ἀλῆς ἤθελεν ἐπιστρέψει κρυφίως ἅμα ἐνοήσῃ αὐτὴν ἀπομακρυνθεῖσαν τοῦ πεδίου τῆς μονομαχίας καὶ βυθίσει τὸ ξίφος του εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Βέλιου πρὸς ἐκδίκησιν τῆς ταπεινώσεως, ἣν ὑπέστη ὑπογράψας τὸ προσκυνητήριον ἐκεῖνο ἔγγραφον.

Ἡ γόησσα δὲν ἦτο γυνὴ δυναμένη νὰ φεισθῇ τῶν ἡμερῶν τοῦ Βέλιου ἢ οἱουδήποτε ἄλλου, ἀρκεῖ τοῦτο νὰ παρέχεν ἱκανοποίησιν καὶ ἀσφάλειαν πρὸς τὸν ἐραστήν της· ἀλλὰ τὸ θίγον τὴν πιρέσσουσαν καρδίαν τῆς Ἀθιγγάνης ἦτον ἡ ἀστασία καὶ τὸ προδοτικὸν τοῦ Ἀλῆ, ὅπερ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἶδεν, ὡς στιγθῆρες παῖδων ἀνεπήδων ἐκ τῆς ψυχῆς του. Κατὰ τὴν ἑαυτῆς ἰδέαν οἱ κόποι, αἱ θυσίαι, αἱ ῥιψοκινδυνεύσεις, τὰ ἀντιφάρμακά της, τὰ πάντα ἐματαιοῦντο, ἂν ὁ ἄνθρωπος τῶν ἐλπίδων της ἦτο τοιοῦτος, ὁποῖον πρῶτον ἤδη ἤρχιζε νὰ τὸν ἀνακαλύπτῃ· διότι ἤθελε τὴν μεταχειρισθῇ ὡς ὄργανόν του καθ' ὅσον εἶχε τὴν ἀνάγκην της καὶ εἶτα τὴν ἐγκαταλείψει. Ἡ γόησσα βεβαρυμένη ἀπὸ τὸν πλανητικὸν αὐτῆς βίον καὶ ἄκρως φιλόδοξος, ἐπάλαιε κατὰ τῆς εἱμαρμένης, ἐζήτει νὰ ἀποκατασταθῇ, νὰ εἰσέλθῃ εἰς ἔντιμον βίον καὶ μετὰ τοῦ συζύγου της, ἐργαζομένη διὰ τοῦ νοὸς της νὰ πηδήσῃ εἰς στάδιον εὐρὺ καὶ ἔνδοξον, ὁποῖον τότε ἡ Ἤπειρος ἐπαρουσίαζε πρὸς πάντα μεγαλεπήβολον, ἡ πλούσιον πλὴν καλλιεργημένου νοὸς ἄνθρωπον, οἷα ἡ Ἀθιγγάνη ἦτον.

Αἱ ὑποψίαι αὐτῆς ἐνεῤῥιζοῦντο ἐβραιότερον ἐντῇ διανοίᾳ της, ταράσσουσαι καὶ ἐξάπτουσαι τὰ πάθη τῆς ψυχῆς της. Ἐπιπόλαιος κατὰ φαινόμενον ἡ γυνὴ ἀλλὰ βαθεῖα τῶν πραγμάτων ἐξεταστὴς ἔκραξε βιαίως τὸν ὑπηρέτην αὐτῆς Ντάκαν, ὃν εἶδεμ πρότερον, καὶ διέταξεν αὐτὸν νὰ ἀπέλθῃ πάραυτα εἰς τὸ μέρος τῶν ὑπνωττόντων, νὰ παραλάβῃ μετ' αὐτοῦ καὶ τὴν Ποῦμαν, τὴν μεγαλειτέραν τῶν ἄρκτων καὶ δύο κύνας, καὶ θέσει τὸν Βέλιον ἐπὶ τῶν νώτων τοῦ πελωρίου θηρίου νὰ τὸν μεταφέρῃ εἰς τὴν ἐν Τομάρῳ κατοικίαν αὐτῆς· τὸν δίεταξε πρὸς τούτοις νὰ λάβῃ μεθ' ἑαυτοῦ καὶ λέβητα νὰ θερμάνῃ ἐν αὐτῷ ὕδωρ, νὰ θέσῃ τοὺς πόδας τοῦ Νικοτζάρα ἐντὸς αὐτοῦ, ὅπως τὸν ἐξυπνήσῃ ἀπὸ τὸν ἔντεχνον ὕπνον, εἰς ὃν ἡ ὀλεθρία ντατοῦρα τον εἶχε ῥίψει· ἔτι δὲ, πρὶν ἐπανέλθῃ, νὰ περιοπτεύσῃ τὰ περὶξ καλῶς διὰ νὰ πληροφορηθῇ, ἂν ὁ Ἀλῆς ἐπέστρεψεν ἐκεῖ ἢ ὄχι καὶ εἰς τοιαύτην περίπτωσιν νὰ ἀποτρέψῃ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ νὰ βλάψῃ τοὺς νεναρκωμένους ἁρματωλούς. Ἀδύνατον νὰ κρύψωμεν, ὅτι διὰ τῆς πράξεως ταύτης ἡ Ἀθιγγάνη οὕτω πράττουσα παρεσκεύαζεν ἔφεδρον σχέδιον, πρὸς ὃ ἤθελε καταφύγει, ἂν ὁ Ἀλῆς ἀνεδεικνύετο ἀσταθὴς καὶ ἄπιστος εἰς τὸν ἔρωτά της, ὡς ἤδη ἤρχιζε νὰ ὑποπτεύηται.

Ἡ Ἀθιγγάνη τὴν ἐπιοῦσαν ἐγκατέλειπε μετὰ τῆς Χείθας τὸ καταφύγιον αὐτῆς, ὅπερ εἰς ἄλλο μέρος θέλομεν περιγράψει, ἐγκαταλείψασα συνάμα ἐντὸς τούτου καὶ τὸν Βέλιον δέσμιον ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν δύο πιστῶν τῆς ὑπηρετῶν. Διεκπεραίωσε τὴν μετὰ τοῦ παλλὰν πασσᾶ διαπραγμάτευσίν της δι' ἐντελεστάτης μαγικῆς τέχνης, ὥστε ὁ τοπάρχης τοῦ Δελβίνου καὶ Ἀργυροκάστρου ἐπλήρωσε τὸ μέγιστον κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην συμπεφωνημένον ποσὸν, ὑποσχεθεὶς αὐτῇ ἐγγράφως, νὰ πληρώσῃ καὶ ἕτερα πολλὰ χρήματα ἅμα τῇ παραδόσει τὸν ἀλιτήριον Μπισμάκον, τουτέστι τὸν Τρίκον Μπρίκον.

Ἡ Ἀθιγγάνη, ἀκριβῶς κατὰ τὴν ὡρισμένην τῆς συνεντεύξεως της ὥραν ἀφίχθη, παρακολουθουμένη ὑπὸ δύο κυνῶν εἰς τὸ ἄντρον τοῦ Γκοραντζῆ καθ' ἣν στιγμὴν, ὡς ἐνθυμούμεθα, ὁ ἔμπορος τῶν ἡμιόνων καὶ οἱ ἀνεψιοί του Κατσαντώνιδες ἐκ πόνου καὶ ἀγανακτήσεως θρηνοῦντες ἀνεχώρουν.

— Λοιπὸν, Ζιδρέ μου, ἐπέτυχες; ἔκραξεν ὁ Ἀλῆς ἅμα εἶδεν αὐτήν.

— Ἀντὶ, σκληρὲ, νὰ μ' ἐναγκαλισθῇς καὶ μὲ δείξῃς ὁπόσον ἡ παρουσία μου σοὶ ἦτον ἐπιθυμητὴ καὶ ὅτι ὁ ἀποχωρισμός μας ἔθλιβε καὶ σὲ, ὅσον καὶ ἐμὲ ἐτυράννει, οἱ πρῶτοι σου λόγοι εἶναι νὰ μ' ἐρωτήσῃς, ἂν ἔφερον χρήματα!... δὲν σοὶ τὸ εἶπον, ψυχή μου Ἀλῆ; φοβοῦμαι ὅτι ἡ καρδία σου ἐρᾷ μᾶλλον τὰ χρήματα ἢ ἐμέ; ἔλεγεν ἡ γόησσα ἀσπαζομένη καὶ κανακεύουσα τὸν ἄκαρδον ἐραστήν της μετὰ μειδιάματος ὑποκρύπτοντος τὴν πικρίαν της.

— Ὄχι· μὰ τὸν Ἅλαχ! ἀπεκρίθη γελῶν καὶ οὗτος ἀδιαφόρως, ὡσανεὶ ἐβεβαίου τὰ τῆς Ζιδρὲς λεγόμενα. Δὲν σὲ ἠρώτησα τοῦτο, ὄχι, διότι δὲν ἐπόθουν ἐγκαρδίως νὰ σὲ ἴδω, ἢ διότι δὲν σὲ ἀγαπῶ ὑπεράνω παντὸς ἄλλου ἐν τῷ κόσμῳ πράγματος, ἀλλὰ διότι ἐκ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ σχεδίου σου ἐξαρτῶνται, ὡς γνώσκεις, ἄγγελέ μου Ζιδρέ, ἄπειρα συμφέροντα· τὸ μεγαλεῖόν μου, τὸ μεγαλεῖόν σου... φαντάσθητι τὴν Ζιδρὲν τὴν πρώτην ἀρχόντισσαν τῆς Ἠπείρου!... δὲν εἶσαι σὺ, ἤτις μ' ἐνέπνευσας τὰς ἰδέας ταύτας, Ζιδρέ;...

— Ναὶ, ἀλλὰ μόναι αἱ πράξεις, Ἀλῆ μου, θὰ μὲ πείσωσιν, ὅ,τι ὑπόσχεσαι θὰ τὸ πραγματοποιήσῃς.

— Αἱ πράξεις!.... ἅμα ἡ μήτηρ μου ἐλευθερωθῇ, σοὶ ὑπόσχομαι νὰ γείνῃς ἡ πρώτη νόμιμος σύζυγός μου.

— Καὶ ἀν αὕτη δὲν σὲ δώσῃ τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν;

— Πῶς δύναται νὰ μὴ μὲ τὴν δώσῃ, ὅταν σὺ ἔρχεσαι νὰ τὴν ἐλευθερώσῃς;... ἀλλὰ, Ζιδρέ, ἄφες τὰς ὁμιλίας ταύτας, ἄφες τὰς πράξεις νὰ ὁμιλήσωσιν ἀντ' ἐμοῦ, ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, καὶ ἂν δὲν θέλῃς νὰ μὲ εἴπῃς πῶς ἀπετελείωσε τὸ σχέδιόν σου νὰ τὴν Χείθαν, ὡμίλει τοὐλάχιστον περὶ τοῦ ἔρωτός σου καὶ μὴ μὲ τυραννῇς διὰ τῶν φασμάτων τοῦ μέλλοντος, ὅταν καλῶς γνωρίζῃς, ὅτι τὸ παρὸν βαρέως καταθλίβει τὴν καρδίαν μου.

— Ὡς γόησσα ἀγαπῶ νὰ ὁμιλῶ διὰ τὰ μέλλοντα, Ἀλῆ, τὸ μέλλον μου εἶναι οὐδέποτε νὰ γείνω σύζυγός σου, ἀστενάζουσα εἶπεν ἡ Ζιδρέ. Ἐν τούτοις ἀφοῦ ἐπιθυμῇς νὰ μάθῃς τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ σχεδίου μου, ἄκουσον. Ἡ Ἐμινὲ εἶναι ἤδη εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ πατρός της, εἶναι εἰς τὸ χαρέμιον τοῦ Καπλὰν πασσᾶ τοῦ Δελβίνου· πλὴν ἀπετυχον εἰς τὸ ποσὸν τῆς ἀνταλλαγῆς· ὁ πασσᾶς μοι ἐπλήρωσε μόνον δύο χιλιάδας φλωρίων ἀντὶ δέκα.

— Μόνον δύο!.... ἀδύνατον!.... πῶς συγκατετέθης νὰ λάβῃς μόνον δύο; ἔκραξε μετ' ἠλλοιωμένης φυσιογνωμίας ὁ κερδαλεόφρων βέης.

— Διότι ὀλίγον ἔλλειψε νὰ μὴ λάβω καὶ τὰς δύο ταύτας ἀπεκρίθη ἡ ποιηρὰ γύφτισα μεθ' ὕφους λίαν σοβαροῦ.

— Κρίμα στοὺς κόπους καὶ στοὺς κινδύνους!.... μόνον δύο χιλιάδας!... μὲ ταύτας τίποτε δὲν κατορθοῦται... ἀληθῶς μόνον δύο χιλιάδας ἔλαβες διὰ τὴν Ἐμινὲν, Ζιδρέ μου;

— Δύο, μόνον δύο! μετὰ πλείονος ἀποφάσεως ὑποκρύπτουσα τὴν ἀλήθειαν ἐπανέλαβεν ἡ Ἀθιγγάνη.

— Τὰς κρατεῖς ἐπάνω σου;

— Ὄχι βέβαια, δὲν εἶμαι τόσον ἀνόητη νὰ διατρέχω τὰς ἐρήμους φέρουσα ἐπάνω μου τοσοῦτον χρυσόν.. ἔφερον μόνον πεντακόσια φλωρία μετ' ἐμοῦ καὶ ἔκρυψα τὰ ἐπίλοιπα.

— Εἰς ποῖον μέρος;... μακρὰν ἀπ' ἐδῶ;

— Ἀρκετὰ μακράν... ὅταν τὰ χρειασθῶμεν, φροντίζω νὰ τά...

— Καὶ τώρα τίνι τρόπῳ θὰ διεκπεραιωθῶμεν νὰ ἐλευθερώσωμεν τὴν μητέρα μου;... ἐγὼ μόλις ἠδυνήθην νὰ λάβω ἀπὸ τὸν Πολυχρόνην ὀλίγα χρήματα καὶ τὰ διεμέρασα πάραυτα πρὸς τοὺς τόσους ἀνθρώπους, τοὺς ὁποίους πρὸ τοσούτου καιροῦ δὲν εἶχον πληρώσει, καὶ οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἕτοιμοι νὰ μ' ἐγκαταλείψωσιν.

Ὁ Ἀλῆς διεγήθη τότε τὰ συμβάντα εἰς τὸ χάνι τοῦ Βαλεαρὲ καὶ τὰ τοῦ πραγματευτοῦ τῶν ἡμιόνων.

— Ἐγέρθητι καὶ ἀκολούθει μοι, εἶπεν ἡ Ἀθιγγάνη· ἀπόπεμψον τοὺς ἀνθρώπους σου, διότι ἐπὶ χρόνου πολὺν δὲν θὰ τοὺς χρειασθῶμεν· δῶσέ τους νὰ μεραρθῶσι τὰ ἑκατὸν ταῦτα φλωρία καὶ συμφώνησον μετ' αὐτῶν εἰς ποῖον μέρος θὰ τοὺς ἐπανεύρῃς, ὅταν πάλιν τοὺς χρειασθῆς. Σ' ἔφερα ἐνταῦθα μίαν γυναικείαν στολὴν, ἐνδύθητι ταύτην καὶ ἀκολούθει μοι. Θὰ ἐλευθερώσωμεν τὴν Χάμκων καὶ Χαϊνίτζαν σχεδὸν ἄνευ χρημάτων.... πλὴν Ἀλῆ ἂν σοὶ ἀποδώσω τὴν μητέρα καὶ τὴν ἀδελφήν σου περιμένω τὴν ὑπόσχεσίν σου, πρέπει νὰ μὲ νυμφευθῇς, μοὶ ἔδωκας τὸν λόγον τῆς τιμῆς σου, μοὶ ὡρκίσθης, ὅτι, καὶ τῆς μητρός σου ἐναντιουμένης, δὲν θέλεις ἀλλάξει τὴν ἀπόφασίν σου... ἂν θελήσῃς ν' ἀναβάλῃς τὸν γάμον μας, τότε ἐντελῶς θὰ πεισθῶ, ὅτι μὲ ἀπατᾷς, ὅτι μὲ ἐμπαίζεις, καὶ εἰς τοιαύτην περίστασιν ὁ Ἅλαχ βοηθὸς σου, Ἀλῆ, διότι ἐγὼ δὲν δύναμαι ἀνὰ παρατείνω περισσότερον τὸν τοιοῦτον ἄθλιον βίον μου νὰ γείνω ἐυστυχεστέρα ἐμαυτῆς.. Θὰ σ' ἐγκαταλείψω, θὰ πάρω τὰ μάτια μου καὶ ὅπου ἡ σκληρὰ τύχη μὲ φέρῃ, ἐς μὲ φέρῃ.

Ἡ Ἀθιγγάνη ἤρχισε νὰ κλαίῃ, ἡ γλῶσσά της ἦτο γλῶσσα νέα διὰ τὸν Ἀλῆν, τὸ ὑπερήφανον αὐτῆς κάλλος ἔτι μᾶλλον ἐξωραϊσθὲν ἐκ τῆς μελαγχολίας συνεκίνησε τὸν ἄσατον τοῦτον, ὅστις ἐῤῥίφθη εἰς τοὺς πόδας της καὶ διὰ θερμοτάτων φράσεων ὑπέσχετο τὸν κόσμον ὁλόκληρον πρὸς ταύτην. Ἡ ὀξύνους Ἀθιγγάνη τὸν ἐπίστευσεν, ὅπως εἰς θνητὸς πιστεύει τὸν ἄλλον πρὶν δι' ἔργων τὸν δοκιμάσῃ· ἐπανεῦρε τὴν προτέραν αὐτῆς γαλήνην καὶ τὴν ἐπαύριον μετὰ τοῦτου ἀνεχώρησε σὺν αὐτῷ κατ' εὐθεῖαν εἰς Γαρδίκιον ἀπερχομένη.

Ὁ Ἀλῆς καὶ ἡ Ζιδρὲ εἰσῆλθον εἰς τὴν Τουρκόπολιν ἐκείνην, ὡς δύο Ἀθιγγάναι. Ἡ Ζιδρὲ παραμορφώσασα τὸ πρόσωπόν της ὡς προβεβηκυίας γυναικὸς περιεβλήθη ῥυπαρότατα ἐνδύματα, καὶ παρακολουθουμένη ὑπὸ τοῦ Ἀλῆ, ἔτι ῥυπαροτέρου καὶ πεπλοφόρου περιήρχοντο ἀμφότεραι τὴν πόλιν, προσφέρουσαι ἑαυτὰς εἰς ὄρχησιν καὶ μαντείαν τοῦ μέλλοντος. Οὕτω πράττουσαι συνέλεγον ἐνταυτῷ καὶ πληροφορίας περὶ δὲ τὴν ἐσπέραν ἐστάθησαν παρὰ τὴν οἰκίαν κᾶποιου Δόστη.

— Καλὴ μοῖρα κερά!.. θὲς νὰ σοῦ πῶ τὴν τύχη σου, φάλια μπακαὴμ, κουκούλια! ἐφώνησεν ἡ γόησσα πρὸς τὴν Μάρω Δόζην τὴν σύζυγον τοῦ οἰκοκύρου ἀποτεινομένη.

— Δὲν ἔχω ἀνάγκην... οὔτε θέλω νὰ μὲ τὴν εἴπῃς, κατισβέλλα, ἀπεκρίθη αὐτῇ, τῆς ὁποίας τὰ δάκρυα ἦσαν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἐφαίνετο ὡς νὰ ὑπέφερεν ὑπὸ ἄλγους ὀριμέος.

— Εἶναι καλή... θὰ γείνῃς πολὺ εὐτυχισμένη.... μεγάλη εὐτυχία, κερὰ... ἀλλὰ μὴν εἶσαι πολὺ ζηλότυπος, κερὰ.... ὁλόκληρος ἡ εὐτυχία εἶναι ἀπόψε ἐντὸς τοῦ οἴκου σου.... μὴ ζηλοτυπῆς, κερά.... μή, νὰ χαρῇς τὸν ἀφέντη, ὠὴ εἶσαι τόσον ζηλότυπος.

— Πῶς τὸ γνωρίζεις, κατισβέλλα; ὁρμητικῶς ἔκραξεν αὕτη.

— Γνωρίζω πολλὰ ἄλλα πράγματα καὶ πολλὰς ἄλλας εὐτυχίας, αἱ ὁποῖαι θὰ ἀφιχθῶσιν ἀπόψε εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ αἱ ὁποῖαι ποτὲ δὲν θὰ ἐπανέλθωσιν, ἂν ἀπόψε τὰς ἀφήσῃς νὰ φύγωσι· καὶ ὄχι μόνον τοῦτο, ἀλλὰ θέλεις γείνει τότε ἡ μᾶλλον δυσυχὴς γυνὴ ποτὲ πλέον καλὴν ἡμέραν δὲν θὰ ἰδῇς.

Συγχρόνως μὲ τὰς λέξεις ταύτας ἡ Ἀθιγγάνη ἔλαβε τὴν παλάμην τῆς Γαρδικιώτισας καὶ ἐξετάσασα αὐτὴν ἐπὶ μικρὸν εἶπεν·

— Εἰς τὸ σπῆτί σου ἀπόψε θὰ ἔλθωσι δύο ξέναι γυναῖκες;

— Ναί! ἔκπληκτος ἀπεκρίθη ἐκείνη.

— Στάσου, προσεκάλεσεν ἡ Ζιδρὲ, καὶ προσεγγίσασα τὴν παλάμην της εἰς τὸ δεξιὸν αὐτῆς ὠτίον τὴν ἐκράτησεν ἐπί τινα χρόνον· εἶτα σκάπτουσα διὰ τοῦ ποδὸς της τὸ ἔδαφος ἐπρόφερε λέξεις ἀσαφεῖς καὶ μετά τινα λεπτὰ εἶπεν· Ἐδῶ μέσα θὰ ἔλθῃ ἡ περιώνυμος Χάμκω καὶ ἡ Χαϊνίτζα νὰ πάρουν τὸν τόπον σου.

— Ἐχάθην ἡ δυστυχὴς, ἔντρομος καὶ ἀποσυρομένη ἀνέκραξεν ἡ ἔκπληκτος γυνή... ἔλθετε μέσα νὰ σᾶς κρύψω, διότι, ἀνὸ ἄνδρας μου σᾶς ἴδῃ, θὰ μὲ σκοτώσῃ, διότι σᾶς ὠμίλησα καὶ σᾶς ἤκουσα.

— Μὴ φοβῆσαι, δὲν δύναται νὰ σ' ἐγγίξῃ· μάθε ὅτι ἤλθαμεν διὰ τὴν εὐτυχίαν σου, ἤλθομεν νὰ σὲ βοηθήσωμεν νὰ μὴ χάσῃς τὸν ἄνδρα σου· ἐννοεῖς τί σὲ λέγω, κερὰ Δόστη;

Ἡ γυνὴ ἐκείνη ἐβάφη ἀπὸ δάκρυα, ὡς νὰ ἐνύσησε κατὰ βάθος τὴν Ἀθιγγάνην. Μετὰ ταῦτα μετέφερεν αὐτὰς εἰς τὸ ἄνω πάτωμα καὶ τὰς παρεκάλεσε νὰ τῇ εἴπωσι τὸ μέλλον της.

Περιερχόμεναι αἱ Ἀθιγγάναι κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας τὰς ὁδοὺς τοῦ Γαρδικίου ἐπαιτοῦσαι καὶ ζητοῦσαι νὰ προείπωσι τὸ μέλλον, πλαγίως ἐπληροφοροῦντο ποῦ εὑρίσκετο ἡ Χάμκω καὶ ἡ Χαϊνίτζα. Τυχαίως ἤκουσαν τοὺς γέλωτας καὶ τοὺς μεγαλοφώνους ἀστεϊσμοὺς δύο γυναικῶν, αἵτινες ἐδιηγοῦντο, ὅτι ἡ μήτηρ τοῦ Ἀλῆ καὶ ἡ ἀδελφή του κατὰ γενικὴν τῶν Γαρδικιωτῶν ἀπόφασιν τὴν νύκτα ἐκείνην ἔπρεπε νὰ μετενεχθῶσιν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Δόζη καὶ παραδοθῶσιν εἰς τὴν διάκρισιν τῶν κτηνωδῶν αὐτοῦ ἐπιθυμιῶν, καὶ ὅτι τῆς συζύγου του οὔσης πολὺ ζηλοτύπου, ἔμελλεν ἐκ τούτου νὰ ἐπέλθῃ οὐ μικρὰ διασκέδασις καὶ ὕλη γελώτων πρὸς τοὺς ἐπιλοίπους Γαρδικιώτας.

Ὁ Ἀλῆς ἐφρίαξεν ἀκούσας τοῦτο, πλὴν ἡ Ἀθιγγάνη κρατοῦσα αὐτὸν ἀπὸ τὴν χεῖρα, τῷ ὑπενθύμιζε πάντοτε τὴν θέσιν του. Μετὰ ταῦτα μαθοῦσαι παρά τινων παίδων ποῦ ἔκειτο ὁ οἶκος τοῦ Δόστη ἦλθον πολὺ πρὶν ὁ σύζυγος φθάσῃ καὶ πρὶν ἢ ἡ Χάμκω καὶ Χαϊνίτζα ὀδηγηθῶσιν, ὅπερ συνήθως ἐγίνετο περὶ λύχνων ἀφᾶς.

Ἡ κερὰ Δόστη ἦτο γυνὴ νέα. ἰσχυὴ, μήτηρ δύο τέκνων, ἔχουσα μελαγχολικοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ φυσιογνωμίαν μαρτυροῦσαν ὑστερικὴν ἀσθένειαν. Ἡ ἄλογος ζηλοτυπία καταβαλοῦσα τὴν φύσει ἀβρᾶν αὐτῆς ἰδιοσυγκρασίαν ἤνεγκεν αὐτὴν εἰς βαθμὸν ὑπεραισθησίας, ὡς οἱ ἰατροὶ λέγουσι. Κατὰ συνέπειαν, ἡ ἐλαχίστη μαγνητικὴ ἐπὶ τῶν νεύρων της ἐπενέργεια, ἡ ἢ ἐπὶ τοῦ νοὸς της ἐπήρεια τῶν τότε ἐπικρατουσῶν ψευδοπροφητειῶν, ἠδύνατο νὰ τὴν ῥίψῃ εἰς ἐκστάσεις ἢ μακρὰς λειποθυμίας ἢ εἰς ὕπνον πλήρη ὀνείρων καταπληκτικῶν.

Ἡ ὀξυδερκὴς Ζιδρὲ εἰς πρώτην ὄψιν καὶ ὁμιλίαν κατεῖδε τοῦτο· τὸ κατέιδεν οὐχὶ ὡς μάγισσα, ἀλλ' ὡς ἔμπειρος ἰατρὸς, ὡς ἀληθὴς μαθήτρια τοῦ δὲ Λὰ-Λάν σῃ. Ὅταν ἔλαβε τὴν παλάμην της, ἵνα ἀναγνώσῃ τὸ μέλλον, ἐμέτρησε τὸν σφυγμὸν τῆς νέας γυναικὸς, καὶ πεισθεῖσα ἔτι μᾶλλον εἰς τὴν διάγνωσιν αὐτῆς, ἀπεφάσισε νὰ μεταχειρισθῇ τὴν γυναῖκα ἐκείνην, ὡς ὄργανον τοῦ σχεδίου της, πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν δύο αἰχμαλώτων.

Ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς Χάμκως καὶ Χαϊνίτσας δι' οὐδενὸς ἑτέρου μέσου ἠδύνατο νὰ κατορθωθῇ ἢ τῆς ἐξαγοράσεως, πρῶτον μὲν, διότι ὁλόκληρον τὸ Γαρδίκι ἐφυλάττευν αὐτὰς καὶ ἦτον ἀδύνατον νὰ ἐξέλθωσι τῶν δυσβάτων καὶ φρουρουμένων ἐκείνων μερῶν, δεύτερον δὲ, διότι εἰς οἰονδήποτε οἶκον καὶ ἂν αἱ ταλαίπωραι ἐκεῖναι γυναῖκες διενυκτέρευον, ἐφυλάσσοντο πάντοτε ὑπὸ κουστωδίας ἰσχυρᾶς. Οἱ βάρβαροι Γαρδικιῶται ἐτιμῶρουν αὐτὰς διὰ πάσης κακοηθείας καὶ καταισχύνης προτιθέμενοι ἐπὶ τέλους νὰ τὰς φονεύσωσιν.

Ἡ καρδία τοῦ Ἀλῆ ἀπεδειλία, ἐσπάραττε· πλὴν ἐνθυμεῖσθε τὴν πᾶσαν αὐτοῦ ἐλπίδα, καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν τολμηρὰν φίλην του, ἧς τινος τὰ προηγούμενα θαύματα ὀφθαλμοφανῶς τοσάκις εἶχεν ἰδεῖ.

Ὁ Δόστης ἦτον εἷς τῶν προϋχόντων τοῦ Γαρδικίου, ἰσχυρὸς καὶ μὲ μεγάλην ἐπιῤῥοὴν, ἀλλὰ κτηνώδης καὶ σκληρός· ἄγριος δὲ ὡς καὶ οἱ ἐπίλοιποι Γαρδικιῶται. Ἠγάπα τρυφερῶς τὴν σύζυγόν του, ἐλυμεῖτο διὰ τὸ φιλάσθενον αὐτῆς, ὠργίζετο καὶ ἐπατάγη πᾶσαν προῖαν διὰ τὴν καρδιοβόρον ζηλίαν της, καὶ καταῤῥάτο τὴν τύχην του διὰ τὴν ἀένναον μεμψιμοιρίαν αὐτῆς. Ὡς προϋχων δὲν ἠδύνατο νὰ ἀποῤῥίψῃ τὴν ὑποδοχὴν τῆς Χάμκως καὶ Χαϊνίτσας, ἀποφασισθεῖσαν παρὰ τῶν ἀρχῶν, διότι ἔπρεπε νὰ δώσῃ τὸ παράδειγμα· ὡς σύζυγος ὅμως, καὶ τοι κτηνώδης ὤν, ἐμέμφετο τὸ γέρας καὶ ἐσκυθρώπαζεν ἀναλογιζόμενος, ὅτι τὸ τοιοῦτον ἠδύνατο νὰ φονεύσῃ τὴν μητέρα τῶν τέκνων του καὶ τὴν ἑαυτοῦ σύζυγον.

Ἐπιστρέψας οἴκαδε εὗρε τὴν κερὰ Δόστην κατὰ παρακίνησιν τῆς Ζιδρὲς, βαπτιζομένην εἰς δάκρυα καὶ διαμαρτυρουμένην, ὅτι δὲν ἤθελεν ἐπιτρέψει εἰς τὰς γυναῖκας ἐκείνας νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸν οἶκόν της.

Ὁ ἄγριος Γαρδικιώτης ἤρξατο νὰ ὑβρίζῃ καὶ νὰ ἀπειλῇ· ἡ δὲ σύζυγός του ἔπεσεν εἰς μακρὰν σπασμωδικὴν λειποθυμίαν, καὶ ἡ Ζιδρὲ μετὰ τοῦ Ἀλῆ ἐνεφανίσθησαν ἐνώπιόν του ζητοῦντες νὰ ἐπαναφέρωσιν αὐτὴν εἰς τὰς αἰσθήσεις της.

Ἀπορῶν οὗτος τὰς ἠρώτησε πόθεν ἦλθον καὶ τί ἐζήτουν ἐκεῖ.

Ἡ Ζιδρὲ λαβοῦσα τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι διερχόμεναι πρὸ τῆς οἰκίας προσεκλήθησαν ὑπὸ τῆς συζύγου του, ἵνα τῆς εἴπωσι τὸ μέλλον της.

Ἔκπληκτος ὁ ὠμὸς Γαρδικιώτης εἰς τὴν πρόῤῥησιν, μακρὰν τοῦ νὰ θυμώσῃ, ἐνόησε διατί εἶχε τὴν συζύγόν του θρηνοῦσαν, καὶ ἐπροχώρησε εἰς ἄλλας ἐρωτήσεις. Ἡ δὲ Ζιδρὲ, ἤτις τοῦτο ἐπεθύμει καὶ διωργάνιζε καθ' ὃν χρόνον ἔτριβε τοὺς πόδας, τὰς χεῖρας καὶ τὸ σῶμα τῆς ἀρχόντισας κερὰ συζύγου του μὲ διάφορα ὀξέα, διὰ τῆς εὐγλωττίας καὶ ῥητορικῆς της ἐνέσπειρε φόβους, ὑποψίας καὶ δεισιδαιμονίαν ἱκανὴν εἰς τὸν ἁπλοῦν νοῦν τοῦ Γαρδικιώτου, ὥστε οὗτος τὴν ἠρώτησε νὰ τοῦ εἴπῃ καθαρῶς τὸ μέλλον του.

— Τὸ μέλλον σου, ἀφένδη μου, εἶναι σχετικὸν μὲ τὸ ὄνειρον, ὅπερ ἡ ἀρχόντισσα ἐνταῦθα θέλει ἰδεῖ, ὅταν ἀπὸ τὴν λειποθυμίαν μεταβῇ εἰς βαθὺν ὕπνον... θέλει δὲ συμβῇ τοῦτο εἰς ὀλίγα λεπτὰ, εἶπεν ἡ Ἀθιγγάνη ὡς ἀληθὴς Πυθία

— Τὸ ὄνειρον! ὑπετραύλισεν οὗτος ἐκστατικός.

*— Ἐν ὀνείρῳ.... ἀκόμη δὲν τὸ εἶδεν.... ὅταν τὸ ἴδῃ θὰ τ

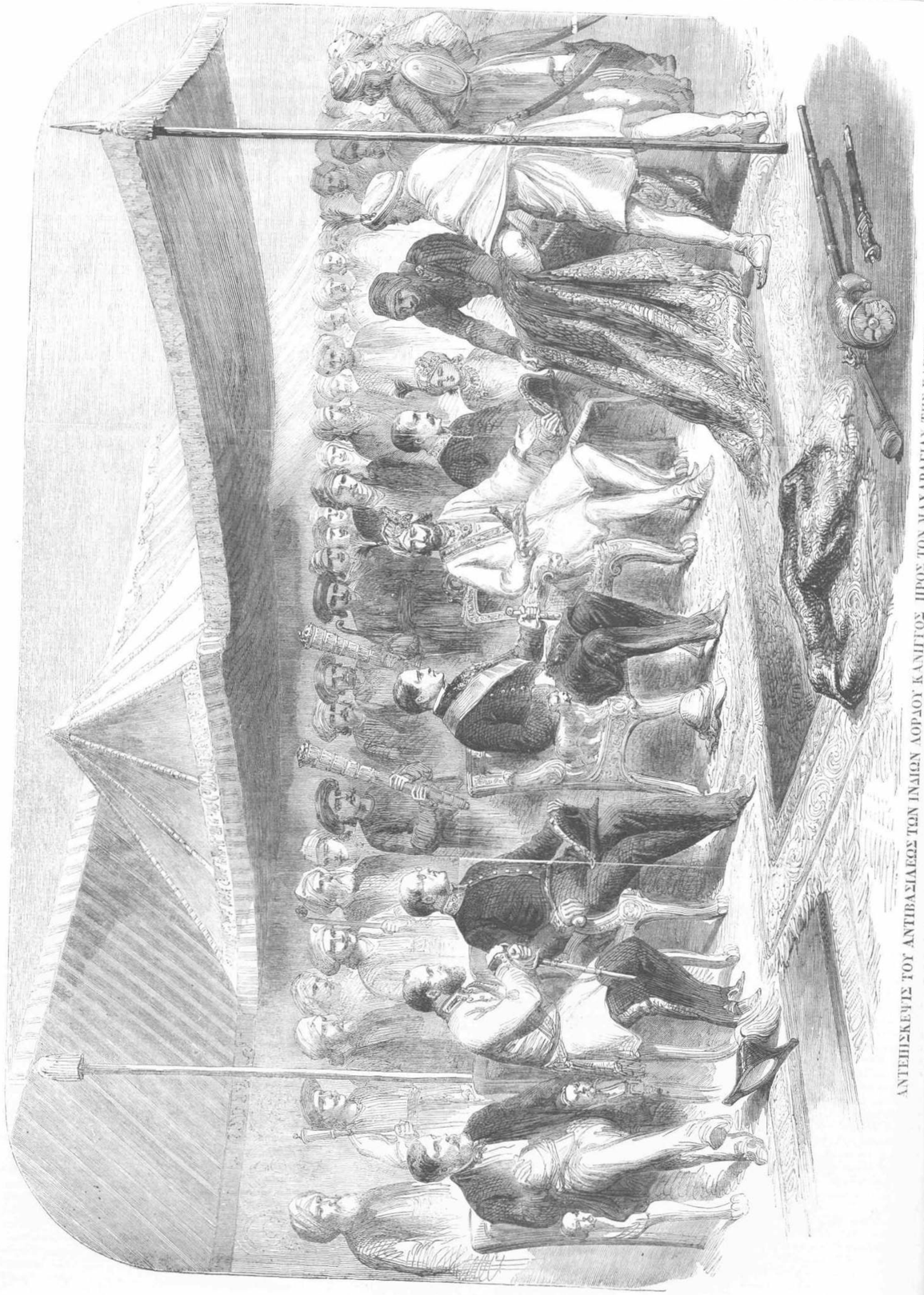

ΑΝΤΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΩΝ ΙΝΔΙΩΝ ΛΟΡΔΟΥ ΚΑΝΙΓΓΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΜΑΧΑΡΑΓΙΑΧ ΤΗΣ ΚΑΣΜΗΡ. (Ἰδὲ τρεσρ. αὐλίδα.)

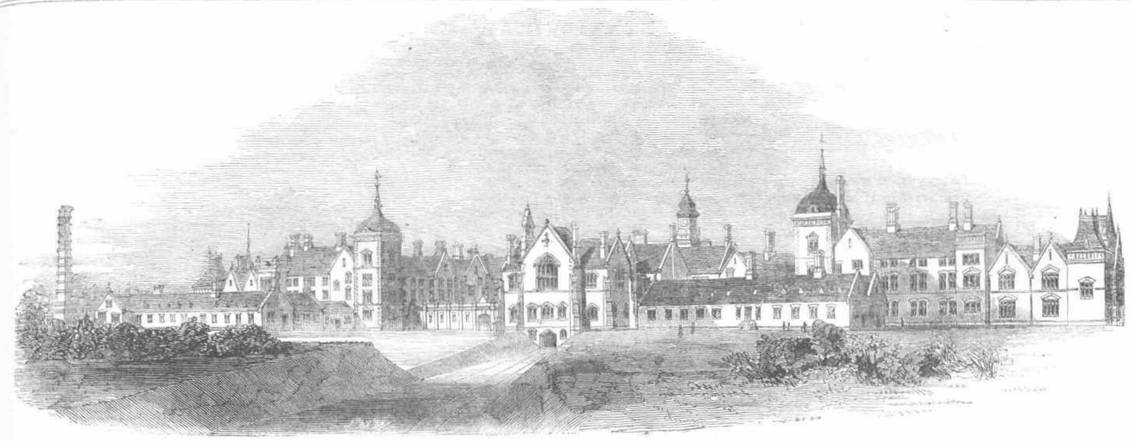

ΤΟ ΕΝ ΤΗ ΕΠΑΡΧΙΑ ΒΕΔΦΟΡΔΗ ΦΡΕΝΟΚΟΜΕΙΟΝ.

ΤΟ ΕΝ ΤΗι ΕΠΑΡΧΙΑι ΒΕΔΦΟΡΔΗι ΦΡΕΝΟΚΟΜΕΙΟΝ.

Τὸ φρενοκομεῖον τοῦτο, τὸ ὁποῖον καταφαίνεται ὁλόκληρον ἐκ τοῦ μεγάλου βορείου σιδηροδρόμου, τοῦ διαβαίνοντος ἀπὸ τοῦ ἐν Ἄρσλεῦ σταθμοῦ, ἠνεῴχθη τὸν μάρτιον τοῦ 1860 πρὸς ὑποδοχὴν 50ᾶ φρενοβλαβῶν ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν Ἑρτφόρδης, Βεδφόρδης καὶ Ὀντιγγδόνης, αἵτινες, ἔχουσαι τὸ πρὶν πλησίον τῆς Βεδφόρδης κοινὸν φρενοκομεῖον διὰ τοὺς ἐγκληματίας καὶ τοὺς πτωχοὺς φρενοβλαβεῖς των, καὶ προτιθέμεναι κατὰ τὸ 1852 τὴν ἐπέκτασιν αὐτοῦ, ἐπροτίμησαν νὰ ζητήσωσιν ἀλλαχοῦ νέαν θέσιν ἁρμοδιωτέραν πρὸς ἀνέγερσιν ἀπὸ κοινοῦ νέου φρενοκομείου ἐκτεταμένου, πρὸς ὃν σκοπὸν ἀγοράσασαι ἐπίτινος ὑψηλῆς θέσεως πλησίον τοῦ Βαλδὸκ 257 ἄκρων γῆπεδον. ἔχον ὑποκειμένην θέαν τῶν πέριξ ἐκτεταμένην, ἀνήγειρον τὸ νέον τοῦτο κατάστημα, τοῦ ὁποίου τὴν βορειοδυτικὴν πλευρὰν ἡ τὴν πρόσοψιν παρίστησιν ἡ παρακειμένη εἰκονογραφία ἡμῶν. Εἶναι δὲ πλινθοκτιστον ἐκ πλινθίνων λευκῶν καὶ κομψῶς κεκαλωπισμένων ἄνευ μεγάλης δαπάνης διὰ ποικιλμάτων σχηματιζομένων ὑπὸ κεχρωματισμένων πλινθίων ἐξεχόντων τοῦ τοίχου· ἐν δὲ τῇ ἐσωτερικῇ διατάξει τοῦ καταστήματος πολλὰ ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν ὑπαγορευθέντα ὑπὸ τῆς πείρας χρήσιμα, ἤτοι ἐλευθέρα συγκοινωνία τῶν διαφόρων μερῶν, εὐκολίαι πρὸς ἐποψίαν, ὠφέλιμοι καὶ ὑγιειναὶ ἀσχολίαι ἀναποφεύκτως ἀναγκαῖαι πρός τινας ἐκ τῶν πασχόντων, κατὰ συνέπειαν τῶν ὁποίων τὰ ἑστιατόρια, αἱ αἴθουσαι τῆς ἡμερησίας διατριβῆς καὶ αἱ στοαὶ τῶν περιπάτων ἐτέθησαν ἐπὶ τοῦ προσγείου πατώματος, ὅπως ἐξ αὐτῶν οἱ φρενοβλαβεῖς προχείρως μεταβαίνωσιν εἰς τοὺς χώρους τῆς διασκεδάσεως, εἰς τὸν κῆπον, εἰς τὸ κτηνοτροφεῖον, εἰς τὰ διάφορα ἐργαστήρια, εἰς τὸ μαγειρεῖον, τὰ πλυστήρια κλπ., καὶ ὅλοι οἵ τε ὑπὸ μελαγχολίας ἀδρανοῦντες καὶ οἱ ταραχοποιοί, οἵ τε κατανευγμένοι τὸν νοῦν ἠρεμαῖοι καὶ οἱ ἀνήσυχοι, οἵ τε κατὰ φαντασίαν ἀσθενεῖς καὶ οἱ καταστρεπτικοί, οἵ τε ἐξ ἀπατηλῶν ἐντυπώσεων πάσχοντες καὶ οἱ πεισματῶδεις καὶ ἄγριοι ἀσθενεῖς θεῶνται τοὐλάχιστον, εἰ καὶ κατ' ἀρχὰς μὴ λαμβάνοντες μέρος, τὰς διαφόρους ἐργασίας τὰς ἀναποφεύκτως ἀναγκαιούσας εἰς κατάστημα τοιαύτης ἐκτάσεως· διότι ἡ τοιαύτη θέα ἀπεδείχθη ὑπὸ τῆς πείρας, ὅτι ἐπενεργεῖ σωτηριωδῶς ἐπ' αὐτῶν.

Ἡ ἐκκλησία τοῦ καταστήματος, αἱ θυρίδες τῆς ὁποίας φαίνονται περὶ τὸ κέντρον τῆς βορείου πλευρᾶς, εἶναι ὡραία καὶ ἀρκετὰ εὐρύχωρος· αἱ δὲ πρὸς αὐτὴν ἄρουσαι ἀτραποὶ ἐστεγασμέναι· παρὰ δὲ τῇ ἐκκλησίᾳ ὑπάρχει οἰκία διὰ τὸν ἱερέα, παρ' αὐτῇ ἑτέρα διὰ τὸν φροντιστὴν, καὶ παρ' αὐτῇ ἄλλη διὰ τὸν εὐταξίαν· ἐπὶ τῆς εἰσόδου δὲ ὑπάρχουσιν ἑπτὰ οἰκίσκοι διὰ τὸν θυρωρὸν καὶ τὰς οἰκογενείας τῶν ἐγγάμων ὑπηρετῶν.

Ἡ τῆς ἡμερησίας διατριβῆς αἴθουσα καὶ τὸ ἑστιατόριον προχείρως μεταβάλλονται εἰς αἰθούσας διασκεδάσεως, ἐν αἷς διάφοροι διαχύσεις ἁρμόδιοι πρὸς τὰς διαφόρους κλίσεις τῶν ἐγκατοίκων λαμβάνουσι χώραν ἄνευ ἀταξιῶν. Θερμαίνεται δὲ τὸ κατάστημα δι' ἀσκεπῶν θερμαστρῶν, ὄπισθεν τῶν ὁποίων ὑπάρχουσι σωλῆνες διαδοτικοὶ τῆς θερμότητος, διὰ παρὰ πλησίον δὲ σωλήνων ἐνεργεῖται καὶ τὸ ἀέρισμα τῶν θαλάμων.

Η ΕΝ ΤΗι ΛΙΜΝΗι ΚΟΝΙΣΤΩΝΗι ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΟΣ ΓΟΝΔΟΛΑ.

Τὸ ἐν τῇ παρακειμένῃ εἰκονογραφίᾳ εἰκονιζόμενον καινοφανοῦς εἴδους πλοιάριον, τὸ ὁποῖον σχεδιασθὲν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥόμσωνος, γραμματέως καὶ γενικοῦ διευθυντοῦ τοῦ σιγηροδρόμου Φοῦρνες, ἐναυπηγήθη ὑπὸ τῶν ΚΚ. Ἰουὰ καὶ συντρ. τῆς Λιβερπούλης, ἐπιστασίᾳ τοῦ Κ. Δουγλᾶς Ἔψωνος, καὶ τὸ ὁποῖον πλέει τὴν σήμερον ἐπὶ τῆς εἰς Λάγκαστερ λίμνης Κονιστώνης τῆς θελκτικωτέρας τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ λιμνῶν, κυβερνώμενον ὑφ' ἑνὸς τῶν ἀτρομήτων συνοδοιπόρων τοῦ σὶρ Μακλιντόκκου, τῶν ἐπὶ τοῦ πλοίου Φῶξ ἀναπλευσάντων πρὸς τὰς ἀρκτικὰς ζώνας, εἶναι κατά τε τὸ ἐξωτερικὸν καὶ τὰς ἐσωτερικὰς αὐτοῦ διατάξεις ἐντελὴς συνδυασμὸς ἐνετικῆς γονδόλης καὶ ἀγγλικοῦ ἀτμοκινήτου θαλαμηγοῦ, ἔχον τὴν κομψότητα, τὸ ἀναπαυτικὸν καὶ τὴν ταχύτητα τοῦ τελευταίου, ὡς καὶ τὴν κουφότητα καὶ τὸ ἀτάραχον κύλισμα τοῦ πρώτου· δύναται δὲ νὰ θεωρηθῇ ὡς τὸ ὡραιότερον μικρὸν ἀτμόπλοιον τῶν μέχρι τοῦδε ναυπηγηθέντων τοιούτων, χρησιμεῦον ἀποκλειστικῶς πρὸς διασκεδαστικὰς ἐπὶ τῆς λίμνης ἐκδρομάς. Εἶναι δὲ σιδηροῦν ἢ μᾶλλον ἐκ χαλιβδίνων πλακῶν κατεσκευασμένον, 85 ποδῶν μήκους καὶ 14 πλάτους, ἕλκον τέσσαρας πόδας ὕδα-

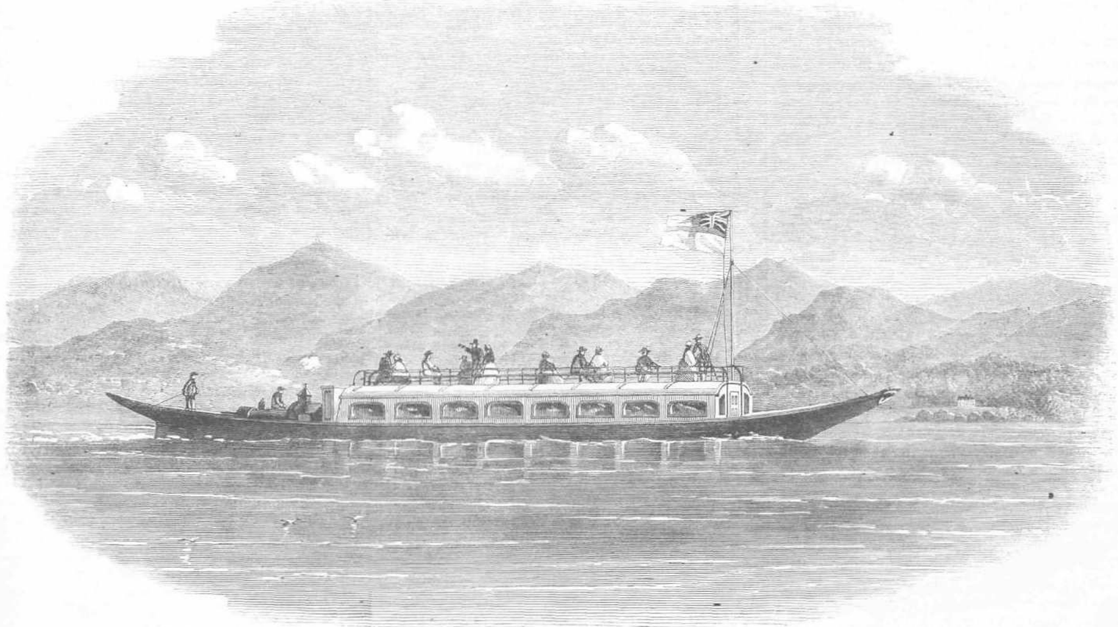

Η ΕΝ ΤΗ ΛΙΜΝΗ ΚΟΝΙΣΤΩΝΗ ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΟΣ ΓΟΝΔΟΛΑ.

τος κατὰ τὴν πρύμην καὶ ἕνα μόνον κατὰ τὴν πρῶραν, κινούμενον δι' ἀρχιμηδείου μηχανῆς 16 ἵππων δυάμεως, δι' ἣν καίουται καταιργασμένοι ἄνθρακες, ἐλεύθεροι καπνοῦ καὶ ὀσμῆς, καὶ διανύουν δωδεκα μίλια τὴν ὥραν· οὗσα δὲ ἡ μηχανὴ κατακεχωρημένη πρὸς τὴν πρύμην, ἀφίησι τὸ καλλίτερον μέρος τοῦ πλοίου ἐλεύθερον εἰς τοὺς ἐπιβάτας. Τὸ κεντρικὸν μέρος τοῦ πλοίου τουτου εἶναι συσκευασμένον ὡς αἴθουσα, ἐλαφρὸς ἄνωθεν ἐστεγασμένη καὶ περικεκλεισμένη κατὰ τὰ πλάγια διὰ πλατέων ὑάλων, παρεχουσῶν ἀκώλυτον θέαν τῆς πέριξ μεγαλοπρεποῦς σκηνικῆς θεωρίας τῆς λίμνης, καθότι οἱ καθήμενοι ἐν τῇ αἰθούσῃ δύνανται νὰ θεωρῶσι τὴν κορυφὴν τοῦ ὑψηλοτέρου ὄρους. Τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ πλοίου εἶναι ἐξειργασμένον διὰ καρυοξύλου, καὶ κεκοσμημένον κατὰ τὸ ὕψος τῶν σιδηροδρομικῶν βασιλικῶν φορείων· ἡ πρῶρα μακρὰ καὶ ὀξεῖα, εἶναι χαριέντως κεκοσμημένη διὰ τῶν οἰκοσήμων τοῦ δουκὸς τῆς Δεβονσχιαΐρ, ἄριστα ἐγχλυμμένων, ἡ δὲ πρύμην διὰ τῶν οἰκοσήμων τοῦ δουκὸς Βουκλεύχου. Εἶναι δὲ ἰδιοκτησία εὐγενῶν τινων καὶ κυρίων μεριδούχων τοῦ σιδηροδρόμου Φούρνες. Τὸ καινοφανὲς τοῦ σχεδίου περιεποίησατο μεγίστην τιμὴν εἰς τὸν Κ. Δαμσσὰν διὰ τε τὴν γλαφυρότητα καὶ τὴν ἀρίστην τοῦ ὅλου διευθέτησιν.

ΕΙΣΟΔΟΣ ΤΟΥ ΒΙΚΤΟΡΟΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΕΙΣ ΝΕΑΠΟΛΙΝ.

Ὁ βασιλεὺς Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ εἰσῆλθεν εἰς τὴν Νεάπολιν τὴν ἰσημερβρίου τοῦ 1860 ἔτους· ἡ ὑπὸ τοῦ λαοῦ ὑποδοχὴ αὐτοῦ ἦτο ἐνδουσιώδης, καίτοι τῶν διαδηλώσεων τοῦ πλήθους ἐπηρεασθεισῶν ὑπὸ ῥαγδαίας βροχῆς. Ἡ παρακειμένη ἡμῶν εἰκονογραφία εἰκονίζει τὴν θριαμβευτικὴν ταύτην εἴσοδον, περιγραφομένην ὑπὸ αὐτόπτου τινὸς ὡς ἀκολούθως·

«Εὐχαρίστως σᾶς λέγω, ὅτι ἀμφότεροι ὁ τε βασιλεὺς Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ καὶ ὁ Γαριβάλδης εἰσῆλθον εἰς τὴν Νεάπολιν ὁμοῦ, διότι ἤθελον εἰσθαι λυπηροὶ, ἐὰν, ὡς ὑπετίθετο, ὁ ἀπόστολος τῆς ἰταλικῆς ἐλευθερίας, ὁ ἀνὴρ τοῦ αἰῶνος, δὲν ἤθελε συνοδεύει τὸν ἡγεμόνα κατὰ τοιαύτην ἐπίσημον καὶ μεγάλην περίστασιν. Ὅταν ἀπὸ τοῦ σιδηροδρόμου προώδευον πρὸς τὴν πρωτεύουσαν ὁ Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ καὶ ὁ Γαριβάλδης πρὸς ἀριστερὰν αὐτοῦ, οἱ δὲ πρώην δικτάτορες τῆς Σικελίας καὶ τῆς Νεαπόλεως ἀπέναντι τούτων ἐκάθηντο ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἁμάξης, ἡ συνοδία εἶπετο σχηματίζουσα ἐὐδοξον θρίαμβον ἀπὸ τοῦ σιδηροδρόμου μέχρι τοῦ ναοῦ· αἱ ὁδοὶ, αἵτινες εἰσι στενόταται, ἦσαν ἐνθουσιώδεστοι, μυρτοστεφεῖς ἀπὸ θυρίδος εἰς θυρίδα· ἐφαίνοντο δὲ πανταχοῦ ἐκτεθειμέναι εἰκόνες, σημαῖαι, πέπλοι καὶ πᾶν ὅ,τι συνήθως ἐκτίθεται εἰς μεγάλας τῆς Νεαπόλεως ἑορτάς, ἀλλ' ἦσαν τὰ πάντα ὑπὸ τῆς ῥαγδαίας βροχῆς κατηφῆ. Εἰς τὴν ἐκκλησίαν, τὴν ὁποίας ἡ πλατεῖα ἦτο ὡραίως ἠνδρεπισμένη, αἱ ἀρχαὶ ὑποδεχθεῖσαι τὸν βασιλέα ὡδήγησαν αὐτὸν πρὸς τὸ ὑψηλὸν ἱερὸν βῆμα μετὰ ζητωκραυγῶν ἀπαραλλάκτων τῶν ἐκτὸς τῆς ἐκκλησίας. «Ζήτω ὁ Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ! Ζήτω ὁ στρατηγὸς Γαριβάλδης! Ζήτω ἡ ἡνωμένη Ἰταλία!» ἦσαν αἱ ἀνυψούμεναι κραυγαὶ, οὐχὶ ἀπὸ στόματος ἑνὸς, ἀλλ' ἐκ στομάτων χιλιάδων λαοῦ κυματίζοντος πίλους, ῥινόμακτρα καὶ σημαίας, καθόσον ἡ βασιλικὴ συνοδία προσήρχετο πρὸς τὸ ἱερὸν βῆμα τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγ. Ἰανουαρίου τοῦ προστάτου τῶν Βουρβόνων. Ἐνταῦθα ἀπεπειράθησαν, ἵνα κατασυάσωσι τὸν λαὸν, ἀλλ' ἂν ἦναι εὔκολον νὰ καθησυχάσῃ τις τῶν κυμάτων τῆς θαλάσσης τὸν βρόμον, ἠδυνήθησαν καὶ τότε νὰ καθησυχάσωσι τὰς κραυγὰς ἀνυψουμένας ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον. Ὁ βασιλεὺς δὲν ἐκάθησεν ἐπὶ τοῦ θρόνου, ἀλλ' ἔστη εἰς ὀλίγην ἀπ' αὐτοῦ ἀπόστασιν, καὶ στραφεὶς ἔβλεπε μετὰ γενναίου καὶ θαῤῥαλέου βλέμματος εἰς τὰ πέριξ. Μετ' ὀλίγον ἀρξαμένης τῆς δοξολογίας, ὁ μὲν βασιλεὺς ἐγονάτισεν, ὁ δὲ Γαριβάλδης, οἱ προδικτάτορες, ὁ Φαρίνης καὶ ἄλλοι ἵσταντο ὄπισθεν αὐτοῦ. Ἡ δοξολογία ἐψάλη εἰς ὕφος παιγνιῶδες, καὶ συντελεσθείσης τῆς τελετῆς, ἡ βασιλικὴ συνοδία κατελθοῦσα τοῦ βήματος μεταξὺ τῶν αὐτῶν συνεχῶν καὶ αὐξανουσῶν κραυγῶν μετέβη πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ θησαυροφυλακείου καὶ τοῦ παρεκκλησίου τοῦ Ἁγ. Ἰανουαρίου, ἐν ᾧ τηρεῖται τὸ αἷμα τοῦ Ἁγίου. Ἐνῷ δὲ κατήρχοντο ἐκ τῆς πτέρυγος, ἠδυνήθη νὰ ἴδω κατὰ πρόσωπον τὸν τε βασιλέα καὶ τὸν Γαριβάλδην. Ἡ μεταξὺ τῶν δύο φυσιογνωμιῶν διαφορὰ προσέβαλε καὶ αὐτὸν τὸν πλέον ἀναίσθητον. Ἰδὼν τοῦ Βίκτορος Ἐμμανουὴλ τὸ ἀναλλοίωτον πρόσωπον καὶ τὸ γενναῖον βλέμμα, εἶπον, «Ἴδε βασιλεὺς εὐγενής·» ἀλλ' ἰδὼν καὶ τὸ τοῦ Γαριβάλδου, ἠσθάνθην ὅλον τὸ μεγαλεῖον τοῦ ἠθικοῦ αὐτοῦ χαρακτῆρος.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΘΝΗΤΟΤΗΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ.—Τὰν τελευταίαν ἑβδομαδα τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἀπέθανον ἐν Λονδίνῳ 1,360 ἄνδρωποι, ἐνῷ τὰν προτέλευταίαν ὁ ἀριθμὸς τῶν θανόντων ἦτο 1,270. Ἀλλ' ἡ θνητότης αὕτη τῆς τελευταίας ἑβδομαδος τοῦ μαρτίου συγκρινομένη πρὸς τὰν διαῤῥωμένον διὰ τὰν αὔξησιν τοῦ πληθυσμοῦ μέτρον ὅρου τὰν συμβάντων θανάτων κατὰ τὰς ἀντιστοιχούσας ἑβδομάδας τῆς τελευταίας δεκαετίας ἐυρίσκεται μικροτέρα κατὰ 200 θανάτους. Λὶ δὲ γεννήσεις κατὰ τὰν ἐν λόγῳ ἑβδομάδα, αἴτινες ἐπὶ ἱκανὸν χρόνον ἄσαν πάντοτε ὀλιγώτεραι τοῦ μέσου ὅρου τῆς τελευταίας δεκαετίας, ἀυξήσαν εἰς 2,124 τέκνων, ἐνῷ ὁ μέσος ὅρος εἶναι 2,091. Ὅθεν ὁ πληθυσμὸς τοῦ Λονδίνου κατὰ τὸ διαστημα μιᾶς ἑβδομάδος φυσικὼς ηὐξήθη κατὰ 631 ψυχάς.

ΠΟΣΟΣ ΧΡΟΝΟΣ ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΑΡΙΘΜΗΣΙΝ ΕΝΟΣ ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΥ. — Τὸ διεκατομμύριον δυνάμεθα νὰ γράψωμεν δι' ἀριθμῶν στιγμεῖον, ἀλλ' ἐν πρώτοις νὰ μετρήσωμεν αὐτὸ ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ 1, 2 κτλ. πόσος χρόνος ἀπαιτεῖται; ἐπείδὴ τὸ ἐξ ἡμῶν ποτὲ περὶ τούτου; Πιστεύομεν, ὅτι οὐδέποτε καὶ ἂν εἴπωμεν τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς τοῦτο χρόνων, θὲν θὰ πεστεύθωμεν, διὸ ἄκουσον, ἀναγνώστα. Ἂν ὑποδίσωμεν, ὅτι ἄνθρωπος δύναται νὰ μετρήσῃ 200 κατὰ λεπτὸν, τότε αὐτὸς καθ' ὥραν θὰ μετρήσῃ 12,000· καθ' ἡμέραν 288,000· καὶ κατ' ἔτος 105, 120,000. Ἐὰν, λοιπὸν, ὁ Ἀδὰμ ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς πλασεώς του εἶχεν ἀρχισὶ νὰ ἀριθμῇ καὶ ἐξακολουθεῖ ἀδιαλείπτως τοῦτο, θὲν ἠδύνατο μέχρι τῆς σήμερον, κατὰ τὰν ἐπικρατεστέραν γνώμην περὶ τῆς χρονολογίας τῆς κτίσεως τοῦ κόσμου, νὰ ἀριθμήσῃ ἱκανὸν ἀριθμὸν πλησιαζοντα εἰς τὸ δισεκατομμύριον. Δοτὶ, ἐὰν ἀριθμήσῃς τὸ ἓν δισεκατομμύριον ἀπαιτουσιν ἔτη ὅλα 9,512, ἡμέραι 34, ὧραι 5 καὶ λεπτὰ 20 κατὰ τὰν ἀνωθι γεωρίκην ὑποθεσιν, ὅτι ἄνθρωπος ἀριθμεῖ 200 κατὰ λεπτόν.

ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΖΩΩΝ. — Οὐχὶ σπανίως ἐγίρεται ἐν τοῖς συνακκρουσμοῖς τὸ ἐρώτημα, πρακτικωνος λόγου περὶ διαρκείας τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου ἢ ἄλλων ζώων, πόσους χρόνους ζῇ ὁ ἵππος, ῥῆξ ἐπεῖν, ὁ γάλε ἢ ὁ κύων. Ἐκ παντος οἱ ἀνακρινόμενοι κρίνω ὅσιν ἔτοιμοι εἰς πᾶσαν τοιαύτην ἐρώτησιν, δίδομεν τοὺς κατωτέρω ἀριθμοὺς τῶν χρόνων τῆς ζωῆς τῶν κρειττόρων ζώων καὶ πτηνῶν, ἅτινα προσθέλλουσι κα θεμερινὰς τὰς αἰσθήσεις ἡμῶν, ὡς ἑξῆς·

		Ἔτη
Ὄνος	ζῇ	33
Γαλῆ	»	10
Ἀγελὰς	»	23
Κύων	»	14—25
Αἴξ	»	8
Κύων	»	28
Ἵππος	»	8—32
Ἄνθρωπος	»	40—45
Ἡμίονος	»	18
Βοῦς	»	20
Τίττακος	»	30—100
Περιστερὰ	»	8
Κρὶος	»	15
Κόρυξ	»	100
Ἱππόκτονος	»	10
Χοίρος	»	25
Τρυγὼν	»	50—200

Ο ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ ΕΝ ΤΩ ΗΝΩΜΕΝΩ ΒΑΣΙΛΕΙΩ ΤΗΣ Μ. ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΣ. — Ὁ ὁλικὸς ἀριθμὸς τῶν ἐργοστασίων (βαμβακουργίων, ἐριουργείων, κανναβουργείων, λινουργείων, μεταξουργείων, ἐμβαδουργείων καὶ ὀφκτουργείων) ἀτινα ὑπάγονται εἰς τὸν περὶ ἐργοστασίων νόμον τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου, ἀναβαίνει εἰς 6,378, ἐξ ὧν 5,652 ὑπάρχουσιν ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Οὐαλλίᾳ, 568 ἐν Σκωτίᾳ καὶ 158 ἐν Ἰρλανδίᾳ. Ὁ ἀριθμος τῶν κλωστήρων ἢ ἀτράκτων εἶναι 36,450,028. Ὁ ὁλικὸς ἀριθμὸς τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες ἐργάζονται ἐν τοῖς ἐργοστασίοις αὐτοῖς ἀναβαίνει εἰς 775,534, ἐκ τῶν οποίων 308,273 εἰσὶ ἄῤῥενες, καὶ 467,261 θῆλυς. Ἐργάζονται δὲ ἐν αὐτοῖς καὶ 58,593 παῖδες ἤχρεστες ἡλικίας μικροτέρας τοῦ 13ου ἔτους. Ἐν αὐτοῖς τοῖς 6,378 ἐργοστασίοις κατεργάζονται αἱ ὑπερβολικαὶ ἐκείναι ποσότητες τοῦ βαμβακος, μαλλιοῦ, κανναβοῦς, λίνου καὶ μεταξῆς, καὶ αὐτοῦν ἐξεργοῦται τὰ βαμβακινὰ, μαλλινὰ κλπ. ὑφασματα, ἀτινα περιβάλλουσι τὸ σῶμα τῶν κατοίκων τοῦ τε παλαιοῦ καὶ νέου κόσμου.

ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΜΕΤΑΞΥ ΒΕΛΓΙΟΥ ΚΑΙ Μ. ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΣ. — Τὰ κυριώτερα ἐμπορεύματα, ἅτινα εἰσάγονται εἰς τὸ Βρεττανικὸν Κράτος ἐκ Βελγίου, εἶναι μέλη, βούτυρος, ταίκαρο, σίτος, ὠά, βρουνία, γεσμῆνα, πτεκνικὰ ἀπεστάλαμένα ζακχαρεῖ· πρὸς δὲ, λίνον, ῥόκοι, δέρματα, ἔλαιον, σπόροι μαλλίου, ὄλοι, χαρτὶ, νάματα, ὠὰ καὶ βαμβακινὰ, μεταξωτὰ καὶ μαλλινὰ ὑφάσματα. Ἡ ὁλικὴ ἀξία τῶν εἰσαχθέντων κατὰ τὸ 1860 ἔτο περίπου τεσσάρων ἑκατομμ. λιρῶν, ἤτοι μεγαλειτέρα μὲν τῆς τῶν εἰσαχθέντων τῷ 1859 κατὰ ἡμισυ ἑκατομμύριον καὶ τῆς τῶν κατὰ τὸ 1858 κατὰ ἓν ἑκατομμύριον. Τὰ ὑπὸ δικαιτκιόμεταν δὲ ῥηθέντα ἑπτακὸς βιλγικὰ ἐμπορεύματα ἦσαν ἀξίας τριῶν τετάρτων ἑκατομμυρίου λιρῶν. Τὰ ἐξαχθέντα δὲ ἐντεῦθεν διὰ τὸ Βέλγιον ἐμπορεύματα —βρεττανικὰ, ἀποικιακὰ καὶ ξένα ὅσαν ὁλιγώτερα συγκριτικὼς πρὸς τὰ ἐξαχθέντα κατὰ τὰ πέντε προηγούμενα ἔτη, ὅτε ἡ ἐξαγωγὴ διετέλει αὔξουσα, καὶ ἡ ὁλικὴ ἀξία αὐτῶν τῷ 1860 ὄτο μικροτέρα κατὰ 100,000 λιρῶν. Τὰ δια τὴν χώραν ἐκείνην ἐξαγόμενα ἐμπορεύματα ἐκ τῆς Μ. Βρεττανίας κυριώτερα εἶναι ἐνδύματα παντὸς εἴδους, μεταλλουργικὰ καὶ τραπεζικὰ σκεύη, μηχανὰ, ὑήματα δικαφόρων εἰδῶν, καὶ ἐμπορεύματα χαλκινα, σιδηρὰ, μολυβδίνα, βαμβακινὰ, λινὰ, μεταξωτὰ καὶ μαλλινα. Τὰ ἐντεῦθεν ἐξαγόμενα ξένα καὶ ἀποικιακὰ διὰ τὸ Βέλγιον εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καφφὲς, καπνὸς, κατέργαστον βαμβάκιον, δέρματα, ἴσκατες, ὄρυζα, σπόροι μέταξῆς, ζακχαρὶς, καπνοὶ, καὶ προβάτειον μαλλεῖον. Ἡ ἀξία δὲ τῶν διὰ τὴν χώραν ἐκείνην ἐξαχθέντων ἀποικιακῶν καὶ ξένων ἐμπορευμάτων ἦτο κατὰ τρία τέταρτα ἑκατομμυρίων λιρῶν μεγαλειτέρα τῆς τῶν ἐξαχθέντων βριττανικῶν ἐμπορευμάτων. Τὰ δὲ εἰσαχθόντα χρυσὰ καὶ ἀργυρὰ κατὰ τὸ 1860 ὄτου ἀξίας 395,236 λιρῶν καὶ τὰ ἐξαχθέντα 211,413 λιρ.

ΕΞΑΧΘΕΝΤΑ ΕΞ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ ΔΙΑ Μ. ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΝ. — Μὲ τὴν ἐξαχθέντων προϊόντων ἐξ Ἰρλανδίας διὰ τὴν Μ. Βρεττανίαν κατὰ τὸ 1861 ἔσαν 1,068,833 γαλλονίων ἐντοπίων ποτωμάτων, 123,812 κουάρτα σίτου καὶ σιτέου ἀλτῆρου καὶ 1,351,524 κουάρτα βρώμης· καὶ βρωμέου ἀλεύρου καὶ οἱ τελευταῖοι δύο ἀριθμοὶ εἶναι μεγαλείτεροι κατὰ τὰς ἐπιτεκφορὰς ἐκείνας τῶν τοῦ προηγουμένου ἔτους, ἐνῷ ἡ ποσότης τῶν πνευματικῶν εἶναι μικροτέρα. Κατὰ δὲ τὰς ἐκθέσεις τῶν τελωνιακῶν ὑπαλλήλων ἡ Ἰρλανδία ἐξεφόρτωσε εἰς τὴν Μ. Βρεττανίαν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 334,304 βοῶν καὶ ἀγελάδων, 21,360 μοσχαρίων, 407,426 προβάτων καὶ 358,187 χοίρων.

Ἡ ΕΚΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΓΗΣ, ἐφ' ἧς καλλιεργεῖται ἡ βρυωνία, χρόνος εἰς τὴν ζυθοποιίαν, ἦτο κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐν τῇ ἀγγλικῇ Κρατει 47,941 ἄκρων, ἤτοι αὔξησις 1,700 ἄκρων ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ προαγούμενον ἔτος. Οἱ ἐξ αὐτοῦ δὲ αἰσπραχθέντες φόροι κατὰ τὰν τελευταῖα τρία ἔτη ἦσαν οἷδε· Τὸ 1859, 599,346 λιρῶν· 1860, 69,767 λιρῶν· 1861, 149,700 λιρ. Ὁ Κ. Γλαδστὼν κατεβίβασεν τὸν ἀσμὸν ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς βρυωνίας καὶ ἀπὸ τὰν ἱκανοκαίριον, ὅτι ἐβλαβῆ εἰς ἐνέργειαν ὁ περὶ τὰς φορολογίας αὐτὸς νόμος, χιλιάδες στατῆρων βρυωνίας εἰτεκρύβησαν εἰς τὴν Μ. Βρεττανίαν ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τῆς Εὐρώπης, ὅπου τυχὸν καλλιεργεῖται.

ΤΑ ΟΛΙΚΑ ΕΣΟΔΑ διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ταχυδρομικῶν φακέλλων τῶν ταχυδρομείων τοῦ Ἡνωμένου βασιλείου τῆς Μ Βρεττανίας ὑπολογίζονται διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος εἰς 755,980 λιρῶν, ἐξ ὧν 558,891 λιρ. θὰ δοθῶσιν εἰς σιδηροδρόμους διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ἐπιστολῶν ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τοῦ Κράτους· εἰς ἀμαξᾶς διὰ τοὺς φακέλλους μόνον 13,509 λιρ., εἰς ἐκφορεῖς καὶ ἄλλας φορτεγικὰς ἁμαξᾶς οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν 124,910 καὶ τὸ ἐπίλοιπον διὰ μισθοὺς τῶν φακέλλοφόρων, προμηθείας τῶν τελεγκάτων τῶν φακέλλων κτλ. Τὸ γενικὸν ταχυδρομεῖον κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο θὰ πληρώσῃ ὑπὲρ τῆς 900,000 λιρ. διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν φακέλλων.

Ἡ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ. — Ἡ ἔκθεσις περὶ τε τῶν αἰσπραχθέντων καὶ πληρωθέντων χρεωστῶν ὑπὲρ τῆς Μητροπολικῆς Ἀστυνομίας κατὰ τὸ ἔτος 1861 ἦτο τοιαὶ ἡμῶν ἀναγνωσθῇ εἰς τὰς Ἀγγλικὰς Βουλὰς, ἐν ᾗ παρκατρεμμενα ὅτι τὰ ὀλικὰ ἔξοδα διὰ τὴν Ἀστυνομίαν Λονδίνου ἦσαν 533,622 λιρῶν, τὰ δὲ ἔσοδα, 593,213 λιρῶν, ὥστε ἔμεινε καὶ ἱκανὸν περίσσευμα ἐκ τῶν ἐσόδων. Αἱ κυριώτεραι πηγαὶ τῶν ἐσόδων τῆς Μητροπολικῆς Ἀστυνομίας εἶναι ἡ φορολογία, ἐξ ἧς εἰσεπράχθησαν 428,281 λιρῶν. Τὰ ποσὰ τὰ ἐξ εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν τῆς ἀστυνομίας προϋδόντα συνεποιοῦσι τὸ 16,510 λιρῶν, καὶ διὰ τὰς εἰς τὸ Ναυκαρχεῖον προενεχθείσας ὑπηρεσίας ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας ἐλήφθη ποσὸν ἐκ 45,297 λιρῶν. Ὁ ὁλικὸς δὲ ἀριθμὸς τῶν προσώπων τῆς Μητροπολικῆς Ἀστυνομικῆς Δυνάμεως κατὰ τὴν ἰην ἰανουαρίου τοῦ ἐνεστώτος ἔτους 1862, συνίστατο ἐκ τῶν ἑξῆς· 23 διοικητῶν, ὧν ὁ ἐτήσιος μισθὸς εἶναι ἀπὸ 150—325 λιρ.· 188 ὑπαστυνόμων μισθοδοτουμένων πρὸς 81 λιρ. 18 σιλ.—200 λιρ. κατ' ἔτος· 712 ἀρχιλεκτόρων μὲ ἐτήσιον μισθὸν 63 λιρ. 14 σιλ.—109 λιρ. 4 σιλ. καὶ 3,836 ἁπλῶν κλητόρων μὲ μισθὸν 59 λιρ. 8 σιλ.—78 λιρ. κατ' ἔτος· προσέτι δὲ τοῖς χρεωστοῦσιν ἐνδύματα καὶ ἄνθρακες. Ἡ ἀστυνομικὴ ὁμὼς αὕτη δύναμις ἐξ 6,773 ἀνθρώπων συγκεκροτημένη ῥωλάττει θαυμασιώτατα τὰν τάξιν καὶ ἠσυχίαν τῶν τριῶν ἑκατομμυρίων σχεδὸν κατοίκων τοῦ Λονδίνου. Οὐδαμοῦ δύνατοί τις νὰ ἴδῃ ἐν ταῖς ὁδοῖς τῆς μητροπόλεως ταύτης στρατιώτην ξιφῆφορον ἢ στρατιωτικὴν φίρματα στολὴν· ἀξιωματικοὶ καὶ ξίφος κρυμμένον εἰς τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ. Ὁ ξένος περιηγητὴς δύνασθῆτε περιπατῶν εἰς τὰς ἀτελεστάτας ὁδοὺς καὶ μετ' ἀπορίας ἀνακραξῇ ἐπὶ τέλους, ὅτι ὄν εἶδεν ἀξιωματικὸν ἢ στρατιώτην. Ἐν πάσῃ ὅθῃ τοῦ Λονδίνου ἀστυνομικὸς κλητὴρ περιδιαβαζει βῆματι ἀργῷ, ἔνδυν καὶ ἔνδυν πτέρυνα καὶ ἔῤῥοφα τὰ συμβαίνοντα· εἰς τὰς συσσωρευομένας ἁμαξᾶς καὶ λεωφορεῖα ἐπιβαλῆ τὴν σειρὰν, ἵνα μὴ γεκφρατεῦῳ αὐτὸν σύγκρουσις· ἐπεβίβασε παρατρατιῶῳ βλίμματα τὰ φορτεία τῶν φορτεγῳῶν ἁμαξῶν, καὶ τοὺς ἀστραγάλους αὐτὰ ἵππους, καὶ τὰν διαγωγὴν τοῦ ἁμαξήλατου πρὸς αὐτοὺς, ἵνα μὴ τυχον κακομετακομιῳῆται αὐτοὺς, τοὺς διαβάτας, ὅσοι δίδουσιν αὐτῷ κακὰς ὑπονοίας, τὰ παρ' αὐτὸν πρακτοῦμενα ἀνὰ χέρας· παρακολουθεῖ μέχρι τινος τὸν διεγείροντα ὑπόνοιαν, σημειώσῃ εἰς τὸ χαρτοφυλάκιον τὴν ὥραν, καθ' ἣν ἄιδη τὸν ὁδὸν, καὶ ἐν ἐλαβε διεύθυνσιν τοὺς καθοδηγοῦμένους ἀλλήλοις καθ' ὁδὸν διαβάτας ἐπαναφέρει εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ· τοὺς διακρίνεται τοὺς διαβάτας, ὅσοι δίδουσιν αὐτῷ κακὰς ὑπονοίας, τὰ παρ' αὐτὸν πρακτοῦμενα ἀνὰ χέρας· παρακολουθεῖ μέχρι τινος τὸν διεγείροντα ὑπόνοιαν, σημειώσῃ εἰς τὸ χαρτοφυλάκιον τὴν ὥραν, καθ' ἣν ἄιδη τὸν ὁδὸν, καὶ ἐν ἐλαβε διεύθυνσιν τοὺς καθοδηγοῦμένους ἀλλήλοις καθ' ὁδὸν διαβάτας ἐπαναφέρει εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ· τοὺς διακρίνεται τοὺς διαβάτας ἐπιμελῆμαι ἐπὶ τῶν ἀτόπων καὶ ἀνοσίων ἀλλοιωτικῶν δοκιμῶν θὲει γένοι. Ἡ ὁλικὴ ἀξία τοῦ χαρτοσήμου, τοῦ καφφέως, τῆς ἀκρίδος, τοῦ κακαοῦ, τοῦ πιπέρεως καὶ τῶν μερῶν ἀῤῥαπτῶν θὲει ἐξακολουθῆς ὡς καὶ πρότερον. Αἱ πράξεις ἐπὶ τῶν ἀποικιακῶν προϊόντων ἦσαν ἀσήμαντοι, αἱ δὲ τιμαὶ ὀπιχῴρησαν μερῶν τε, ἐκτὸς τῶν τοῦ καφφέως, τῶν καὶ νίτρου, αἵτινες ὑπεστηρίχθησαν.

— Τὰ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ προϊόντα ὄλεγον ἔσοχον τὴν προσοχὴν τῶν ἐμπόρων καὶ καρδοποιῶν, ἀλλὰ πολλοὶ ἐπιθεμένοι παρκαθεωρεμένα δὲν ἐγένοντο καὶ αἱ τιμαὶ τοῦ βαμβακος, τῶν καπνῶν, τῆς ῥητίνης καὶ τῆς τερεβινθίνης μόλις ἐλλαθώθησαν.

— Ἐπὶ τῶν ΡΩΣΣΙΚΩΝ προϊόντων ἐγένοντο ὀλιγώτερα πράξεις καὶ αἱ τιμαὶ μόλις μετεβλήθησαν, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ βαῤῥὼ ἐγένοντο περισσότεραι μὲ πλέρεις ὑψηλὰς τιμὰς, καὶ ἡ κοκκινέλλα ἐξακολουθῆ τεινουσα πρὸς ὕψωσιν.

ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗ ΑΓΟΡΑ. — Κατὰ τὰν παρελθοῦσαν ἑβδομαδα ὑπῆρχε περισσοτέρα ζήτησις πρὸς ἑπτοῦσιν. Καλὰ γραμμάτια ἐξετοκίσθησαν πρὸς $2\frac{3}{8}$—$\frac{1}{2}$ τοῖς 0/0.

	Παρὰ τῇ Τραπέζῃ.	Παρὰ τῇ ἀγορᾷ.
Ἐν Παρισίοις	$3\frac{1}{2}$ τοῖς 0/0	$3\frac{1}{4}$ τοῖς 0/0
Ἐν Βιέννῃ	5 » »	5 » »
Ἐν Βερλίνῳ	3 » »	$2\frac{1}{2}$ » 3
Ἐν Φραγκφόρδῃ	2 » »	2 » »
Ἐν Ἀμστεῤῥοδάμῳ	$2\frac{1}{2}$ » »	3 » »
Ἐν Τουρίνῳ	$4\frac{1}{2}$ » »	3 » »
Ἐν Βρυξέλλαις	4 » »	3 » »
Ἐν Ἀμβούργῳ	0 » »	$2\frac{1}{4}$ » »
Ἐν Πετροπόλει	6½ » »	8 » »

ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ. Τὰ Ἀγγλικὰ ἦσαν χθὲς $93\frac{1}{2}$—$2\frac{1}{2}$ τοῖς μετρητοῖς καὶ $93\frac{3}{4}$—94 διὰ τὸν 8 Μαΐου. Τὰ Τουρικὰ τοῦ 1854 ἦσαν $83\frac{1}{2}$, τοῦ δὲ 1858, 70, $69\frac{3}{4}$, $70\frac{1}{4}$ καὶ $69\frac{1}{2}$. Μετοχαὶ τῶν 100 λιρῶν $71\frac{1}{4}$. Τὰ Ῥωσσικὰ τοῦ 5 τοῖς 0/0, $100\frac{1}{4}$, $99\frac{3}{4}$ καὶ $\frac{1}{2}$, τῶν 4½ τοῖς 0/0, $91\frac{1}{2}$. Τὰ Ἰταλικὰ τῶν 5 τοῖς 0/0, $66\frac{1}{4}$ καὶ $\frac{3}{8}$. Τὰ Περιστικὰ ἦσαν 69ῳ. 90ίε.

Τὰ ἐν κυκλορορίᾳ τραπεζιακὰ γραμμάτια κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομαδα ἦσαν λίρα 20,825,375, τὸ δὲ μετάλλικον χρηματικὸν λίρα 16,849,195.

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ ΤΟΥ 1824 ΚΑΙ 1828.

Ἀναγκαζόμεθα νὰ περιστείλωμεν τὸ ἐμπορικὸν μέρος, ἵνα δημοσιεύσωμεν τας διασκέψεις τῆς κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην συγκροτηθείσης Συνελεύσεως περὶ τοῦ ἑλληνικοῦ δανείου· περὶ οὗ ἄλλοτε θέλομεν ὁμιλήσει.

Ὁ Πρόεδρος Κύριος Ἐδουάρδος Χασλεβοὺδ, λαβὼν τὸν λόγον, ἀρξάμενος ἐκ τῆς προσκλήσεως τῆς Συνελεύσεως, εἶπε τάδε·

Κύριοι· Πρὸ ἡμῶν ἐκλήθη εἰς τὸ ἀντικείμενον, ὅπερ συνεκάλεσεν ἡμᾶς σήμερον ἑστιῶν, θεωρῶ καθῆκόν μου νὰ τὰς διαβεβαιώσω, ὅτι τὰ συμφέροντα ἡμῶν ἀστεροσεσωσθήσεται ἐπὶ πολλὰ ἔτη ὑπὸ τοῦ Κυρίου Σάμμονς Ῥοκφόρδου καὶ τοῦ Κυρίου τοῦ ἀποτελοῦντος μετ' αὐτοῦ τὴν ἐπιτροπὴν, καὶ ὅτι ἔκαν τὴν προθέσεκας αὐτοὶ ἐλπίς ὅν δύνασται μὲν νὰ λάβῃ κάμερον τὴν ὅῤῥαν, ἀλλὰ θεωρεῖ νόμιμον τὴν παρούσαν συνέλευσιν.

Ἐὰν σκέ

ΤΟΥ ΠΑΙΔΟΣ

Ο ΠΡΟΣ ΜΑΘΗΣΙΝ ΟΔΗΓΟΣ.

(συνέχεια).

Ἐρ. Τί εἶναι σίκερα εἴτε μελίτες οἶνος;

Ἀπ. Ὁ ὁπός μελῶν ὑποστάς τὴν οἰνώδη ζύμωσιν.

Ἐρ. Τίνες ἐπαρχίαι τῆς Ἀγγλίας ἰδίως εἶναι περίφημοι διὰ τὰ σίκερα;

Ἀπ. Ἡ Ἐριόρδδη, ἡ Δέβων καὶ τὰ πέριξ αὐτῶν.

Ἐρ. Τί εἶναι ἀπιδίτες οἶνος (perry);

Ἀπ. Ὁ ἐκ τῶν ἀπίων ὁπὸς ὑποστάς τὴν οἰνώδη ζύμωσιν.

Ἐρ. Τίνες ἐπαρχίαι τῆς Ἀγγλίας εἶναι ὀνομαστοὶ ἐπὶ τούτῳ;

Ἀπ. Ἡ Οὐορκιστέρα καὶ Ἐριόρδδη.

Ἐρ. Τί εἶναι ὄξος;

Ἀπ. Εἶναι ὑγρὸν ὀξὺ γινόμενον ἐκ βύνης· ἀλλὰ καὶ οἶνος, ζύθος, σίκερα κτλ. ζυθόντα· νὰ τραπῶσιν εἰς ὄξος, ἐὰν ἐκτεθῇ τὸ περιέχον αὐτὰ ἀγγεῖον εἰς τὴν θερμότητα τοῦ ἡλίου, ἢ ἂν θερμανθῇ εἰς καμινάδα καὶ ἐντεῦθεν διεγερθῇ ζύμωσις ὀξώδης.

Ἐρ. Τί εἶναι ὑδρόμελι (mead);

Ἀπ. Ὑγρὸν γινόμενον ἐκ μέλιτος καὶ ὕδατος, καὶ διὰ προσθήκης προζύμης ζυμούμενον.

Ἐρ. Τί καλεῖται μέλι;

Ἀπ. Τὸ σιρόπιον τῶν ἀνθίων, ἐξαγόμενον ὑπὸ τῶν ἀνεωγμένων ὀρθαλμῶν τῶν ἀνθίων ὑπὸ τῆς φύλερου μελίσσης.

Ἐρ. Τί ὀνομάζεται παρθένιον μέλι;

Ἀπ. Τὸ παρασευαζόμενον ὑπὸ τῶν νεαρῶν μελισσῶν μέλι, ὅπερ εἶναι καθαρώτερον παντὸς ἄλλου.

Ἐρ. Ἄραγε ἡ ὀνομασία «μελιτώδης σελήνη,» δι' ἧς ὀνομάζουσι τὸν πρῶτον μετὰ τὴν τελετὴν τοῦ γάμου μῆνα, καθ' ὃν τὰ πάντα εἶναι «μέλι καὶ γάλα» εἰς τὸν οἰκιακὸν βίον, ὄντ ἔχει τὴν ἀρχὴν ἔκ τινος ἔθιμου ἐπικρατοῦντος παρὰ τινι ἀγχιμίῳ γοτθικῷ λαῷ τῆς Γερμανίας;

Ἀπ. Ἀναμφιβόλως· καὶ ὁ λόγος, διότι ἔπινον ὑδρόμελι, ἢ ὡς ὠνόμαζον αὐτὸ μέθυ (methelin) ἐπὶ τριάκοντα ἡμέρας μετὰ τὸν γάμον.

Ἐρ. Τί εἶναι μάννα εἴτε ἀερόμελι;

Ἀπ. Τὸ μάννα εἶναι γλυκύ ὁπὸς ἐκρέον ἐκ διαφόρων εἰδῶν μελιῶν, καθὼς τὸ κόμμι ἐκρέει ἀπὸ τὰς κοκκυμηλίας.

Ἐρ. Πῶς παρασκευάζεται;

Ἀπ. Σκληρύνεται καὶ ξηραίνεται ἐπὶ τοῦ δένδρου ὡς τὸ κόμμι, ὅτε ἐπιμελῶς συλλέγεται καὶ εἶναι εὔχρηστον ὡς ἰατρικόν.

Ἐρ. Πόθεν ἐξάγεται τὸ καλλίστον;

Ἀπ. Ἐκ τῆς Καλαβρίας καὶ Σικελίας.

Ἐρ. Ποῦ κεῖται ἡ Καλαβρία;

Ἀπ. Εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐν τῇ Νεαπόλει.

Ἐρ. Τίνα ζῶα παρέχουσιν εἰς τὸν ἄνθρωπον γάλα;

Ἀπ. Ἡ ἀγελάς, ἡ αἴξ καὶ ἡ ὄνος.

Ἐρ. Ποῖ ἰδίως τὸ γάλα τῶν αἰγῶν εἶναι ἀξιόλογον;

Ἀπ. Ἐπὶ τοῦ πλοίου, ὅπου αἱ αἶγες τρέφονται καλλιον παντὸς ἄλλου ζώου.

Ἐρ. Εἰς τί εἶναι ὠφέλιμον τὸ γάλα τῆς ὄνου;

Ἀπ. Ὡς εὔπεπτον καὶ θρεπτικὸν πίνεται πολὺ ὑπὸ τῶν ἀσθενῶν καὶ ὑπὸ παίδων.

Ἐρ. Ἤτο εἰς μεγάλην ὑπόληψιν παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις τὸ γάλα τῆς ὄνου;

Ἀπ. Μάλιστα· καὶ, ἂν καὶ δὲν ἐφαρμόζετο ὡς θεραπευτικὸν μέσον, προῄμως μετεχειρίζοντο αὐτὸ πρὸς τοὺς σκοποὺς τῆς ματαιότητος.

Ἐρ. Πῶς;

Ἀπ. Αἱ θέρποιναι τῆς Ῥώμης ὑπέθετον, ὅτι συνετέλει πολὺ εἰς πύανσιν, πρὸς τὸ λευκαίνειν καὶ καλλωπίζειν τὸ σέρμα.

Ἐρ. Τίς αὐτοκράτειρα διετήρει ὁλόκληρον ἀγέλην γαλακτοφόρων ὄνων πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτῶν;

Ἀπ. Ἡ σύζυγος τοῦ Νέρωνος, προστάττουσα ν' ἀλλάσσεται συνεχῶς τὸ λουτρὸν αὐτῆς δι' ὀνείου γάλακτος.

Ἐρ. Πόθεν ἐξάγονται τὰ χρυσόμηλα εἴτε πορτοκάλλια;

Ἀπ. Ἐκ τῆς Μαγιόρκας, Μινόρκας καὶ Λισσαβώνος καὶ πολλὰ ἐκ τῶν νήσων τῆς Μεσογείου θαλάσσης, οἷον τῆς Μελίτης, τῆς Κρήτης, τοῦ Πόρου κτλ.

Ἐρ. Ὑπάρχουσι διαφόρων εἰδῶν;

Ἀπ. Μάλιστα· ἀλλ' ἐν Ἀγγλίᾳ τὸ λεγόμενα τοῦ ἁγίου Μιχαὴλ εἶναι τὰ κοινώτατα καὶ ἀξιολογώτατα, εἰσαγόμενα εἰς ἀφθονίαν ἀπὸ τῶν Ἀζορίδων νήσων.

Ἐρ. Ποῦ κεῖται αἱ Ἀζορίδες;

Ἀπ. Εἶναι ἀθροισμα νήσων κειμένων εἰς τὸν ἀτλαντικὸν ὠκεανόν, περίπου ἑκατὸν μίλια πρὸς δυσμὰς τῆς Πορτογαλλίας.

Ἐρ. Τί τὸ διακρίνον τὸ χρυσόμηλον τοῦ ἁγίου Μιχαὴλ ἀπὸ τῶν λοιπῶν εἰδῶν;

Ἀπ. Εἶναι μικρὸν μετὰ λεπτῆς ἐπιδερμίδος, καὶ ἄνευ σπερμάτων· ἡ σὰρξ εἶτε ὁ πολφὸς εἶναι γλυκύτατος καὶ εὔχυμος.

Ἐρ. Πόσα χρυσόμηλα δύναται εὑρεῖν χρυσομηλία ν' ἀποφέρῃ;

Ἀπ. Ἀπὸ μιᾶς μέχρι δύο χιλιάδων.

Ἐρ. Ποῦ εὑρίσκεται νῦν χρυσομηλία σχεδὸν τετρακοσίων ἐτῶν ἡλικίας;

Ἀπ. Εἰς τοὺς κήπους τῶν Βερσαλιῶν· ἀνῆκεν εἰς τὸν Κοντόσταυλον τοῦ Βουρβόνος, ἐπὶ τῆς βασιλείας Φραγκίσκου τοῦ α.

Ἐρ. Εἶναι πολὺ μεγάλη;

Ἀπ. Εἶναι τριάκοντα ποδῶν ὑψηλή, καὶ διχαλωτή, ἑκάστης διαμέτρου ἐχούσης ὄγκον ὅσον ἡ συνήθης χουσομηλία.

Ἐρ. Τί διηγοῦνται περὶ τῆς πρώτης χρυσομηλέας, τῆς μητρὸς ὅλων τῶν νῦν ἐν Εὐρώπῃ;

Ἀπ. Ὅτι ἄτο τὸ μόνον δένδρον, ὅπερ δὲν ἐμαράνθη ἐκ τῶν πολλῶν σταλέντων ὡς δῶρον ἐκ τῆς Ἀσίας πρὸς τὸν κόμητα Μελλώρ· μυθολογοῦνται δὲ καὶ πολλὰ περὶ τῶν μήλων τῶν Ἑσπερίδων.

Ἐρ. Τίς ἦτο οὗτος ὁ κόμης Μελλώρ;

Ἀπ. Πρωθυπουργὸς τοῦ βασιλέως τῆς Πορτογαλίας.

Ἐρ. Τί γνωστὸν μυρωδιακὸν γίνεται ἐκ τῆς ἐπιδερίδος τοῦ χρυσομήλου;

Ἀπ. Τὸ λεγόμενον περγαμηνὸν· γίνεται πλησίον τῆς ἐν Ἰταλίᾳ Περγάμου· ἡ ἐπιδερὶς τίμανται εἰς μικρὰ τμήματα, καὶ τὸ αἰθέριον ἔλαιον ἐκθλίπτεται ἐντὸς ὑαλίνων ἀγγείων.

Ἐρ. Τί καλοῦνται Σεβίλλες χρυσόμηλα (νεράντζια);

Ἀπ. Εἶδος μεγάλου, πικροῦ, βαθύχρουν καὶ ἀσβάκι ἐπιδερίδα ἔχοντος χρυσομήλου, λίαν χρησίμου εἰς τὴν ἰατρικὴν καὶ τὴν μαγειρικήν.

Ἐρ. Τί συνήθως κατασκευάζουσιν ἐκ τῶν χρυσομήλων;

Ἐπ. Γλυκὺν καλούμενον παλαθὶ (marmalade)· ἡ σὰρξ εἴτε ὁ πολφὸς τοῦ χρυσομήλου συντρίβεται, μίγνυται μετὰ σακχάρεως, καὶ μετὰ τοῦτο θερμαίνεται καὶ διαπράττεται διὰ σταγγιστηρίου.

Ἐρ. Πόθεν κορίαν ἔρχονται τὰ λεμόνια;

Ἀπ. Ἐκ τῆς Ἱσπανίας καὶ Πορτογαλλίας.

Ἐρ. Εἰς τίνα τόπον φύεται αὐτοφυῶς ἡ λεμονέα;

Ἀπ. Εἰς τὴν Ἀσσυρίαν καὶ Μηδίαν ἐν Ἀσίᾳ, ἐξ οὗ μετεφυτεύθη εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἄλλα μεταμβρινὰ μέρη τῆς Εὐρώπης.

Ἐρ. Παρίχει εὐφραστον ὀξύτητα τὸ λεμόνιον;

Ἀπ. Μάλιστα, καὶ διὰ τοῦτο εἶναι εὔχρηστον εἰς τὴν μαγειρικὴν, σακχαροπλαστικὴν καὶ ἰατρικήν.

Ἐρ. Μεταχειρίζονται ὁμοίως πολὺ τὸν ὁπὸν τῶν λεμονίων εἰς τὴν τύπωσιν τῶν πανίων;

Ἀπ. Ναί· ἵν' ἀφαιρέωσι τὸν τυχὸν ὑπάρχοντα σίδηρον εἰς τὰ χρώματα.

Ἐρ. Τί εἶναι τὸ λεμόνιον οὐσιῶδες· ἄλας τῶν λεμονίων;

Ἀπ. Σκευασθὲν γινόμενον ἐκ τοῦ χυμοῦ τῆς ὀξαλίδος, χρήσιμος πρὸς ἀφαίρεσιν τῶν μελανισμάτων ἀπὸ τῶν λευκῶν πανίων.

Ἐρ. Τί εἶδος κορσοῦ εἶναι τὸ κίτρον;

Ἀπ. Εἶδος λεμονίου, ἀλλὰ πολλῷ μείζον καὶ στερρεότερον ἔχοντος τὸν σάρκα· ἐξ αὐτοῦ γίνεται γλύκισμα, καὶ ὁ ὁπὸς χρησιμεύει ὡς καὶ ὁ τοῦ λεμονίου.

Ἐρ. Τί εἶναι βενετικὸν λεμόνιον;

Ἀπ. Εἶδος λεμονίου, ἂν καὶ πολλῷ μικροτέρου τοῦ συνήθους κορσοῦ· ἔχει περίπου τὸ μέγεθος ὡοῦ ἀλεκτορίδος, καὶ ὁ ὁπὸς τοῦτου ἐστὶ πρωτίστιμος.

Ἐρ. Ποῦ αὐξάνουσι τὰ τὸ εἶδος τοῦτο παρκγοντα δένδρα;

Ἀπ. Εἰς τὴν βορεινὴν Ἀμερικὴν καὶ τὰς δυτικὰς Ἰνδίας· ὁμοίως εἰς τὴν Ἱσπανίαν, Πορτογαλλίαν καὶ Ἀίγυπτον.

Ἐρ. Εἶναι χρήσιμος ἡ ῥίζα γεώμηλον (πατάτα);

Ἀπ. Μάλιστα· συνιστᾷ τὴν κυρίαν τροφὴν πολλῶν πενήτων ἐν Ἀγγλίᾳ, καὶ ἐν Ἰρλανδίᾳ τρέφονται ἐξ ὁλοκλήρου ἐκ ταύτης.

Ἐρ. Εἰς τίνα χώραν ἀνῆκει τὸ τόσον ὠφέλιμον τοῦτο φυτόν;

Ἀπ. Ἐπίσης, ὅτι ὁ σὶρ Φρανκλὶν Δράκος πρῶτος ἐκόμισεν αὐτὸ ἐκ τῆς ἀγίας Φε, τοῦ Νέου Μεξικοῦ ἐν τῇ βορείᾳ Ἀμερικῇ.

Ἐρ. Ἀλλὰ τίς μέγας ἀνὴρ λέγεται πρῶτος φυτεύσας αὐτὸ εἰς Ἰρλανδίαν;

Ἀπ. Ὁ σὶρ Οὐάλτερ Ῥάλλες ἐν Ἰουχώλῃ, κομητείᾳ τοῦ Κόρκ, κατὰ τὰ 1610 ἐπὶ βασιλείας Ἰακώβου τοῦ α.

Ἐρ. Τί ἐν Ἀγγλίᾳ ἐπαρχία θεωρεῖται ἐξέχουσα περὶ τὸ φυτὸν τοῦτο;

Ἀπ. Ἡ τῆς Ἀάγκας· ἡ Φόρβου, μίλια τινα πρὸς βορρᾶν τῆς Λεβερπούλης, εἶναι διάσημοι διὰ τὴν παραγωγὴν τῶν καλλίστων γεωμήλων.

Ἐρ. Τί παλαιὰ ἱστορία λέγεται περὶ τούτου;

Ἀπ. Ὅτι πλοῖον πλῆρες γεωμήλων, ἀποπλεῦσαν ἐξ Ἰρλανδίας εἰς Λονδῖνον, ἐξοκείλαν εἰς Φόρβου, τοῦτο δὲ ἐγίνετο αἰτία νὰ φυτευθῶσι κατὰ πρῶτον ἐκεῖ.

Ἐρ. Ἤτο βραδεία κατ' ἀρχὰς ἡ πρόοδος αὐτῶν;

Ἀπ. Μάλιστα· εἰς τὰς ἀρχὰς ἐφύοντο μόνον εἰς τοὺς κήπους τῶν εὐπόρων, καὶ ἐπὶ Κάρολου τοῦ α τῆς Ἀγγλίας ἀναφέρονται ὡς μόνον διὰ τὴν τράπεζαν τῆς βασιλίσσης προμηθευόμενα ἐπὶ τιμήματι δύο σελλινῶν τὸν λίτρον.

Ἐρ. Πότε εἰσήχθησαν εἰς Ἀγγλίαν ὁ ἀσπάραγος, αἱ ἀγκινάραι, αἱ ἀνθοκράμβαι, αἱ κύαμοι, τὰ πέπα καὶ αἱ κράμβαι;

Ἀπ. Περὶ τοὺς χρόνους Καρόλου τοῦ β'.

Ἐρ. Τίς πρῶτος ἐφύτευσε κράμβας ἐν Ἀγγλίᾳ;

Ἀπ. Ὁ σὶρ Ἀντώνιος Ἀστλεὺς· τὰ φυτὰ μετηνέχθησαν ἐξ Ὀλλανδίας· ὁ κύριος αὐτὸς παρισταμενεν εἰς τὸ ἄγκυμα αὐτοῦ ἔχων παρὰ πόδας κράμβας.

Ἐρ. Τί καλεῖται ὀξυκράμβη;

Ἀπ. Διάφορα εἴδη κράμβας δι' ὀξυκάμβας παρεσκευασμένα, καὶ οὕτα ἐκλεκτὴ τροφὴ παρὰ τοῖς Γερμανοῖς καὶ ἄλλοις βορείοις λαοῖς.

Ἐρ. Ἐγίνωσκον οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι καὶ οἱ Ῥωμαῖοι τὰ φυτὰ ταῦτα;

Ἀπ. Μάλιστα· καὶ ἔσαν λίαν εὔχρηστα καὶ ἐκαλλιεργοῦντο παρ' αὐτῶν.

Ἐρ. Εἶναι χρήσιμα τὰ γογγύλια;

Ἀπ. Μάλιστα, πρὸς τροφὴν καὶ θρέψιν τῶν προβάτων καὶ ὑποζυγίων.

Ἐρ. Τί εἶναι τευτλὸν (κοκκινογούλι);

Ἀπ. Ἐρυθρὰ βολβώδες ῥίζα ἐκ τῆς φυλῆς τῶν γογγυλίων· ἐν καιρῷ θερμῆς χειμῶνος στίτζονται τὰ θρέμματα δι' αὐτῶν.

Ἐρ. Τί εἶναι ὀδὼν (ἀγρτίτιον γαρίφαλον);

Ἀπ. Μύκης ἄνευ ῥίζης, ὅστις αὐξάνει εἰς τεσσάρων ἕως πέντε δακτύλων βάθος γῆς, καὶ ἔχει τὸ μέγεθος πίσου μέχρι γεωμήλου.

Ἐρ. Πῶς ἀνακαλύπτουσι;

Ἀπ. Διὰ κυνῶν, οἵτινες διδάσκονται νὰ ῥινηλατῶσι, καὶ ὅταν ὀσφρανθῶσι τὴν ὀσμὴν τινος, ὀλακτοῦσι καὶ ἀνασκάπτουσι αὐτὸ· ἐν Ἰταλίᾳ ἰχνηλατοῦσαι διὰ χοίρων.

Ἐρ. Πῶς παρατίθεται ἐπὶ τῆς τραπέζης;

Ἀπ. Εἴτε ὀπτὸν ἀράσσει, ἐνῷ εἶναι πράσματα, ὡς τὰ γεώμηλα, εἴτε τέμνονται εἰς τεμάχια καὶ ἐξραίνονται πρὸς νοστίμισιν τῶν ζωμῶν καὶ ὀξυλῶν.

Ἐρ. Παρέχει ἡ Ἀγγλία πολλοὺς ἐπιτοπίους καρποὺς;

Ἀπ. Οὐχί· ἐκτὸς τὰ ἀγριοκράμβα, τὰ βαλανίδια, τὰ ἀγριόμηλα, τὰ μέσπιλα, αἱ ἀχρυάδες καὶ τὰ βατόμορα εἶναι τὰ μόνα ἐπιτοπίως αὐξάνοντα.

Ἐρ. Ὑπάρχει περὶ τούτου διαφορὰ γνώμης;

Ἀπ. Μάλιστα· τινὲς νομίζουσι, ὅτι καὶ τὰ χαμαικέρασα, ῥιδῆσια, καὶ τὰ φραγκοστάφυλα εἶναι ἰθαγενῆ εἴτε ἐγχώρια· ἀλλ' ἀν τοῦτο ἀληθεύῃ, τότε πρέπει νὰ ἦσαν κατώτερα τὴν ποιότητα τῶν νῦν αὐξανόντων, ἅπερ εἰσήχθησαν ἐκ θερμοτέρων κλιμάτων.

Ἐρ. Πόθεν μετεφυτεύθη τὸ μῆλον;

Ἀπ. Ἐκ τῆς Περσίας· παραμένει κατὰ τεχνητὸν τρόπον ὀνομαζόμενον ἐμβολιασμὸν ἢ κέντρισμα.

Ἐρ. Τί ὀνομάζεται ἐμβολιασμός;

Ἀπ. Ἡ ἐμβολὴ εἴτε ἔμφυσις νέου βλαστῶν τοιούτων δένδρων, οἷα ἀποφέουσι καλὸν καρπὸν, ἐντὸς τοῦ κορμοῦ ἢ μεταξὺ τοῦ φλοιοῦ καὶ τοῦ ξυλώδους μέρους ἄλλου ὁμοίας φύσεως δένδρου, ὅπερ ἀλεύρεται διὰ πελοῦ, καὶ δίνεται καλῶς τὸ ἐμβόλιον, ἐωσοῦ φυτώσῃ.

Ἐρ. Τοῦτο δὲ θέλει παρκάγει καρπὸν ὁμοίας ποιότητος ὡς τὸ δένδρον ἐξ οὗ ἔλαβε ὁ βλαστός;

Ἀπ. Μάλιστα· καὶ ὁ τρόπος αὐτὸς εἶναι εὔχρηστος εἰς πολλὰ πλασιασμὸν σχεδὸν παντὸς εἴδους ὀπωροφόρου δένδρου.

Ἐρ. Τί ἐνοεῖτε λέγοντες πολλαπλασιασμόν;

Ἀπ. Λέξεσιν.

Ἐρ. Καὶ διὰ τίνα λόγον δὲν ἀκατρέρουσιν αὐτὰ ἀπὸ σπόρου;

Ἀπ. Διότι ῥιζίζει ὁμαλῶς τοὺς ἀγρίους καρποὺς, καὶ οὐδέποτε ῥιζοῦσι εἰς ἐντίμιον.

Ἐρ. Καλλιεργεῖται πολὺ τὸ ἀπίδιον;

Ἀπ. Μάλιστα· εἶναι κοινὸς καρπὸς αὐξανόμενος εἰς τοὺς κήπους· ξύλον τῆς ἀπιδιᾶς εἶναι ἐλαφρὸν καὶ ὁμαλὸν, χρώματος ξανθοῦ.

Ἐρ. Πρὸς τί χρησιμεύει τὸ ξύλον;

Ἀπ. Εἰς πλάστιγα (κορνίζες) εἰκόνων, ἅπερ πρκκειται νὰ θκρῶσι μέλκκν· εἰς ἐργαλεῖα τῶν τεκτόνων καὶ ξυλουργῶν· ἐπίσης πρὸς κατασκευὴν τῶν κανόνων, ὅτ' ὧν χρκκκσόμεν τὸ χκρτίον, καὶ πρὸς κατασκευὴν ἐπίπλων.

Ἐρ. Τίς τόπος παρέχκγε τὸ πιτυόμηλον (ἀνανᾶν);

Ἀπ. Τὸ κκλλίστον τοῦτο καὶ εὐτραφέστατον ὅλων τῶν γνωστῶν ὀπωρικῶν μετεκομίσθη εἰς Ἀγγλίαν τὸ 1690 ἐκ τῆς μετκμβρινῆς Ἀμερικῆς.

Ἐρ. Ποῦ αὐξάνουσιν ἐντελέστατα εἰς τοὺς ἀγρούς;

Ἀπ. Εἰς τὴν μετκμβρινὴν Ἀμερικὴν καὶ τὰς δυτικὰς Ἰνδίας, ὅθεν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη εἰσήχθησαν ἐν ἀφθονίᾳ εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

Ἐρ. Ποῦ τὰ πιτυόμηλα εἶναι τόσον πολλὰ, ὅσον τὰ βατόμορα ἐν Ἀγγλίᾳ;

Ἀπ. Εἰς τὴν Σιέρρα Λεόνην ἐν Ἀφρικῇ.

Ἐρ. Πῶς παρκγουσι τὸ ὡρκῖον αὐτὸ ὀπωρικὸν εἰς τὴν Εὐρώπκν;

Ἀπ. Ἐντὸς τεχνικῶς θερμαινομένων οἴκων· τὰ περιέχοντα αὐτὰ ἀγρεῖα χώνονται ἐντὸς στρωμάτων ῥιζοῦ, ἀφοῦ οὗτος ἐξκρκνθῇ· ἐν τοῖς βυρσοδέψαις· εἶναι δὲ ἐν χρήσει παρὰ τοῖς πλουσίοις ὡς πολύτιμον.

Ἐρ. Πότε εἶναι εἰς ἐντελῆ ὡρίμκσιν ὁ καρπὸς αὐτός;

Ἀπ. Ἀπὸ τὰ μέσα αὐγούστου μέχρι τέλους σεπτεμβρίου. Ὁ τον παρατίθενται εἰς τὴν τράπεζκν, δὲν πρέπει ν' ἀπορίπτκται τὸ ἐπάνω μέρος τὸ ἐν εἴδει φυλλώδους στεφκνου, διότι δύνκται φυτευόμενον νὰ φυτρώσῃ.

(Ἀκολουθεῖ).

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

(ADVERTISEMENTS.)

ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΔΩΡΕΑΝ.

ΚΑΤΑΠΟΤΙΑ ΩΑΛΟΥΑΙΗ.

Ἀδυναμία καὶ ἀτονία.

Τὰ θαυμάσια ταῦτα καταπότια, ταχέως ἀναζωογονοῦντα τὸ σύστημα, ἀῤῥωστοῦν πᾶσαν αἰτίαν ἀδυναμίας καὶ ἀτονίας. Νέος ἢ γέρων, πόνοις ἢ πένης, ὁσημήποτ' ἂν περίφημον τοῦτο ἰατρικὸν, ἐν βραχεῖ ἀκαλμβάνει δύναμιν καὶ σθένος.

Βῆξ, συνάγχη καὶ ἄσθμα.

Ὁ νόσημα τε τοιοῦτον νοσῶν, λαμβάνων ὀλίγας δόσεις καταποτίων, καὶ ἐπιτρίβων τὴν ἀλοιφὴν ἐπὶ τοῦ στήθους, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν θέλει αἰσθανθῇ ἐντεῦθεν μέγα ἔρκκς κατὰ τὴν ἀπκγκλίαν τοῦ καθ. Ὀλλανδίας.

Μητέρες καὶ θυγατέρες.

Εἰς τὰς πρώτκς τὰ καταπότια ταῦτα εἶναι ἀνεκτίμητα εἰς τινα περίοδον τῆς ζωῆς, ἐπιῤῥύνκτα ταῦτκς νὰ διδῶσιν ἀθλκβῶς τὴν κινδυνώδη περίοδον τριῶν ἢ τεσσάρων ἐτῶν, ἐὰν τοιαῦτκ ἀπόλυντκι. Εἰς δὲ τὰς νέκς τὸ θεῖον τοῦτο φάρμακον δὲν ἔχει ἄλλο ἐναντι. Πλείονες λεπτομέρειαι περιέχονται εἰς τὰς ἐντύπους ὁδηγίας, τὰς συνοδευούσας ἑκκστον κουτίον.

Ἅπαρ, στόμαχος, πνεύμονες.

Ὀλίγαι δόσεις τῶν καταποτίων τούτων καθαρίζουσιν ἐκ τῆς χολῆς τὸν στόμκχον, ἐπκνορθοῦσι τὴν λειτουργίκν τοῦ ἥπκτος καὶ τῶν ἐντέρων, καὶ καθαρίζουσιν οὕτω τὸ αἷμκ, ὥστε ὁ πκχὺς λκμβάνει νέκν τρόπον τινὰ ζωήν. Πρὸς διατήρησιν κκλῆς ὑγείκς πᾶς τὶς πρέπει νὰ πκίρῃ ἅπκξ τῆς ἑβδομάδος μίκν ὁδσὶν τῶν καταποτίων τούτων. Πκντκχοῦ γκμήσκντες ὡς ἀνάτερα πκντὸς ἰατροσοῦ.

Τὰ καταπότια τοῦ Ὀλλουαΐκ χρησιμεύουσιν ὡς ἄριστον ἀντίδοτον εἰς τὰς ἐξῆς ἀσθενείκς, τοῦς πκντοειδεῖς πυρετοὺς τὸ ἄσθμκ, τὰ χολερικὰ νοσήματκ, τοὺς ἀχῶρκς, τὰ ἐντερικὰ νοσήματκ, τὸν κόλικκν, τὰς ἐμῤῥκξίκς τῶν ἐντέρων, τὴν ῥθίκν, τὴν ἀτονίκν, τὸν δύρωπκ, τὴν δυσεντερίκν, τὸ ἐρυσίπελας, τὴν ἀπκξίκν τῶν ἐμμήνων, τοὺς σπκσμοὺς, τὴν ποδάγρκν, τὴν κεφκλκλγίκν, τὴν δυσπεψίκν, τὰς ῥιῳγώσεις, τὸν λκτκρον, τὴν ἡπκτίτιδκ, τὴν πλευρκλγίκν, τὰς κίμορῥοΐδκς, τοὺς ῥευμκτισμοὺς, τὴν δυσουρίκν, τὰς χοιρκδκς, τοὺς πονοκκμίνους, τὴν λιθίκσιν, τὴν ἐρυσίπελκν, τὰ εἰδήματκ, τὰ ἕλκη, τὰ ἀῤῥοδίσικκ πκθη, τὴν ἐμμηνόκκκν, τὴν ἀδυνκμίκν ἐξ ὁκσοῦῃποτε κίτίκς κλπ.

Τὰ καταπότκ κκὶ ἡ ἀλοιφὴ πωλοῦνται εἰς τὸ κκτάστκμκ τοῦ κκθηγητοῦ Ὀλλουαΐ(Holloway) 244 Strand, près de Temple Bar, à Londres, καὶ παρὰ πᾶσι σχεδὸν τοῖς ἐντίμοις φκρμκκοπώλκις τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου.— Τιμὴ 1σιλ. 1½δ., 4σ. 6δ., 11σ., 22σ., καὶ 33σ. ἑκκστον δοχείον κκτὰ τὸ μέγεθος. Ὁ τὰ μεγκλύτερκ λκμβάνων ἔχει μεγκλυτέρκν ὠφέλεικν. Ὁδηγίκι ἐπὶ τὸν πάκχοντκ εἰς οἱουδήποτε νοσήμκτος προσκολλῶνται ἐν ἑκάστῳ δοχείῳ.

HOLLOWAY

ΧΑΠΙΑ ΚΑΙ ΑΛΟΙΦΑΙ.

Ζητοῦνται Πράκτορες

Ἐν Ἑλλάδι καὶ ὅσου ἄλλου ὑπάρχουσι τοιοῦτοι πρὸς πώλκκν τῶν δύο τούτων περιφήμων ἰκμκτικῶν. Ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ ἔχῃ πρκκτορίκν τοῦ Κκτκστήμκτος Holloway, 244, Strand, London, δύνκτκι νὰ ἀπευθυνθῇ κκτ' εὐθεῖκν εἰς τὴν ἀνωτέρκ διεύθυνσιν, συμβιβκζόμενος περὶ τῆς προμηθείκς.

(ΑΡΙΘ. 93.)

Μὲ ὅλα τὰ ἀγυρτικὰ ψεύδη, ὅσα οἱ δουλόφρονες Ὀθωνικοὶ διὰ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου διέδοσαν, οὔτε τὸ Ναύπλιον, οὔτε τὸ Παλαμήδιον παρεδόθησαν ἔτι. Τοὐναντίον ὁ νέος Γρίβας παρουσιάζει ἐν τῇ παρούσῃ ἱστορίᾳ τῆς Ἑλλάδος τὸ ἠρωϊκὸν παράδειγμα Μιχαὴλ τοῦ Παλαιολόγου, ἀρχοντος τῆς Βυθυνίας, τοῦ τέως νυνὶ χρωρωθεὶς ἐντὸς τῶν τειχῶν τοῦ τριακοσίους πόδας ὑπερκειμένου τῆς πόλεως Παλαμηδίου ἀπῤῥίπτει πᾶσαν μετὰ παντὸς ἄλλου διαπραγμάτευσιν αὐτῶν καὶ ζητεῖ τὴν κατ' εὐθεῖαν μετὰ τοῦ Ὀθωνος. Ὁμιλεῖ δὲ πρὸς τὴν κλονουμένην Μεγαλειότητά του τὴν αὐτὴν δηκτικὴν γλῶσσαν, ἣν ὁ ἐν Νικαίᾳ μετ' ὀλίγων ἐγκαταληφθεὶς Παλαιολόγος ὠμίλει ποτὲ πρὸς τὸν Βοδουΐνον Β', αὐτοκράτορα τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ὅταν δηλ. ὁ ξένος οὗτος αὐτοκράτωρ, ὠφελούμενος ἐκ τῆς κληρονομικῆς ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων διγονοίας, ἐδέσποζε τὴν γῆν τῶν Κωνσταντίνων, ἐπρότεινε τῷ Μιχαὴλ Παλαιολόγῳ πλεῖστα ὅσα ἀγαθά, ἀν παρητεῖτο τῶν ἐπὶ τοῦ Βυζαντινοῦ θρόνου δικαιωμάτων του. Ἀλλ' ὁ Μιχαὴλ Παλαιολόγος ἀπεκρίνετο οὕτω· «Μοὶ προτείνετε νὰ παραιτηθῶ τῆς πατρίδος μου; . . . ὄχι, δὲν παραιτοῦμαι· ἐγεννήθην ἐν αὐτῇ, ἐδιώχθην ἀπ' αὐτῆς, πλὴν ἐν αὐτῇ ἔμαθον τὸ πρῶτον καὶ νὰ κρατῶ τὰ ὅπλα. Ἂν ἐπιθυμῆτε τὴν εἰρήνην, πληρώνετέ μοι ἐτησίως ὅλα τὰ εἰσοδήματα τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἄλλως ἐκλέξατε τὸν πόλεμον, ὃν σᾶς ἐδείξα πόσον ἐπιτυχῶς δύναμαι νὰ κάμω.»

Ὁ νέος Γρίβας ζητεῖ ἀμνηστείαν ἄνευ ἐξαιρέσεων, τὴν διάλυσιν τῆς βουλῆς, τὴν ἀπῶσιν τοῦ ὑπουργείου, τὴν Ἐθνοφυλακὴν καὶ τὸν διάδοχον, ἄλλως καὶ μόνος ἐὰν μείνῃ, προτιμᾷ νὰ ἐνταφιασθῇ εἰς τὰς πυριταποθήκας τοῦ Παλαμηδίου ἢ νὰ ἐνδώσῃ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ξένου καὶ αἱμοβόρου λυμεῶνος τῆς Ἑλλάδος. Πρόκειται ἤδη ὁ Χὰν ὡς ἄλλος Τζοβανίτζας, ὡς ἄλλος Στάικος νὰ πορθήσῃ τὴν ἰδίαν ταύτην ὀχυρὰν ἀκρόπολιν, ὑπὸ τὰ τείχη τῆς ὁποίας Μωάμεθ ὁ Β' καὶ ὁ μεγαλοπρεπὴς Σολιμάνης εἶδον τοὺς στρατοὺς αὐτοῦ ὡς λείψανα ναυαγίου καταθριμματισθέντας.

Ὁ υἱὸς τοῦ Γρίβα ἐνέπλησε μὲ νέας ἐλπίδας τὸ πανελλήνιον! Ἡ Ἑλλὰς ἀγωνίζεται ἀγῶνα τὸν χείριστον ἀφ' ὅσους ποτὲ ἠγωνίσθη, καθ' ὅτι ὁ βασιλεὺς Ὀθων περιπλανήσας μίαν μερίδα Ἑλλήνων καὶ θέσας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς της τοὺς μωροὺς καὶ ἀναξίους Παράλους, Λυσιμάχους καὶ Ξανθίππους τῶν περικλεεστέρων οἰκ

ίνα οὗτοι οἱ εὐτελέστατοι ῥαγιάδες ἐν Ἀγγλίᾳ φέρωσι τὸ ὄνομα τοῦ ἡρωϊκοῦ ΕΛΛΗΝΟΣ.

Ἑκάστη ὕβρις κατ' ἐκείνων ἐφ' ὑμᾶς τοὺς ἰδίους ἀντανακλᾶται, καὶ διότι ἡ ἐφημερὶς αὕτη ὑπέρμαχος τῶν ἐλευθερομαχούντων κατὰ τῆς παυροαυστριακῆς τυραννίας ἀνέκαθεν ἐκηρύχθη, καὶ διότι οἱ ὑβρισταὶ οὗτοι τῶν νεκρῶν ἡρώων ἐπιλήσμονες ἑαυτῶν γενόμενοι καὶ θρασυνθέντες προσκαλοῦσιν ὁσημέραι τὰς σκηνὰς τῆς Ἑλλάδος ἐν μέσῳ τοῦ Λονδίνου.

Νὰ παραδώσωμεν τὰ ὀνόματα τῶν τοιούτων ἀνάνδρων Ἰουδαίων εἰς τὸ ἑλληνικὸν κοινόν; Ὄχι! ἂς περιμένωμεν ἔτι μικρὸν, διότι ἡ ὥρα προσεγγίζει πλὴν τὸ ἐπαναλέγομεν, ὅτι πάντες οὗτοι ἦσαν καὶ ἔσονται οἱ ἀσπονδότεροι τοῦ ἔθνους ἐχθροί.

Ἑκαστος Ἕλλην, ὁσῳ ἀφανὴς καὶ ἂν ἦ ἐν Λονδίνῳ, ἔχει ἑκατονταετῆ ἀνωτέραν βαρύτητα ἐπὶ τῆς εὐρωπαϊκῆς πλάστιγγος τοῦ Ἕλληνος τῆς Ἑλλάδος.

Οὔσης τῆς μικρᾶς ἡμῶν πατρίδος ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, ἕκαστος ἡμῶν, ὡς εἰς ἐπίσημος πρέσβυς, ἱσταται ὄρθιος ἐν τῷ μεγάλῳ τούτῳ ἔθνει. Ὅλον τὸ Ἄστυ τοῦ Λονδίνου, ἡ ψυχὴ τουτέστι τῆς Ἀγγλίας, ἐξ ἡμῶν κρίνει καὶ δικάζει τοὺς Ἕλληνας καὶ τὴν Ἑλλάδα. Ἐξ ἡμῶν ἔκρινεν ἄχρι τῆς ὥρας καὶ κατεδίκασε ταύτην διὰ τὴν κατὰ τὰ κριμαϊκὰ διαγωγήν μας.

Ἐκ τῆς ἐνταῦθα ἑλληνικῆς κοινότητος ἠδύνατο πολλὰ καὶ τραυὰ ἐθνικὰ καλὰ νὰ ἀπορρέυσωσιν. Οἱ ἐγκαυχώμενοι εἰς τὸν πλοῦτον αὐτῶν, οἱ δέκα λίρας ῥίπτοντες διὰ μικρὸν ὁρμιμον ὀπωρικῶν, οἱ δεκαπέντε δι' ἓν θεωρεῖον τοῦ θεάτρου, τὰ ἡμίσεα τούτων ἐὰν ἐδαπάνων πρὸς διατήρησιν εὐρωπαϊκῆς ἐφημερίδος καὶ σύστασιν ἑλληνικῆς ἑταιρίας τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα σκοπούσης, οὔτε ὁ βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος ἤθελε φθάσει εἰς ἣν ὀλεθρίαν θέσιν ἤδη κυλινδοῦται, οὔτε ἡ Ἑλλὰς ἤθελεν, ὡς οὖτος ὁ ἄρρων βασιλεὺς, ἀπολέσει πάντα φίλον, πάντα εὐχέτην ἐν Ἀγγλίᾳ.

Ἀλλ' οἱ ἐν Λονδίνῳ Ἕλληνες φαίνεται, ἢ παρεγνώρισαν τὸ ὑψηλὸν ἔδαφος, ἐφ' οὗ εὐδαιμόνησαν νὰ ἀναβιβασθῶσιν, ἢ γνωρίζοντες τοῦτο ἀδυνατοῦν νὰ μιμηθῶσι τὸ προοδευτικὸν τοῦ συνεταιρισμοῦ τῶν Ἀγγλων πνεῦμα· διότι ὁ ἔχων ἡμίσειαν λίραν περισσότερον τοῦ ἄλλου ἀπαιτεῖ ἀσυστόλως νὰ γείνῃ πρόεδρος, προεστὼς, ἀλληθῆς τοῦ Λονδίνου κοτζάμπασης· καὶ ποῦ; εἰς Ἀγγλίαν· καὶ πότε; τὸ 1862.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οἱ Ἕλληνες τῆς Σμύρνης, Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἄλλων μερῶν τῆς δούλης Ἑλλάδος, δύνανται νὰ συγχαίρωνται ἑαυτοὺς, διότι, καίτοι περικυκλούμενοι ὑφ' ὅλων τῶν πειρασμῶν τῆς θέσεώς των, ἐδείξαν διάφορον χαρακτῆρα καὶ περισσότεραν συνείδησιν,

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ, τῇ 9ῃ ἀπριλίου 1862.

Καὶ πάλιν ἐν τῷ ἀγγλικῷ Κοινοβουλίῳ ἠγέρθη φωνὴ ὑπὲρ Πολωνίας, καὶ πάλιν οἱ δεινοὶ περὶ τὴν διπλωματίαν πρωθυπουργοὶ τῆς Μεγάλης Βρεττανίας ἀπεστόμωσαν τοὺς ἐπερωτήσαντας ῥήτορας.

Ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Λόρδων κατὰ τὴν 4ην τοῦ ἱσταμένου μηνὸς, ὁ λόρδος ΚΙΝΝΑΙΡΔ ἀπαριθμήσας τὰς ἐν Βαρσοβίᾳ γενομένας βιαιοπραγίας ἠρώτησεν, ἐὰν ἡ κυβέρνησις γιγνώσκῃ τὸν εἰς τὸν Ζαμοῦσκην ἐπιβληθέντα βασανισμόν. Ἀποκριθεὶς εἰς ταῦτα ὁ κόμης ΡΟΥΣΣΕΛ εἶπεν, ὅτι πληροφορίαν μὲν ἄμεσον ἐπὶ τοῦ πράγματος δὲν ἔχει, ἀλλ' ὅτι ἀνέγνω ἐν ταῖς ἐφημερίσι τὴν διάψευσιν τοῦ πράγματος.

Ὁ λόρδος ΣΤΑΤΦΟΡΔ ἀναγωρίζει μὲν τὸν κίνδυνον τοῦ ἀναμιγνύεσθαι εἰς τὰ πράγματα ξένης πολιτείας, ἀλλὰ προσθέτει, ὅτι ἡ Πολωνία ἐξαιρεῖται, διότι αἱ συνθῆκαι ἐπιτρέπουσι καὶ ὑποχρεοῦσι συνάμα τὴν Ἀγγλίαν νὰ ἐπαγρυπνῇ ἐπ' αὐτῆς.

Ἐν τῇ Βουλῇ τῶν κοινοτήτων ὁ Κ. ΔΗΝΕΜΕΝ ὑπενθυμίζει τὰς τὴν Πολωνίαν ἀφορώσας συνθήκας. Διηγεῖται τὰ κατὰ τοῦ ἔτους 1861 γενόμενα ἐν Βαρσοβίᾳ, στιγματίζει τὰ βάρβαρα τῆς καταθλίψεως μέσα, ἀποδεικνύει, ὅτι αἱ ἐπανειλημμέναι ὑποσχέσεις τῆς ῥωσικῆς κυβερνήσεως διέμειναν πάντοτε ἀνεκτέλεστοι, καὶ κηρύττει τὸν τσάρον ὑπεύθυνον. Ὁ ἔντιμος βουλευτὴς προσθέτει ὅμως, ὅτι φρονεῖ τὸν ἡγεμόνα ἐκεῖνον ἠπατημένον ἐκ ψευδῶν ἀναφορῶν, καὶ ἐλπίζει, ὅτι ἡ γνώμη τοῦ Κοινοβουλίου θέλει χρησιμεύσει αὐτῷ ὡς εἰδοποίησις.

Ὁ λόρδος ΠΑΛΜΕΡΣΤΩΝ προσφέρει ἐπιδείξεις εἰς τὸν χαρακτῆρα καὶ εἰς τὰ προτερήματα τῶν Πολωνῶν, πρὸ πάντων δὲ εἰς τὴν πολιτικὴν αὐτῶν ἀκαμψίαν. Κηρύττει, ὅτι ἡ Ἀγγλία παθαίνεται διὰ τῆς παραβιάσεως τῶν συνθηκῶν ἐν Πολωνίᾳ. Λυπεῖται διὰ τὰς πολωνικὰς ἐπιδείξεις, ἀλλὰ καταδικάζει τὰς ῥωσικὰς σκληρότητας καὶ ἐλπίζει, ὅτι ἡ γνώμη τοῦ Κοινοβουλίου θέλει ἐνέγκει τὴν Ῥωσίαν εἰς συμβιβαστικὰς διαθέσεις.

Ὁ Κ. ΧΕΝΝΕΣΕΤ ἀποδεικνύει, ὅτι ἡ ἀποκατάστασις τοῦ βασιλείου τῆς Πολωνίας εἶναι συμφέρον γενικὸν, καὶ πρᾶξις συντηρητικὴ, ἧς τυπος ἡ πραγματοποίησις εἶναι εὔκολος συνδρομῇ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Αὐστρίας, αἵτινες δείποτε εἶσιν ἕτοιμοι πρὸς τοῦτο. Παραθέτει δὲ καὶ ἐν συναίνεσιν τῶν φιλελευθέρων Ῥώσων, ὧν τοὺς λόγους μνημονεύει. Λυπεῖται διὰ τὴν ἀπώλειαν τῶν κατὰ ἔτη 1831 καὶ 1856 παρουσιασθεισῶν ἁρμοδίων περιστάσεων, καὶ κατηγορεῖ τὴν Ἀγγλίαν, ὡς πρωταίτιον τῶν δεινῶν τῆς Πολωνίας.

Οἱ βουλευταὶ Κύριοι Ἐρρῖκος Βέρνεϋ, Μίλνερ καὶ Γρίφθ ἠγόρευσαν πάντες ὑπὲρ τῆς Πολωνίας.

Ἐλ ἄλλαις λέξεσιν, ὦδινε πάλιν ὄρος καὶ ἔτεκε μῦν. Δυστυχεῖς λαοὶ, οἵτινες, μὴ δυνάμενοι οἴκοθεν νὰ κινηθῶσιν, ἀναμένουσιν ἐκ τῆς προστασίας τῶν ἄλλων.

Ἄλλο ζήτημα μέγα καὶ τρομερὸν ἐπησχόλησεν ἀποκλειστικῶς τὴν προσοχὴν τοῦ ἀγγλικοῦ Κοινοβουλίου· ἡ ἀνατροπὴ ὁλοκλήρου τοῦ ναυτικοῦ συστήματος, ἣν θριαμβευτικῶς ἐπεκύρωσεν ἡ ἐσχάτως παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Λαυρεντίου ποταμοῦ γενομένη ναυμαχία, περὶ ἧς κατὰ τὸ παρελθὸν φύλλον ἐμνημονεύσαμεν, καὶ ἐν ἡ ἓν καὶ μονον σιδηρόπλεκτον πλοῖον τῶν Ἀνθενωτικῶν, «ὁ Μόνιτορ,» κατεπόντισε δύο ξυλίνους φρεγάτας ὁμοσπονδικὰς, καὶ ἓν μόνον πάλιν τεθωρακισμένον πλοῖον καὶ πύργον σιδηροῦν ἐν αὐτῷ φέρον, «ὁ Μέρρίμακ,» ἀπεδίωξε τὸν «Μόνιτορ» καὶ ἔσωσε τὰ λοιπὰ ξύλινα πλοῖα.

Πολμοὶ τῶν ῥητόρων ἐπῆραν φωνὴν μεγάλην καταχρίναντες τὸ ναυτικὸν τῆς Ἀγγλίας καὶ κηρύξαντες ματαίας τὰς δαπάνας τὰς γινομένας εἰς ὀχύρωσιν τοῦ Πόρσθμουθ καὶ Σπίθαιδ, ἐνώπιον τῆς νέας ταύτης ἐφευρέσεως τῶν σιδηροπλέκτων καὶ σιδηροῦν ῥάμφος φερόντων πλοίων, ὧν ἓν, ἐν μόνον δύναται νὰ καταποντίσῃ μοῖραν ὁλόκληρον ξυλίνων δικρότων.

Ὁ Κ. ΟΣΒΟΡΝ ἐπρότεινε πρότασιν περὶ ἀναστολῆς τῶν ἐγειρομένων ἐρυμάτων καὶ τῶν ναυπηγουμένων πλοίων, μέχρις ὅτου νέαι σπουδαὶ καὶ νέαι δοκιμαὶ δηλώσωσι τὴν ἀληθῆ ἰσχὺν τοῦ τερατώδους «Μόνιτορ,» καὶ ὑπαγορεύσωσιν εἰς τὸ ναυτικὸν συμβούλιον τὸν κατάλληλον τρόπον τῆς τε ναυπηγήσεως τῶν πλοίων καὶ τῆς ὀχυρώσεως τῶν ἀκτῶν.

Ὁ λόρδος ΠΑΛΜΕΡΣΤΩΝ δὲν ἀντέστη εἰς τὴν πρότασιν εἰπὼν, ὅτι ἡ κυβέρνησις ἀσμένως θέλει ἀναστείλει τὰ γιγνόμενα ἔργα καὶ σπουδάσει τὰ γενησόμενα.

Πολλοὶ ἄλλοι τῶν ῥητόρων ὑπεστήριξαν τὴν πρότασιν, ἥτις ἐψηφίσθη διὰ ψήφων 74 κατὰ 13.

Αἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες ὁμοφώνως καταδικάζουσι τὸ νῦν ἐν ἐνεργείᾳ τοῦ ναυτικοῦ σύστημα, καὶ αἰτοῦσι τὴν τροπὴν τῶν 1000 τῆς Ἀγγλίας πλοίων εἰς χιλίους «Μόνιτορ!»

Ὁ Κ. ΓΛΑΔΣΤΩΝ ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν οἰκονομικὴν αὐτοῦ ἔκθεσιν, καθ' ἣν ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους κατὰ τὸ μέλλον ἔτος ἀναβαίνει εἰς 70,040,00 λιρῶν ςερλινῶν ἤτοι δυοδεκατομμύρια περίπου δραχμῶν. Τὰ ἔξοδα ταῦτα ὑπερτεροῦσι τὰ τοῦ παρελθοντος ἔτους κατὰ 165,000 λ. στερ. Τὰ δὲ ἔσοδα τοῦ Κράτους ἀναβαίνουσιν εἰς 70,190,000 λ. στερ., ἤνθεν περίσσευμα 150,006 λ. στ.

Τὸ Κοινοβουλίον διακόπτει τὰς ἐργασίας του ἀπὸ τῆς 11ης ἡ τῆς 14ης τοῦ παρόντος μηνὸς μέχρι τῆς 28ης τοῦ αὐτοῦ, χάριν τῶν ἑορτῶν τοῦ πάσχα.

ΓΑΛΛΙΑ.—Ὁ Μηνύτωρ ἀγγέλλει ἐπισήμως ἀπόφασιν τοῦ Αὐτοκράτορος, δι' ἧς ἀρχόμενος τῶν οἰκονομικῶν μέτρων ἐλαττώνει τὸν γαλλικὸν στρατὸν κατὰ 32,000 ἀνδρας, διαλύει δὲ τὸ 101ον καὶ τὸ 102ον σύνταγμα τῆς γραμμῆς.

Ἀγνωστον κατὰ πόσον ἡ Α. πρωσικὴ Μεγαλειότης ὁ θεόσεπτος βασιλεὺς Γουλλιέλμος θέλει κατανοήσει ταῦτα, ὅτι τὸ πρωσικὸν Κράτος, τὸ καθ' ἡμίσειαν ἔλασσον τῆς Γαλλίας, δὲν πρέπει νὰ διατηρῇ ὑπὸ τὰ ὅπλα στρατὸν ἐκ 210,000 ἀνδρῶν, ἐνῷ ἡ Γαλλία ἔχει μόνον 370,000

Μεγάλως ἀσχολοῦνται ἐν Παρισίοις περὶ τῆς μεταξὺ τοῦ στρατηγοῦ Γκοναγιὼν καὶ τοῦ Κ. Λαβαλὲτ συμβάσης ἔριδος. Πολλοὶ λέγουσιν, ὅτι ὁ διοικητὴς τῶν ἐν τῇ ἀθανάτῳ πόλει γαλλικῶν στρατευμάτων ἀλλάσσεται· ἄλλοι δὲ πάλιν, ὅτι ὁ ἐν αὐτῇ πρέσβυς τοῦ Αὐτοκράτορος τῶν Γάλλων ἀντικαθίσταται. Ἡ Πατρὶς διαψεύδει ἀμφοτέρας τὰς φήμας ταύτας.

Ἰουλιανὸς Φλωριανὸς Εὐτύχιος Δεσπρέζιος ἐλέῳ Θεοῦ καὶ ἐλέῳ τῆς Ἁγίας καὶ Ἀποστολικῆς Ἕδρας ἀρχιεπίσκοπος Τουλούζης καὶ Ναρβώνης, ἄρχων τῆς ναρβωνικῆς Γαλλίας, ἀρχιερεὺς συλλειτουργὸς τοῦ ποντιφικοῦ θρόνου, κτλ. κτλ. ἐξέδοτο ποιμενορχικὴν καὶ ἐπισκοπικὴν ἐπιστολὴν προτρέπων καὶ προσκαλῶν τὸ ποίμνιον αὐτοῦ, ἵνα ἅπαξ ἅπαντες συνελθόντες ἑορτάσωσι τὴν ὑπὸ τοῦ πάπα συστηθεῖσαν ἐπέτειον ἑορτὴν ἀφέσεως ἁμαρτιῶν εἰς αἰώνιον μνημόσυνον ἐνδόξου συμβάντος γενομένου ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ κατὰ τὴν 17ην τοῦ μαΐου τοῦ ἔτους 1562. Τελευτᾷ δὲ λέγων τάδε·

«Θέλετε ὑποδεχθῆ καὶ ἑορτάσει μετ' εὐλαβείας ἀπταῖστας τῆς τῶν προγόνων ὑμῶν τὴν ἀπαιώνιον ἡμέραν, ἥτις ἀναμιμνήσκει συνάμα τὴν τοῦ Θεοῦ ἀγαθότητα, καὶ τὴν ἄοκνον μεσιτείαν τῶν ἁγίων αὐτοῦ. Ἡ Τουλούζη δὲν δύναται ν' ἀθετήσῃ τὸ ὑπὸ τῆς ἰδίας αὐτῆς ἱστορίας ἐπιβαλλόμενον αὐτῇ καθήκον. Ἀπ' ἐναρξεως θέλει ἄπαξ πλέον ἀποδείξει, ὅτι ἐν τῷ μέσῳ τῶν πολυειδῶν περιπετειῶν τῶν ὑπὸ τοῦ χρόνου ἐπενεχθεισῶν, αἱ παραδόσεις τοῦ καθολικισμοῦ οὐδόλως ἐξησθένησαν ἐν κόλποις αὐτῆς, ὅτι θέλει καὶ πάλιν συνδέσει τὴν μετὰ τοῦ παρελθόντος ἄλυσιν, κτλ.»

Οἱ ἀναγνῶσται ἡμῶν εἶσι βεβαίως περίεργοι νὰ μάθωσιν ὁποία τίς ἐστιν ἡ ἐν λόγῳ πανήγυρις, «τὸ ἔνδοξον κατόρθωμα» τὸ ἀναμιμνήσκον τὴν ἀγαθότητα τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἄοκνον μεσιτεῖαν τῶν ἁγίων αὐτοῦ. Καὶ ἡμεῖς ἐν αὐτῇ ἔσχομεν περιέργειαν, ἅμα τοῦτο ἀναγνόντες, καὶ πρὸ ἡμῶν οἱ πολλοὶ τῶν κατοίκων τῆς ἐνδόξου Τουλούζης ταὐτὰ ἔπαθον. Εὐτυχῶς οἱ πολυμαθεῖς τῶν Παρισίων δημοσιογράφοι ἀναζητήσαντες ἐν τῇ ἱστορίᾳ εὗρον, ὅτι κατὰ τὴν 17ην τοῦ μαΐου τοῦ ἔτους 1562, ἤτοι πρὸ τριῶν αἰώνων, μετὰ μάχην λίαν αἱματηρὰν ἐν ταῖς ἀγυιαῖς τῆς Τουλούζης, τετρακοσχίλιοι διαμαρτυρόμενοι χριστιανοὶ ἀποθέσαντες τὰ ὅπλα ἐν καιρῷ ἀνακωχῆς, κατεσφάγησαν ὑπὸ τῶν καθολικῶν χριστιανῶν. Οἱ φανατικοὶ τῆς πόλεως ἐκείνης προὔχοντες εἶχον τότε καθιδρύσει ἐτησίαν τελετὴν εἰς διαιώνισιν τῆς εὐγενοῦς αὐτῶν πράξεως, ἡ μᾶλλον λιτανείαν γνωστὴν ἐν τῇ ἐγχωρίῳ ἱστορίᾳ διὰ τοῦ ὀνόματος ἀπολύτρωσις τῆς πόλεως. Τὴν ἀγίαν ταύτην ἑορτὴν οἱ πάππαι ἔτι μᾶλλον καθαγιάζοντες, ὥρισαν τὴν ἅπαξ τοῦ αἰῶνος ἑορτὴν τῆς ἀφέσεως, καὶ εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην τῆς χειραφετήσεως προσκαλεῖ τὸ ποίμνιον ἐν ἔτει 1862 ὁ ἅγιος Τουλούζης, ἵνα «τὴν ἄλυσιν τοῦ παρελθόντος μετὰ τοῦ ἐνεστῶτος συσφίξωσιν.»

Ἐπεμείναμεν ἐπὶ τοῦ πράγματος τούτου, διότι ὁσαδήποτε καὶ ἂν ἐγράφομεν, δὲν ἠδυνάμεθα ἀρκούντως νὰ χαρακτηρίσωμεν τὴν στάσιν, εἰς ἣν ἔτι καὶ νῦν διατελεῖ ὁ ῥωμαϊκὸς κλῆρος, τί φρονεῖ, τί ἐνεργεῖ, τί διδάσκει καὶ τί κατεργάζεται καὶ ἐν αὐτῇ ἀκόμη τῇ σοφῇ Γαλλίᾳ. Καὶ ἐὰν σήμερον δὲν δύναται δολίως νὰ κατασφάξῃ τετρακισχιλίους ἀόπλους ἄνδρας, τὴν θέλησιν ὅμως ἔχει, καὶ τοὺς πρὸ τριῶν αἰώνων τὸ αἰσχρούργημα τοῦτο πράξαντας γεραίρει καὶ ἀνυμνεῖ εἰς παραδειγματισμὸν τῶν παρουσῶν γενεῶν καὶ εἰς ἀπομίμησιν τῶν μελλουσῶν.

Ὁ γαλλικὸς τύπος ἐξανίσταται φρικαλέος κατὰ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Τουλούζης· αἱ δὲ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες ἤρχισαι φοβούμεναι μήπως οἱ γείτονές των καθολικοὶ κατασφάξωσι τοὺς Ἄγγλους διαμαρτυρομένους.

Λύεται τέλος καὶ τὸ μεγάλως ἐπασχολήσαν τὸν καθολικὸν κόσμον ζήτημα τῆς ἑταιρίας τοῦ Σαὶν Γενσὲντ δὲ Πῶλ. Ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς Κ. Περσιγυὶ δι' ἐγκυκλίου τὸν πρὸς τοὺς νομάρχας ἀναγγέλλει, ὅτι 766 συνέδρια τῆς ἑταιρίας ταύτης ἐξέφρασαν τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ἐνεργεῖν μεμονωμένως, ἐνῷ μόνον 88 παρεδέχθησαν γενικὸν συμβούλιον ὑπὸ ἐκκλησιαστικοῦ ἄρχοντος προεδρευόμενον. Ἑπομένως πᾶσα κεντρικὴ ἀρχὴ καταργεῖται, ἡ δὲ ἑταιρία ἐνεργεῖ τὰ ἀληθῶς χριστιανικὰ αὐτῆς ἔργα κατὰ τμήματα καὶ συνέδρια ὅλως ἀλλήλοις ἀνεξάρτητα.

ΕΛΛΑΣ.

Αἱ δημοσιευόμεναι παρακατιὼν ἐπιστολαὶ καὶ ἀλληλογραφίαι λαλοῦσι κρεῖττον παντὸς δημοσιογραφικοῦ καλάμου καὶ εἰκονίζουσι τὴν κατάστασιν τῆς πατρίδος πιστώτατα.

Καιρὸς ἐπέστη ἤδη πάντες ὅσοι οἱ Ἕλληνες νὰ ἀποθέσωμεν πᾶν ἀτομικὸν συμφέρον, νὰ ἀπαρνηθῶμεν πᾶσαι κομματικὴν ἐπήρειαν, νὰ ῥίψωμεν ἀνάθεμα κατὰ πάσης διχονοίας, καὶ ἀνοίξαντες τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἰδόντες τὸ ποῦ τὸ καλὸν κεῖται καὶ ποῦ τὸ κακὸν ἐνεδρεύει, νὰ συνενέγκωμεν ἕκαστος κατὰ τὸ εἶναι καὶ τὸ ποιὸν αὐτοῦ.

Ἡ πατρὶς ἔχει χρείαν καὶ χρημάτων, καὶ ὅπλων, καὶ ἐφοδίων, καὶ βραχιόνων, καὶ αἵματος. Ναὶ, αἵματος! διότι αἵματος δίψᾶσι τὰ ἀνθρωπόμορφα θυρία τοῦ ἀπολιτισμοῦ καὶ τῆς θεοκρατίας! Πᾶσα προς τὴν πατρίδα προσφορὰ εἶναι ταὐτὸν ἰσαξία ἑκατόμβης πρὸς τὸν κηδόμενον τῆς Ἑλλάδος πάτριον Θεὸν, ὅστις ἐξιλεωθεὶς δύναται νὰ ἀρῇ ἀπὸ τῶν ποδῶν ἡμῶν τὸν φραγμὸν, ὅστις ἐμποδίζει ἡμᾶς νὰ προβῶμεν καὶ δι, φεῦ! ἡ Αὐρία ἔθηκεν! Οἱ μὴ ὁρῶντες αὐτὸν τυφλώττουσιν ἐκουσίως, τυφλώττουσιν ἐν πληρεστάτῃ γνώσει τοῦ κακοῦ, τοῦ ἐπὶ τριακονταετίαν ὅλην μαστίζοντος τὴν Ἑλλάδα κακοῦ, τοῦ εἰς στασιμότητα προσηλώσαντος ἡμᾶς μετερικεῖον ζυγοῦ, τοῦ ἀδιαλείπτως ἐπιζουλευομένου τὸ μέλλον τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους.

«Ἡ Ἑλλὰς ἔχει μέλλον μέγα!» κραυγάζουσι πάντες, μὴ ἐξαιρουμένων καὶ αὐτῶν τῶν ἑλληνικῶν ἐξαμβλωμάτων, τῶν μορμολυκείων ἐκείνων, ὧν τὰ μὲν διὰ σπηθαμὴν κναψῆς ταινίας, τὰ δὲ διὰ δράγμα χρημάτων, ἄλλα διὰ τὸ θεαθῆναι, καὶ ἄλλα δι' οὐχ ἧττον κνιπὰ ἄλλα συμφέροντα πωλούμενα, ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν τῆς πατρίδος συνηγοροῦσι καὶ τὴν πατρίδα κατακρίνουσι. Πάντες λεγομεν περὶ μελλοντος μεγαλείου τοῦ ἔθνους λαλοῦσι, καὶ ὅμως εἰς ὀλίγους ἀφίνουσι τὴν φροντίδα τοῦ νὰ ἄρωσι τὸν κωλύοντα ἡμᾶς φραγμὸν, ἀπαραλλάκτως ὡς ἄλλοτέ τινες, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διατριβόντες, πρὸς τοὺς ὑπὲρ ἐθνεργασίας σφαζομένους Ἕλληνας ἔλεγον, «ἢ ὅλοι σας νὰ χαθῆτε ἢ ὅλοι μας νὰ γλυτόσουμε.»

Καιρὸς δὲ τοιούτους ἀστεῖσμοὺς πλέον δὲν εἶναι· «Ἡ Ἑλλὰς ἔχει μέγα μέλλον,» ναὶ, τὸ ἔχει, καὶ θέλει νὰ πορευθῇ πρὸς αὐτὸ καὶ θὰ πορευθῇ, μὰ τὸ ἅγιον καὶ ἱερὸν αὐτῆς ὄνομα! θέλει νὰ ἐκταθῇ, νὰ ἀνα κτήσῃ τὰς πατρῴας αὐτῆς χώρας, νὰ ἀναδειχθῇ μεγαλυνθῆ καὶ νὰ ἀναλάμψῃ καὶ πάλιν ἀνὰ μέσον τῶν ἐθνῶν· ἀλλὰ πρὶν ἢ πορευθῇ, ἀνάγκη εἶναι ἀναπόφευκτος νὰ πεσῃ ὁ φραγμὸς, νὰ ἄρῃ τὸ ἐμποδὼν, νὰ ἐξαλειφθῇ τὸ πρόσκομμα.

Καὶ τὸ πρόσκομμα τοῦτο θέλει ἀφαιρεθῆ, ὡς τὰ ἐξαδέλφια αὐτοῦ προσκόμματα ἀφῃρέθησαν ἀπὸ τῶν χωρῶν τῆς Ἰταλίας. Ἡ ἡμέρα ἐκείνη δὲν εἶναι μακρὰν ἀφ' ἡμῶν· καὶ ἐλπίζομεν, ὅταν τὸ πρόσκομμα τῆς Ἑλλάδος, ὡς τὸ τῆς Νεαπόλεως, καταφύγῃ εἰς ξένην γῆν, διὰ νὰ πέμπῃ λησταντάρτας ἀλλοδαποὺς καὶ νὰ χαλκεύῃ λησταντάρσιας, ἐλπίζομεν νὰ ἴδωμεν καὶ τοὺς νῦν προμμάχους αὐτοῦ, στρατηγοὺς καὶ στρατηλάτας, ἀναδεχομένους τὰ καθήκοντα τῶν Κιαβάνων, τῶν Κρόκκων, καὶ τῶν ὁμοίων αὐτοῖς· τὸν δὲ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸν ἀναπληροῦντα τὸν ἀοίδιμον στρατάρχην Βοργζές.

Αἱ νεώταται ἐξ Ἀθηνῶν εἰδήσεις ἀφικνοῦνται μέχρις 29ης τοῦ ἐνεστῶντος μαρτίου. Οἱ ἐν Ναυπλίῳ ἐπαναστάται οὐχὶ μόνον δὲν παρεδόθησαν, ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας ἀπέρριψαν, ὡς πασίγνωστον ἤδη, πᾶσαν συμβιβασμοῦ πρότασιν τῶν πρώην διαγγελέων, κατόπιν ὑπασπιστῶν καὶ νῦν ὑπουργῶν τῆς Αὐτοῦ Ἀνθελληνικῆς Μεγαλειότητος, Δημητρίου τοῦ μυροβλήτου, Ἀνδρέου τοῦ θαυματουργοῦ, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς. Τὸ Ναύπλιον ἀνθίσταται, καὶ διὰ τοῦ Ναυπλίου τὸ ἔθνος ἀπαιτεῖ πτῶσιν τοῦ ὑπουργείου, διάλυσιν τῆς Βουλῆς, συγκάλεσιν Ἐθνοσυνελεύσεως, σύστασιν Ἐθνοφυλακῆς, ἐκλογὴν διαδόχου τοῦ στέμματος· ἀγαθὰ ὁμοῦ ὅλα πέντε, ὧν ἕκαστον κατ' ἰδίαν ἀρκεῖ νὰ ἄρῃ τὸ πρόσκομμα. Ὁ βασιλεὺς Ὄθων γνωρίζει τοῦτο κάλλιον παντὸς, διὰ τοῦτο καὶ ἀγωνίζεται τὸν ὑπὲρ τῶν ὅλων ἀγῶνά του. Ἀι συλλήψεις καὶ αἱ φυλακίσεις τῶν τὰ μάλιστα διακεκριμένων πολιτῶν ἐξακολουθοῦσιν ἐν ἀπάσαις ταῖς πόλεσι τοῦ βασιλείου, δεκαπέντε δικηγόροι ἐπαύθησαν ἐν Καλάμαις, πολλοὶ ἄλλοι ἐφυλακίσθησαν· πάντες οἱ ἐγέφρονες, οἱ ἀδέκαστοι, οἱ ἀγαθοὶ πατριῶται κατατρέχονται, διότι πάντες οἱ ἐπαναστάται τοιοῦτοί εἰσιν· αὐτὸς δὲ, αὐτότατος ὁ λίαν συντηρητικὸς, χρηστὸς ἡμῶν φίλος συντάκτης τῆς Ἐλπίδος τὴν ἀληθειαν ὑπεράνω τῆς βασιλικῆς φιλίας θέμενος ἐξέστη καὶ ἐκραύγασε μεγαλοφώνως τὸ «ποῦ ἄθλιοι πορεύεσθα!» ἀλλὰ καὶ αὐτὸν προσέβαλλεν ἡ καταιγὶς, καὶ εἰς αὐτὸν ἡ ἐξουσία ἐπάταξε τὸ σιγᾶν! Διὰ νὰ κατανόησῃ τις τὸ ἄλογος τῆς ἑλληνικῆς καρδίας τοῦ Κ. Κωνσταντίνου Λεβίδου, ἀρκεῖ νὰ ἀναγνώσῃ τὰς ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 1143 ἀπὸ 13 23ης μαρτίου φύλλῳ του φράσεις, ἃς ἀπευθύνει πρὸς τινα ἐν Παρισίοις ἐπιστολογράφον, ἐπικαλούμενον τὴν ἐν τῷ περὶ Στεφάνου λόγῳ τοῦ Δημοσθένους ἐπίκλησιν λέγουσαν·

«Μὴ ὄβτ', ὦ πάντες θεοὶ, μηδὲ ταῦθ' ὑμῶν ἐπιτυθεῖεν· ἀλλὰ μᾶλιστα μὲν καὶ τούτους βελτίω τινὰ νοῦν καὶ φρένας ἐνθέντες· εἰδ' ἔχουσιν ἀπαίδευτοι, τούτους μὲν αὐτοὺς καθ' ἑκατονς ἐξαλλεῖ καὶ προώλεις ἐν γῇ καὶ θαλάττῃ ποιήσατε, ἡμῖν δὲ τοῖς λοιποῖς τὴν ταχίστην ἀπαλλαγὴν τῶν ἐπηρτημένων φόβων δότε καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῆ.»

Ἀπαντῶν αὐτῷ ὁ Κ. Λεβίδης καὶ ἀναφερόμενος πρὸς τινα φράσιν αὐτοῦ προτρέπει αὐτὸν νὰ εὐχηται νὰ μὴ ἐγενῶντο οἱ «ἄνδρες μεγίστης φρονήσεως, πολιτικῆς ἱκανότητος καὶ ὀρθῶν σκέψεων.»

Ταῦτα γράφων ὁ Κ. συντάκτης τῆς συντηρητικῆς Ἐλπίδος τί ἄλλο λέγει, εἰμὴ ὅτι σήμερον εἶναι ἡ βασιλεία τῶν ἀφρόνων, τῶν ἀνικάνων καὶ τῶν μωρῶν, οἵτινες ἐπὶ τοσοῦτῳ καταδιώκουσι καὶ βασανίζουσι τοὺς ἔμφρονας, τοὺς ἱκανοὺς καὶ τοὺς ὀρθῶς σκεπτομένους, ὥστε τοὺς ἐβίασαν νὰ καταρῶνται τὴν ὥραν καθ' ἣν ἐγειν ήθησαν;

Ἕν, ἓν μόνον ἐκ τῶν ἀνομημάτων τῆς ἀλλ: κυβερνήσεως ἀρκεῖ διὰ νὰ καταδείξῃ τὴν ἐθνοκατάρατον πορείαν, ἣν ἐν γνώσει καὶ προμελέτῃ πορεύεται· ἡ σιωπὴ δηλονότι, ἣν ἐπέβαλεν εἰς τὸν τύπον. Ἐν ἔτει 1862, ἐν τῇ Ἑλλάδι, ὑπὸ τὰ ὄμματα τῆς Δύσεως

αὐτῶν, καθότι ὡς ἐκ τῆς ἀποστάσεως τοῦ τόπου ἔνθα διαμένετε, καὶ τῆς διαστροφῆς τῆς ἀληθείας ἐνδεχόμενον νὰ μὴ ἔρχωνται αἱ εἰδήσεις ἀκριβεῖς καὶ ἀληθεῖς.

Ἐμάθετε βεβαίως ἤδη τὸ κίνημα τῆς Σύρου. Τὸ παράδειγμα αὐτῆς ἀπεμιμήθη καὶ ἡ Ὤθρα, ἐν ᾗ ὁ λαὸς ἅπας ἐπανέστη. Τοῦτο ἀποδεικνύει, ὅτι τὸ κίνημα εἶναι γενικὸν καὶ προσδευτὸν παρ' ἅπασι τοῖς τε πολίταις καὶ στρατιώταις· ἀλλὰ τὸ κίνημα τῆς Σύρου κατεπροδόθη, κατέπαυσεν· ἀλλ' οὐχ ἧττον τὰ πνεύματα εὑρίσκονται εἰς ἀναβρασμόν. Ἐνταῦθα τελευταίως κατέφυγεν ὁ ἐν Σύρῳ Ι. Παλαιολόγος δικηγόρος, μέλος τῆς ἐκεῖ προσωρινῆς διοικήσεως, καὶ ὁ σχολάρχης Τζάτζος, οἵτινες μᾶς ἐδιηγήθησαν τὰ καθέκαστα τῆς ἀποτυχίας, τῶν προδοσιῶν, καὶ τῆς ἐν Κύθνῳ γενομένης συμπλοκῆς, καθ' ἣν ἔπεσαν ἐνδόξως οἱ ἀείμνηστοι Λεουτζάκος, Μωραϊτίνης καὶ Σκαρβέλης, ἀλωθείσης καὶ τῆς ἀτμοκινήτου ἡ Καρτερία, ὅπερ τὸ ἐν Σύρῳ διοικητικὸν συμβούλιον τῆς ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας εἶχε θέσει εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐπαναστατῶν.

Ἀλλὰ τὸ μᾶλλον περίεργον εἶναι ἡ κρυφία καὶ ὡς ἐκ θαύματος ἀπόδρασις ἐξ Ἀθηνῶν τοῦ ἰατροῦ Γούδα, καθ' ἣν στιγμὴν εἶχεν ἐκδοθῆ κατ' αὐτοῦ ἔνταλμα συλλήψεως· οὗτος ὡς ἐκ θαύματος ἐσώθη καὶ ἤδη εὑρίσκεται ἐν Σμύρνῃ. Ἰδοὺ δὲ τί περὶ τοῦ ἀνωτέρω ἰατροῦ τρέχει. Γνωρίζετε ἴσως, ὅτι ἐν Ἀθήναις ἐγένοντο σπουδαῖαι ἐπιδείξεις ἐπαναστατικαί, ὑποκινούμεναι παρὰ τῶν πλείστων πολιτῶν, ἐν οἷς συγκατεριθμοῦντο καὶ κάτοικοι πολλοὶ τῶν περὶξ χωρίων· ἀλλ' αὗται κατεστάλησαν, προδοθεῖσαι, μεθ' ὃ ἡ κυβέρνησις συνέλαβε τὸν δικηγόρον Διαμαντόπουλον καὶ ἄλλους, ἐζήτει δὲ καὶ τὸν μάρτυρα τῆς ἐλευθερίας ἰατρὸν Γούδαν· οὗτος ἐκρύβη τὸ πρῶτον ἐντὸς κρύπτης τινὸς ἐν τῇ οἰκίᾳ του, κινδυνεύσας νὰ ἀποθάνῃ ἐξ ἀσφυξίας, ὅτε κατώρθωσε νὰ ἐφοδιασθῇ μὲ ἀγγλικὸν διαβατήριον παρὰ τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἄγγλου προξένου κατὰ διαταγὴν τοῦ πρέσβεως, μεθ' ὃ μετεμφιεσμένος διῆλθε τὴν ἄγουσαν ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ ὁδόν, ἔνθα ἦν ἕτοιμος λέμβος ἀγγλικοῦ πλοίου, ἥτις τὸν παρέλαβε καὶ τὸν ὡδήγησεν εἰς τὸ διὰ Σμύρνην ἀναχωροῦν γαλλικὸν ἐμπορικὸν ἀτμοκίνητον, ὅπερ πάλιν τὸν παρέλαβε κατὰ προφορικὴν διαταγὴν τοῦ ἐν Πειραιεῖ σταθμεύοντος Γάλλου ναυάρχου· οὗτω μετηνέχθη ἐκ Πειραιῶς εἰς Σύρον, ἔνθα αἱ ἀρχαί, ὁ εἰσαγγελεὺς δηλαδή, νομάρχης καὶ λοιποί, λαβόντες τηλεγραφικὴν ἐξ Ἀθηνῶν διαταγήν, ἵνα ζητήσωσι τὸν κύριον Γούδαν παρὰ τοῦ Γάλλου πλοιάρχου· οὗτος ὅμως ἠρνήθη τὴν παράδοσιν, βασιζόμενος εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ ναυάρχου Γάλλου καὶ εἰς τὸ ἀγγλικὸν διαβατήριον, μὲ τὸ ὁποῖον ἐφοδιασμένος, καὶ οὕτως ἔφθασεν εὐτυχῶς εἰς Σμύρνης. Ἀμέσως, τῆς εἰδήσεως διαδοθείσης, πλῆθος ἔτρεξεν ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου, ἵνα ἐπισκεφθῇ τὸν Γούδαν, ἐνθουσιῶν καὶ ἐκσφενδονίζον ἀρὰς κατὰ τῶν αἰτίων τῆς τοιαύτης καταστάσεως τῶν πραγμάτων, προσφέρον ἑαυτὸ πρόθυμον εἰς πᾶν ὅ,τι εἶχεν ἀνάγκην ὁ κύριος Γούδας. Τὴν ἐπαύριον δὲ σταλέντος τοῦ διαβατηρίου εἰς τὸν Ἄγγλον πρόξενον, λέμβος φέρουσα καθάσην τοῦ ἀγγλικοῦ προξενείου, τὸν ἰδιαίτερον γραμματέα τοῦ Ἄγγλου προξένου κυρίου Blunt καὶ ἄλλους συνοδεύοντας τὸν κύριον Γούδαν, μεθ' ὧν ἦκεν καὶ ὁ ὑποφαινόμενος, ἀπεβίβασεν αὐτὸν εἰς τὴν ἐνώπιον τοῦ ἀγγλικοῦ προξενείου προκυμαίαν, καὶ ἐκεῖθεν διευθύνθη εἰς τὸ ἀγγλικὸν προξενεῖον, τὸ ὁποῖον ἔθεσεν αὐτὸν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τὸ γνωστὸν τοῦ Mills· σημειωτέον δέ, ὅτι κατὰ τὴν ἀποβίβασίν του πλῆθος Ἰταλῶν καὶ Ἑλλήνων παρίστατο, ἀνακράξαν «Ζήτω ἡ Ἑλλάς, Ζήτω ἡ Ἐλευθερία!» Καὶ ἐν τῷ ξενοδοχείῳ δὲ προσέρχονται πολλοὶ καθ' ἑκάστην, ἵνα ἴδωσιν ἕνα τῶν μαρτύρων τῶν καταπατουμένων δικαιωμάτων τοῦ Ἕλληνος, αὐτῆς τῆς ἐλευθερίας του. Πόσον ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος σήμερον εἶναι σοβαρά, ἀρκεῖ νὰ σᾶς πείσῃ ἡ ἡμιεπίσημος πλέον ἐπέμβασις τῶν ἀπεσταλμένων τῶν δυτικῶν δυνάμεων, ὡς ἐπὶ τῆς δραπετεύσεως τοῦ Γούδα, κινηθεισῶν εἰς οἶκτον ἀπὸ τὴν βάσβαρον καὶ βόμβειον διαγωγὴν τοῦ τε βασιλέως καὶ τῆς κυβερνήσεώς του. Βεβαιοῦσιν, ὅτι ἠδύνατο νὰ παραδοθῇ εἰς ἐπανάστασιν ὅλη ἡ Ἑλλὰς μετ' ἀπαραδειγματίστου ἀνδρείας, καρτερίας, ἐπιμένουσα εἰς τὴν ἡ οὕτως ἡ ἄλλως ἐκπλήρωσιν τοῦ ἱεροῦ σκοποῦ τῆς ἐπαναστάσεως, καὶ αἱ γυναῖκες αὐταὶ καὶ τὰ παιδία αὐτὰ εἶναι εἰς κίνησιν, ἀρκεῖ νὰ σᾶς βεβαιώσω, ὅτι δύο κυρίαι καὶ δύο παιδία ἐν διαστήματι δεκατεσσάρων ὡρῶν, ἀπὸ τῆς 7ης ἑσπερινῆς ὥρας μέχρι τῆς 9ης τῆς πρωΐας τῆς ἐπιούσης, κατεσκεύασαν ἐν Ἀθήναις 5,000 φυσέκια. Μάρτυς αὐτόπτης ἀξιόπιστός μοι ἐδιηγήθη τοῦτο. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτων, ἅτινα προμηνύουσιν ἐνδεχόμενα σοβαρά, καὶ τὰ ὁποῖα κατ' οὐδένα τρόπον θὰ δυνηθῇ νὸ προλάβῃ ἡ δολοπλοκία τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, ἡ χρηματικὴ διαφθορά, αἱ ὑποσχέσεις θέσεων, παρασήμων καὶ βαθμῶν, αἱ τρομεραὶ κατασκοπίαι. Βεβαιοῦται, ὅτι ἡ Λακωνία καὶ ἡ Μεσσηνία εἶναι ἐν τῷ ἐπαναστατῆσαι, καὶ ὅτι τὸ κίνημα ἤρξατο, ἀποσταλέντος ἐκεῖσε ἐξ Ἀθηνῶν ἀποσπάσματος στρατιωτικοῦ. Λέγεται, ὅτι τὸ κίνημα ἐκεῖ διευθύνει ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἀποθανόντος Λεουτζάκου, στρατιωτικὸς καὶ οὗτος ὢν ἐν τῇ φρουρᾷ Χαλκίδος, (ἥτις, ὡς γνωρίζετε, εἶχεν ἀποφυλακίσει τοὺς ἐκεῖ καταδίκους καὶ ἠσπάσθη τὸ ἐπαναστατικὸν κίνημα, οὖσα συνεννοημένη μετὰ τῶν ἐν Σύρῳ), ἀναχωρήσας ἐκεῖθεν καὶ μεταβὰς εἰς Λακωνίαν.

Τὸ Ναύπλιον, καθ' ἃς ἔχομεν ἀκριβεῖς πληροφορίας, θέλει ἀνθέξει ἐπὶ πολύ, ἐννοῶ τὸ φρούριον Παλαμίδιον, ἀρχηγὸς αὐτοῦ εἶναι ἤδη ὁ ἀτρόμητος υἱὸς τοῦ Γρίβα. Εἰς τὴν γενομένην μάχην κατὰ τὴν 1ην μαρτίου ἔπεσαν 300 βασιλικοί.

Αἱ πρὸς τὸν ἐπαναστατικὸν ἀγῶνα συμπάθειαι τῶν Ἰταλῶν, Γάλλων καὶ Ἄγγλων εἶναι μεγάλαι. Ἀνεκδιήγητος εἶναι ἡ εὐγενὴς συμπεριφορά, μεθ' ἧς προσεφέρθησαν οἱ Γάλλοι ἀξιωματικοὶ πρὸς τὸν Κ. Γούδαν, ἀλλὰ μεγαλείτερος εἶναι ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν ἐδῶ Ἑλλήνων· οὗτοι πλέουσι μένεα κατὰ τῆς ἐν Ἀθήναις τυραννοκρατίας, ἥτις ὡς θηρίον σπαρασσόμενον ζητεῖ νὰ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ, μὴ σεβομένη πλέον ἀναφαυδὸν οὔτε ἱερὸν οὔτε ὅσιον. Οἱ Ἕλληνες ἐννόησαν ἤδη πόσον ἀληθεῖς ἦσαν οἱ λόγοι τοῦ Βρεττανικοῦ Ἀστέρος, ἐννόησαν, ὅτι ὁ βασιλεὺς κατεπάτησε καὶ κατεπρόδωσε τοὺς ἐθνικοὺς θεσμοὺς καὶ ἐθνικὰ συμφέροντα, ὥστε πάντες ἐκ συμφώνου συνέτεξαν ἀναφορὰν πρὸς τὸν βασιλέα, ἧς σᾶς πέμπω ἀντίγραφον. Δι' αὐτῆς ζητοῦσι, μετὰ τόλμης ἐνοικούσης εἰς ἐλευθέρους ἄνδρας, ὅ,τι ἀνήκει τῷ ἑλληνικῷ λαῷ, καὶ ῥητῶς τῷ λέγουσιν, ὅτι ἄνευ τῆς ἐνεργείας τούτων δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἡ βασιλεία του. Περίεργον διατί οἱ διπλωματικοὶ πράκτορες τοῦ Ὄθωνος δὲν κατορθοῦσι πλέον νὰ πέμπωσιν ἀναφορὰς ὑπὲρ τῶν Α. Μεγαλειοτήτων, ἀποδοκιμαζούσας τὸ κίνημα; ἢ ἀπάντησις εἶναι εὔκολος, διότι δὲν δύναται πλέον νὰ βουκολῆται ὁ ἓξω ἑλληνικὸς λαὸς ὡς ἄλλοτε, ὥστε ἐννόησεν, ὅτι ὁ βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ τύραννος εἶναι ἓν καὶ τὸ αὐτό.

Παρέλειψα νὰ σᾶς σημειώσω, ὅτι κατὰ τὴν ἐπέτειον ἑορτὴν τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναβάσεως, νομίζω, τοῦ Βίκτορος Ἐμμανουὴλ, ἥτις ἦτο πρὸ δέκα περίπου ἡμερῶν, οἱ Ἰταλοὶ ἐνταῦθα ἔδωκαν παράστασιν εἰς τὸ ἐνταῦθα ἰταλικὸν θέατρον, εἰς ὃ συνέρρευσε πλῆθος ἄπειρον, τὸ ὁποῖον ἀφοῦ ἐξεφώνησε, «Ζήτω ὁ Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ, ἡ Ἰταλία καὶ ὁ Γαριβάλδης» κατόπιν ἐφώναξε «Κάτω ὁ Ὄθων, κάτω ὁ τύραννος, ζήτω ὁ Ζιμβρακάκης καὶ οἱ λοιποὶ ἐπαναστάται.»

Οἱ ἐνταῦθα Ἕλληνες ἀπηύθυνον εὐχαριστήριον ἐπιστολὴν πρὸς τὸν πλοίαρχον Brounet, τὸν μεταγαγόντα ἐνταῦθα τὸν Κ. Γούδαν, ἧς σᾶς ἐσωκλείω ἀντίγραφον· ἂν δυνηθῆτε, δημοσιεύσατε αὐτήν. Συγχρόνως δὲ ἐνηργήθη καὶ σπουδαία συνεισφορὰ διὰ Κ. Τζάτζον καθηγητὴν ἐν Σύρῳ καταφυγόντα ἐνταῦθα, προτιθέμενον νὰ ἀναχωρήσῃ δι' Εὐρώπην.

Ἡ πρὸς τὸν βασιλέα Ὄθωνα ἀπευθυνθεῖσα ἀναφορὰ ἔχει οὕτω·

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ

ΟΘΩΝΑ ΤΟΝ Α'
ΒΑΣΙΛΕΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ (*).

Μεγαλειότατε!

Κηδόμενοι τῆς ἀξιοπρεπείας καὶ διατηρήσεως τοῦ ἑλληνικοῦ θρόνου, τῆς σωτηρίας καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς Ἑλλάδος, ἡμῶν πατρίδος Ἑλλάδος, μὲ καρδίαν στένουσαν, μὲ ὀφθαλμοὺς δακρυόρροοῦντας εἰς τὴν θέαν τοῦ ἀφθόνως καὶ ματαίως χυνομένου πολυτίμου ἑλληνικοῦ αἵματος ἐρχόμεθα Ἕλληνες καὶ ὁμογενεῖς νὰ παρακαλέσωμεν καὶ καθικετεύσωμεν τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα, ὅπως θέσῃ τέρμα ὅσον ἔνεστι ταχύτερον εἰς τὴν ἀδελφοκτονίαν, εἰς τὴν ἀπεχθῆ αὐτὴν αἱματοχυσίαν, ἥτις προστρίβει κηλῖδα ἀνεξίτηλον ἀτιμίας ἐπὶ τοῦ πολυπαθοῦς ἔθνους ἡμῶν.

Ἡ Ὑμετέρα βασιλεία, Μεγαλειότατε, δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ εἰμὴ ἐν τῇ γενικῇ ἀγάπῃ καὶ ὁμονοίᾳ ὅλων τῶν Ἑλλήνων, δὲν δύναται νὰ στηριχθῇ εἰμὴ ἐπὶ τῇ ἀκριβεστάτῃ ἐφαρμογῇ τοῦ Συντάγματος.

Παῦσις εἰρηνικὴ τῆς ἀδελφοκτονίας, συγκάλεσις ἐθνοσυνελεύσεως, γενικὴ ἀμνηστεία, διάλυσις τῆς Βουλῆς, σύστασις Ἐθνοφυλακῆς, λύσις τοῦ περὶ διαδοχῆς ζητήματος, αὗταί εἰσιν αἱ εὐχαί, αὗταί εἰσιν αἱ δεήσεις μας.

Ἐὰν ἡ φωνὴ μυριάδων λαοῦ δύναται νὰ ἔχῃ ἠχὼ εἰς βασιλικὰ ὦτα, ἐὰν ὁ στεναγμὸς κατατεθλιμμένων ὑπηκόων καὶ ὁμογενῶν δύναται νὰ κάμψῃ καρδίαν βασιλέως, ὅστις κηρύττει, ὅτι συνεταύτισε τὴν τύχην του μετὰ τῆς τοῦ ἔθνους, ἂς εἰσακουσθῇ ἡ δέησις τῶν εὐσεβάστως ὑπογεγραμμένων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ Ἑλλήνων.

Τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος εὐπειθέστατοι θεράποντες
(Ἕπονται ἄπειροι ὑπογραφαὶ ὅλων τῶν δικηγόρων, ἰατρῶν, καθηγητῶν, ἐμπόρων καὶ πλήθους πάσης ἄλλης τάξεως πολιτῶν.)

Ἐν Σμύρνῃ τὴν 10ην μαρτίου 1862.

Ἡ δὲ πρὸς τὸν Γάλλον πλοίαρχον εὐχαριστήριος ἐπιστολὴ ἔχει οὕτω·

Monsieur,

La gratitude lorsqu' elle se manifeste en taveur d'un act d'humanité est un devoir doux et agéable à remplir.

C'est le sentiment qu' aprouvent les soussignés en venant vous exprimer, Monsieur, leur reconnaissance pour l'hospitalité pleine de courtoisie et de soins empressés dont Monsieur le Docteur Goudas, réfugié politique, a été l' objet de votre part dans sa traversée de Pirée ici.

La conduite delicate, noble et energique que vous avez montrée dans cette circonstance honore, Monsieur le Commandant, et le drapeau de la France et celui qui la représente si dignement

Ils sont heureux de saisir cette occasion pour vous prier d'agreer l'expression de leurs sentiments distingués.

Smyrne, le 25 Mars 1862.

(Ἕπονται πλῆθος ὑπογραφῶν δικηγόρων, ἰατρῶν, ἐμπόρων καὶ ἄλλων πατριωτῶν Ἑλλήνων.)

A Monsieur Brunet, Lieutenant de vaissau,
Commandant le baquebot Français
L' Oronte.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ ΣΥΡΟΥ.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ, τῇ 6 (18) μαρτίου 1862.

Ἔρχομαι ἤδη νὰ σοι ἐξιστορήσω καὶ τὰ καθ' ἡμᾶς.

Τὴν πρωΐαν τῆς τετάρτης ἠκούσθησαν 10 τουφεκισμοὶ εἰς τὴν πλατεῖαν συνοδευθέντες μετὰ τοῦ «Ζήτω τὸ ἔθνος». Ὅλοι πάραυτα ἠγέρθημεν καὶ ἐτρέξαμεν εἰς τὴν πλατεῖαν, ἔνθα εἴδομεν ξιφήρεις τὸν Λεουτσάκον, τὸν ὑπολ. τοῦ πυροβολικοῦ Μωραϊτίνην καὶ Τσάτσον. Ἡ φωνὴ «Ζήτω τὸ ἔθνος» δὲν ἤργησε νὰ διαδοθῇ καθ' ὅλην τὴν πόλιν, καὶ συγχρόνως ὁ ὑπολοχαγὸς Μωραϊτίνης, συνοδευόμενος ὑπὸ πολλῶν ὁπλιτῶν, ἔτρεξεν εἰς τὸ τελωνεῖον καὶ εἶπεν εἰς τὸν ἐνθουσιῶντα λαὸν νὰ θραύσῃ τὰ κιβώτια τὰ ἐμπεριέχοντα ὅπλα καὶ νὰ ὁπλισθῇ, ὅπερ καὶ ἐγένετο εἰς διάστημα μιᾶς ὥρας, ὅτε πάντες ἦσαν ὡπλισμένοι καὶ ἔκραζον «Ζήτω τὸ ἔθνος». Ὁ Λεουτσάκος καὶ Μωραϊτίνης ἐνασχολοῦντο καθ' ὅλην ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ὅπως σχηματίσωσι πενταμελῆ ἐπιτροπὴν, ἥτις ν' ἀκυρώσῃ τὰ πρώην ψηφίσματα διὰ νέων κατηγορούντων τὴν κυβέρνησιν νὰ παύσῃ τὴν περαιτέρω αἱματοχυσίαν. Μετὰ ταῦτα οἱ κύριοι οὗτοι ἐζήτησαν διὰ μέσου τῆς συστηθείσης πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς 30,000 δραχμάς, 7 βαρέλια πυρίτιδος, 60 καντάρια παξιμάδι καὶ τὸ ἀτμόπλοιον τῆς ἑλληνοεταιρίας ἡ Καρτερία. Ἡ ἐπιτροπὴ συμφώνως μὲ τὴν αἴτησίν των ἐχορήγησε πάντα ταῦτα.

Τὸ μεσονύκτιον τῆς τετάρτης ὁ Λεουτσάκος μετὰ πλείστων πολιτῶν ἀνεχώρησε διὰ Τῆνον, ἵνα συμπαραλάβῃ τὸ ἐκεῖ μένον ἀπόσπασμα· ἀναχωρήσας δὲ ἐκεῖθεν ἔφθασεν εἰς Κύθνον, ἔνθα παρέλαβε τοὺς ἐκεῖ ἐξορίστους Καλλιφρουᾶν, Πετσάλην, Ἰαλεμον, Καλλισπέρην, Σκαρβέλην καὶ ὃ ἄλλους. Ἀλλ' ἐνῷ ἑτοιμάζοντο νὰ ἀναχωρήσωσιν, εἶδον αἴφνης τὴν φρεγάτταν Ἀμαλίαν μετὰ 250 στρατιωτῶν· μὴ δυνηθέντες δὲ νὰ προχωρήσωσιν ἀπεβιβάσθησαν εἰς τὴν ξηράν, ἔνθα συναφθείσης μάχης ἐφονεύθη ὁ Λεουτσάκος, Μωραϊτίνης καὶ Σκαρβέλης, οἱ δὲ λοιποὶ συνελήφθησαν καὶ ὡδηγήθησαν εἰς Σύρον.

Ἡφαίστειον πῦρ κατακαίει τὴν Ἑλλάδα, παντοῦ τὰ πνεύματα ἐξημμένα, παντοῦ φυλακίσεις καὶ ἐξορίαι, παντοῦ παράπονα καὶ ἀπελπισία, παντοῦ τὸ λεγόμενον σύστημα καταρ... τέλος μου, Κύριε.

Σφοδροτάτη ἐγένετο μάχη εἰς τὰ πρὸ τοῦ Ναυπλίου χαρακώματα καὶ αἷμα ὄχι ὀλίγον ἐχύθη. Οἱ ἐπαναστάται ἀπώλεσαν τὰ χαρακώματα ἐκτὸς τοῦ προφήτου Ἠλίου· λέγεται δέ, ὅτι ἀκολούθως βοηθούμενοι ὑπὸ τοῦ Παλαμηδίου τὰ ἀνέκτησαν. 45 ἀξιωματικοὶ ἐφονεύθησαν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, καὶ εἰς 500 ἀναβιβάζουσιν ὅλους τοὺς φονευθέντας. Κορωναῖος τραυματισθεὶς συνελήφθη.

Ἐπιτροπὴ ἐστάλη ἐκ Ναυπλίου πρὸς τὴν κυβέρνησιν, ἵνα εἴπῃ αὐτῇ, ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐξέλθωσιν αἱ οἰκογένειαι. Ἀγνοεῖται ἡ ἀπάντησις τῆς κυβερνήσεως.

Ὦ πόσον τὰ ἐν Ἑλλάδι πράγματα ἤλλαξαν, πόσον παρὰ ποτε ζητεῖται ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ Συντάγματος, πόσον ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς Ἰταλίας ἐξῆψε τὰ πνεύματα!

Σᾶς πέμπω ἀντίγραφον ἐπιστολῆς ἐκ Σύρου διὰ τὰ τρέχοντα· τώρα ὅμως τὰ τῆς πρωτευούσης ἀναβράζουσι.

13[25 μαρτίου 1862.

Σᾶς ζητῶ συγγνώμην, διότι οὐν δύναμαι νὰ ἐκθέσω λεπτομερῶς τὰ καθ' ἡμᾶς σπουδαιότατα συμβάντα πῶς ἤρχισαν καὶ πῶς τέλος κατέληξαν. Ταῦτα ὑπῆρξαν διὰ τὴν πόλιν μας μέγιστος κλονισμός, καὶ ἤδη εὑρισκόμεθα ὑπὸ ἀληθεινὴν, πραγματικὴν σρατοκρατίαν. Τόσον ἀρκεῖ μόνον νὰ σᾶς εἴπω, ὅτι ἡ ἀστυνομία μας ἔλαβε τὸν τίτλον «Στρατιωτικὴ ἀστυνομία·» εἰς ποῖον ὅμως μέρος τοῦ Συντάγματος ἢ τοῦ Νόμου εὑρίσκεται ὁ τίτλος οὗτος, ἀγνοῶ. Ἀρκεῖ νὰ σᾶς προσθέσω ἀκόμη, ὅτι χθὲς ἐδημοσιεύθη δρακοντιαία τις διάταξις ἀστυνομική, καθ' ἣν ἀπαγορεύεται ἡ τριῶν πολιτῶν συνδιάλεξις ἐν τῇ ἀγορᾷ, καὶ ἡ ἄνευ φανοῦ ἔξοδος τῶν πυλῶν ἀπὸ τῆς 9ης Μ. Μ., ὥστε ἀναγινώσκοντες ταῦτα ἴσως δὲν θὰ πιστεύσητε, ὅτι ζῶμεν ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι, ἀλλ' ἴσως ἐν Βαρσοβίᾳ, Πέστῃ, ἢ ἀλλαχοῦ τῆς Αὐστρίας. Καὶ τέλος ἀρκεῖ νὰ μάθητε, ὅτι πολιορκεῖ τὸν λιμένα μας ἡ φρεγάτα «Ἀμαλία,» καὶ στρατοπεδεύει ἐν τῇ πόλει μας εἰς λόχος ἐκ διακοσίων ἀνδρῶν.

Ταῦτα ὑπὸ πᾶσαν ἀδελφικὴν ἐμπιστοσύνην παρακαλῶ, διότι αἱ ἡμέραι εἰσὶ λίαν πονηραί, ὅπως μὴ τυχὸν παρεξηγηθῶμεν, καὶ τοι ἀμέτοχοι τῶν θλιβερῶν τῆς πόλεώς μας σκηνῶν ὄντες.

Ἐπὶ τὴν ἔρημον ἀκτὴν τῆς ἀποφράδος Κύθνου,
Ὅπου τὸ κῦμα σιγανὰ
Ψαύει τὴν ἄμμον καὶ γυρνᾷ,
Ἐκεῖ καθ' ὥραν ὕπνου,
Ὡς βεβαιοῦσιν πάμπολοι τῆς νήσου Σύρου ναῦται,
Φωναὶ ὡς ἀπὸ φάσματα ἀκούονται τοιαῦται.

«Ἂν τὴν ζωὴν μᾶς ἥρπασεν ἡ χεὶρ τοῦ θολοφόνου,
»Ἔχει εἰσέτι ἡ Ἑλλὰς
»Ἡρωϊκὰς ψυχὰς πολλὰς
»Νὰ ῥίψωσι τοῦ θρόνου
»Τὸν αἱμοβόρον τύραννον τῶν Ἀθηνῶν ἐκεῖνον
»Καὶ πάλιν νὰ δοξάσωσι τὸ γένος τῶν Ἑλλήνων.

Ὦ! σᾶς γνωρίζομεν σκιαί, σὺ τοῦ Μωραϊτίνη,
Ἢ ὡς Ἀγγέλου Οὐρανοῦ,
Σὺ Λεοτσάκου τοῦ κλεινοῦ,
Σὺ τοῦ Σκαρβέλ' ἐκείνη,
Καὶ διὰ σᾶς αἱ ταπειναὶ ἡμεῖς τῆς Σύρου κόραι
Εἰς πεῖσμα τοῦ τυράννου μας θρηνοῦμεν πενθηφόραι.

Ἂν ἀφανῶς σᾶς ἔθαψαν οἱ δοῦλοι τῶν τυράννων
Θὰ σᾶς τιμήσῃ ἡ Ἑλλὰς
Εἰς τὰς ἡμέρας τὰς καλὰς·
Κ' ἐν ᾄσμασι παιάνων
Τ' ἁγιασμένα σας ὀστᾶ ἐκ νέου θέλει θάψει
Καὶ ταῦτα, χρυσοῖς γράμμασι, 'ς τὸν τύμβον σας θὰ γράψῃ·

«Τοῦ τυράννου ὑμεῖς πρῶτοι ἐσαλεύσατε τὸν θρόνον
«Πλὴν ἐτρώθητε δολίως ἀπὸ χεῖρα δολοφόνου.
«Αἰωνία σας ἡ μνήμη,
«Λεοτσάκε καὶ Σκαρβέλη καὶ κλεινὲ Μωραϊτίνη.»

(*Τὰ κοράσια Σύρου.*)

(*) Ἃς λάβωσι παράδειγμα οἱ ἐν τῇ ἐλευθεροτάτῃ Ἀγγλίᾳ Ἕλληνες.

Printed by Joseph Clayton, 17, Bouverie-street, in the Precinct o Whitefriars, in the City of London, and published by Charles Bradbury, at the Office, 14, York-street, Covent-Garden, in the Parish St. Paul.—London. Thursday April 10, 1862